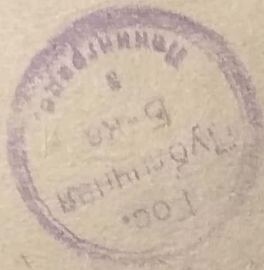
VII
НТУNIАТІКО
КОНКРЕΣО
ТУ КОМУNΙΣΤΙΚУ
ΙNΤΕΡΝΑΤΣΙΟΝΑΛ

Γ. ΝΤΙΜΙΤΡΟΦ

Ι ΕΠΙΘΕΣΙ ΤΥ ΦΑΣΙΖΜΥ ΚΕ ΤΑ ΚΑΘΙΚΟΝΤΑ ΤΥ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΥ ΙΝΤΕΡΝΑΤΣΙΟΝΑΛ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΙΖΜΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΕΝΟΤΙΤΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΙΣ ΤΑΚΣΙΣ ΧΑΡΣΣΥ ΣΤΟ ΦΑΣΙΖΜΟ

ΕΚΘΕΣΙ

ΚΟΜΑΤΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΙΣ ΚΕ ΤΥ ΚΚ(μπ)Υ
ΚΙΕΒΟ—ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ • 1936

Гос.
Публичная
Б-ка
в
Ленинграде

Дени 35г.

Пролетарии всех стран, соединяйтесь!

VII
ВСЕМИРНЫЙ
КОНГРЕСС
КОММУНИСТИЧЕСКОГО
ИНТЕРНАЦИОНАЛА

Г. ДИМИТРОВ

НАСТУПЛЕНИЕ ФАШИЗМА И ЗАДАЧИ КОММУНИСТИЧЕСКОГО ИНТЕРНАЦИОНАЛА В БОРЬБЕ ЗА ЕДИНСТВО РАБОЧЕГО КЛАССА ПРОТИВ ФАШИЗМА

ДОКЛАД

ПАРТИЗДАТ ЦК КП(б)У
КИЕВ—МАРИУПОЛЬ ● 1936

— Επιτράπικε για εκτίποσι 25-I-1936 —
— Αριθμός βιβλίυ 76 — Τιράζζ 1000 —
—Γορλίτ 23— Αριθμός παρανχελίας 4326—
Ελινικὸ Εκδοτικό τυ Δονμπὰς

ΙΠΕΦΘΙΝΟΣ ΣΙΝΤΑΧΤΙΣ:
Χ. ΣΣΟΤΙΔΙΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ: { Μ. ΝΤΑΝΟ
Λ. ΤΟΧΤΑΜΙΣΣ
Μ. ΤΙΣΣΛΕΚ }

ΔΙΟΡΘΟΤΙΣ: Ν. ΓΙΑΓΥΠ

I ΕΠΙΘΕΣΙ ΤΥ ΦΑΣΙΖΜΥ ΚΕ ΤΑ ΚΑΘΙΚΟΝΤΑ ΤΥ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΥ ΙΝΤΕΡΝΑΤΣΙΟΝΑΛ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΙΖΜΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΕΝΟΤΙΤΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΙΣ ΤΑΚΣΙΣ ΧΑΡΣΣΥ ΣΤΟ ΦΑΣΙΖΜΟ

'Εκθεςι τυ ςιν. ΔΙΜΙΤΡΟΦ ςτο VII Ντυνιάτικο κονκρέςο τυ Κομυνιςτικύ Ιντερνατςιονάλ, 2 τυ Αβγύςτυ 1935.

Σιν. Κυύςινεν (προεδρέβοντας). Το λόγο έχι ο ςιν. Διμιτρόφ.

'Αμαν φένετε ο ςιν. Διμιτρόφ ι ντελεγάτι τυ κάνυν οβάτςια. Απ'τι ζάλα ακύυντε τα νταύςςα: «Ζίτο ο ςιν. Διμιτρόφ!», «Ροτ φροντ!», «Υρά!», «Μπανζάι!». 'Ολι ι ντελεγάτι τραγυδύν το «Ιντερνατςιονάλ».

I. Ο ΦΑΣΙΖΜΟΣ
Κ' Ι ΕΡΓΑΤΙΚΙ ΤΑΚΣΙ

Σίντροφι! 'Αρτα το έκτο κονκρέσο τυ Κομυνιστικύ Ιντερνατσιονάλ προιδοπιύσε το ντυνιάτικο προλεταριάτο για το ορίμαζμα τις κενύργιας φασιστικίς επίθεσις κε προσκαλύσε στο πολέμιζμα χαρσσύ σ' αφτί. Το κονκρέσο έδιχνε, ότι «σε μεγαλίτερο γιά σε λιγότερο κσετιλιγμένο ίδος ι φασιστικές τεντέντσιες κε τα έμβρια τυ φασιστικύ κινίματος ίνε σχεδόν παντύ».

Ο φασιζμός πέρασε σε πλατιά επίθεσι σε σινθίκες τις πιο βαθιάς ικονομικίς κρίσις πυ κσέσπασε, τις απότομις (ρέζκι) όκσινσις τις γενικίς κρίσις τυ καπιταλιζμύ, τις επαναστατικοπίισις (ρεβολιυτσιονιζίροβανιε) τον δυλεφτάδικον μαζόν. Ι μπυρζυαζία, πυ κιριαρχί (γοσπότστβυετ) χαντραέβι χυτχαράιμο στο φασιζμό για να πραγματοπιίσι εκσερετικά λιστρικά (γραμπίτελσκι) μέτρα χαρσσύ στυς δυλεφτάδες, για τιν ετιμασία τυ αρπαχτικύ ιμπεριαλιστικύ ντυκύσσ, τιν επιθεσι χαρσσύ στι Σοβιετικί Ενοσι, τι σκλαβιά κε το μίραζμα τις Κίνας κε στι βάσι όλον αφτόν—για το πατζάριζμα τις ρεβολιύτσιας.

Ι ιμπεριαλιστικί κίκλι θέλυνε να περάσυν ό λ ο το βάρος τις κρίσις στα αμπλάτια τον δυλεφτάδον. Γι' αφτό χριάζετε σ' αφτύς ο φασιζμός.

Αφτί προσπαθύνε να λίσυν το πρόβλιμα τον αγορόν (ρίνκοβ) με το σκλάβομα τον αδίνατον λαόν, με το μεγάλομα τυ αποικιακύ ζιγύ κε με το κενύριο μίραζμα τυ ντυνιά με το ντυκύσσ. Γι'αφτό χριάζετε σ' αφτύς ο φασιζμός.

Αφτί τίνυνε (στρεμιάτσα) να βγένυνε έμπρο απτιν επάφκσισι (ναραστάνιε) τον δινάμεον τις ρεβολιύτσιας με το χάλαζμα τυ ρεβολιυτσιόνι κινίματος τον εργατόν κε χοριατόν κε με πολεμικί επίθεσι πάνο στι Σοβιετικί 'Ενοσι—στο οπλότ τυ ντυνιάτικυ προλεταριάτυ. Γι' αφτό χριάζετε σ' αφτύς ο φασιζμός.

Σε μια σιρά χόρες, χοριστά στι Γερμανία, πριν να κλόσυν ι μάζες αποφασιστικά προς τι ρεβολιύτσια αφτί ι ιμπεριαλιστικί κίκλι μπόρεσαν να νικίσυν το προλεταριάτο κε να στέκσυν τι φασιστικί διχτατορία.

Μα χαραχτιριστικό για τι νίκι τυ φασιζμύ ίνε το ότι αφτί ι νίκι απο μια μαρέα δίχνι, ότι το προλεταριάτο ίνε αδίνατο, δεν ίνε οργανομένο κε ίνε παραλιμένο απτι σχιζματική (ρασκόλνιτζεσκι) σοσιαλ-διμοκρατική πολιτική τις τακσικίς σινεργασίας (σοτρύτνιτζεστβα) με τι μπυρζυαζία, απ' άλι μαρέα δίχνι τιν αδιναμία τις μπυρζυαζίας, πυ φοβάτε τιν πραγματοπίισι τις ενότιτας τυ πολέμιζμυ τις εργατικίς τάκσις, φοβάτε τι ρεβολιύτσια κε άρτα δεν μπορί να κρατίσι τι διχτατορία-τις πάνο στις μάζες με τις παλιές μέθοδες τις μπυρζυαζικίς διμοκρατίας κε τυ παρλαμενταριζμύ.

Ο σίντροφος Στάλιν στο XVII σινέδριο τις Πανενοτικίς Κομυνιστικίς πάρτιας (τον μπολσεβίκον) έλεγε, ότι τι νίκι τυ φασιζμύ στι Γερμανία.

> «Πρέπι να τι ντρανύμε όχι μόνο, σαν πρίζναχ τις αδιναμίας τις εργατικίς τάκσις κε σαν αποτέλεζμα τις ιζμένας προς τιν εργατική τάκσι, τις σοσιαλ-διμοκρατίας, πυ τιμιζλάισε τι στράτα στο φασιζμό. Πρέπι να τιν ντρανύμε επίσις, σαν πρίζναχ τις αδιναμίας τις μπυρζυαζίας, σαν πρίζναχ τυ ότι ι μπυρζυαζία με τις παλιές μέθοδες τυ παρλαμενταριζμύ κε τις μπυρζυαζικίς διμοκρατίας δεν μπορί άρτα να έχι στα χέρια-τις τιν εκσυσία, γι' αφτό ίνε ανανκαζμένι να ισσλιτρίζι στιν εσοτερική πολιτική τις τεροριστικές μέθοδες τις διίκισις (υπραβλένιε)— σαν πρίζναχ τυ ότι πάνο στι βάσι τις ιρινικίς εκσοτερικίς πολιτικίς αφτί δεν μπορί άρτα να βρι διέκσοδο (βίχοτ) απτιν τορινί κατάστασι, γι' αφτό ίνε ανανκαζμένι να ισσλιτρίζι τιν πολιτική τυ ντυχύςς»[1])

Ο ΤΑΚΣΙΚΟΣ ΧΑΡΑΧΤΙΡΑΣ ΤΥ ΦΑΣΙΖΜΥ

Ο φασιζμός στιν εκσυσία, σίντροφι, τίλογα σοστά το ίπεν το XIII πλένυμ τυ Ισπολκόμ τυ Κομυνιστικύ Ιντερνατσιονάλ,

---

[1]) Στάλιν «Ζιτίματα τυ λενινιζμύ.» Εκδ. 10. Κοματικό Εκδοτικό τυ ΤςΚ τις ΒΚΠ (μπ) 1934, σελ. 545.

ίνε ανιχτί, τεροριστικί διχτατορία τον πιο ρεακτσιόνι, τον πιο σοβινιστικόν, τον πιο ιμπεριαλιστικόν ελεμέντον τυ χριματιστικύ καπιτάλ.

Ι πιο ρεακτσιόνι ιδιομορφία τυ φασιζμύ ίνε ο φασιζμός τυ γερμανικύ τίπυ. Αφτός αφθάδικα (νάγλο) λέι τον απλόγυ-τυ νατσιοναλ-σοσιαλιζμό, μιν έχοντας τίποτες το κινό με το σοσιαλιζμό. Ο φασιζμός τυ Γίτλερ ίνε όχι μόνο μπυρζυαζικός νατσιοναλιζμός, αφτός ίνε θιριόδικος (ζβέρσκι) σοβινιζμός. Αφτός ίνε κιβερνιτικό σίστιμα πολιτικύ μπαντιτιζμύ, σίστιμα προβοκάτσιον κε βασάνον για τιν εργατικί τάξι κε τα ρεβολιυτσιόνι ελεμέντα τον χοριατόν, τις μικρίς μπυρζυαζίας κε τις ιντελιγέντσιας. Αφτός ίνε μεσεονικί βαρβαρότιτα κε θιριοδία, ίνε αχαλίνοτι (νεομπύζταναια) αγρέσια για τυς άλυς λαύς κε τις χόρες.

Ο γερμανικός φασιζμός εμφανίζετε (βιστυπάετ) σαν υντάρνικ γροθιά τις ντυνιάτικις κοντρεβολιύτσιας, σαν κιριότερος εμπριστίς (ποτζζιγάτελ) τυ ιμπεριαλιστικύ ντυκύσς, σαν ζατζίνστζικος τις σταβροφορίας χαρσσύ στι Σοβιετικί Ένοσι, τι μεγάλι πατρίδα τον δυλεφτάδον όλυ τυ ντυνιά.

Ο φασιζμός δεν ίνε μορφί τις κρατικίς εξυσίας, πυ ταχάτ «στέκετε πάνυ στις διο τάξις—πάνο στο προλεταριάτο κε πάνο στι μπυρζυαζία», τίλογα έλεγε για παράδιγμα, ο Όττο Μπάυερ. Αφτός δεν ίνε «εξεγεργμένι μικρί μπυρζυαζία, πυ πίρε στα χέρια-τις τιν κρατικί μιχανί,» τίλογα λέι ο άνκλος σοσιαλιστίς Μπρέιλ Σφορτ. Όχι. Ο φασιζμός δεν ίνε εξυσία πάνο απτις τάξις κε εξυσία τις μικρίς μπυρζυαζίας ίτε τυ λυμπεν-προλεταριάτυ πάνο στο χριματιστικό κεφάλεο. Ο φασιζμός ίνε ι εξυσία τυ χριματιστικύ κεφάλευ. Αφτός ίνε ι οργάνοσι τις τεροριστικίς καταδίοξις (ρασπράβα) τις εργατικίς τάξις κε τυ ρεβολιυτσιόνι μέρυς τον χοριατόν κε τις ιντελεγέντσιας. Ο φασιζμός στιν εξοτερικί πολιτικί ίνε σοβινιζμός τις πιο χοντρίς φόρμας, πυ καλιεργί το ζοολογικό μίσος(νενάβιστ) χαρσσύ στυς άλυς λαύς.

Χριάζετε ιδιέτερα δινατά να ιπογραμίσυμε αφτό το γνίσιο χαραχτίρα τυ φασιζμύ, γιατί το σκέπαζμα με τιν κινονικί διμαγογία έδοσε τζαρά στο φασιζμό να τραβίξι πίσο-τυ τις μάζες τις μικρίς μπυρζυαζίας σε μια σιρά χόρες , πυ ι κρίσι τις έβγαλε απ'

τιν χολεά, κε μάλιστα μερικά μέρι τον πιο καθιστεριμένον στρομάτον (σλοιόβ) τυ προλεταριάτυ, πυ καμία δε θα διάβεναν πίσο στο φασιζμό, αν θα αγρίκαναν τον πραγματικό-τυ ταχσικό χαραχτίρα, τιν πραγματικί-τυ φίσι.

Ι ανάπτιχσι τυ φασιζμύ κε απλόγυ-τις ι φασιστικί διχτατορία στις διάφορες χόρες πέρνι διάφορες μορφές, αφτό εχσαρτιέτε απτις ιστορικές, κινονικές κε ικονομικές σινθίκες, απτις εθνικές ιδιομορφίες (οσόμπενοστι) κε απτι ντυνιάτικι κατάστασι τις δομένις χόρας. Σε μερικές χόρες, ιδιέτερα εκί, όπυ ο φασιζμός δεν έχι πλατιά μαζικί βάσι κε όπυ το πολέμιζμα τον χοριστόν γρυπιρόβκον στο λάγερ τις φασιστικίς μπυρζυαζίας ίνε κάμποσο δινατό, ο φασιζμός δεν αποφασίζι να λικβινταρίσι το παρλάμεντο αμέσος κε σαχιντρίζι για τις άλες μπυρζυαζικές πάρτιες, επίσις κε για τι σοσιαλ-διμοκρατία μερικό λεγάλνοστ. Στις άλες χόρες, όπυ ι κιρίαρχι μπυρζυαζία φοβάτε τι σιμί έκριχσι (όζριβ) τις ρεβολιύτσιας, ο φασιζμός στέγνι το απεριόριστό-τυ πολιτικό μονοπόλιο ίτε αμέσος, ίτε λίγο-λίγο διναμόνοντας το τερόρ κε τιν καταδίοχσι χαρσσύ σ'όλες τις πάρτιες κε γρυπιρόβκες, πυ κάνυνε κονκυρίροβατ. Αφτό δεν πατζαρίζι τις απόπιρες (ποπίτκι) τυ φασιζμύ σε μομέντ ιδιέτερις όχσινσις τις κατάστασίς-τυ να πλατένι τι βάσι-τυ κε δίχος να μεταλάζι τιν ταχσικί-τυ υσία (σύστζνοστ), να σινδιάζι τι φανερί τεροριστικί διχτατορία με τι χοντρί φαλσιφικάτσια τυ παρλαμενταριζμύ.

Ο ερχομός τυ φασιζμύ στιν εχσυσία ίνε όχι σινιθιζένο μετάλαζμα τις μιας μπυρζυαζικίς κιβέρνισις από άλι, μα ίνε μετάλαζμα τις μιας κρατικίς μορφίς τις ταχσικίς κιριαρχίας τις μπυρζυαζίας—τις μπυρζυαζικίς διμοκρατίας—από άλι μορφί—απτι φανερί τεροριστικί διχτατορία. Ι παραγνόρισι αφτίς τις διαφοράς θα ίτανε σοβαρό χσέχαζμα. Μα όχι λιγότερο σοβαρό κε επικίντινο (οπάσνι) χσέχαζμα ίνε κε ι ιποτίμισι (νεντοοτσένκα) τις σιμασίας, πυ έχυνε για το στέχσιμο τις φασιστικίς διχτατορίας τα ρεακτσιόνι μέτρα τις μπυρζυαζίας, πυ διναμόνυνε τόρα στις χόρες τις μπυρζυαζικίς διμοκρατίας, πυ πνίγυνε τις διμοκρατικές λεφτεριές τον δυλεφτάδον, πυ πλαστογραφύν κε λιγοστέβυνε τα δικεόματα τυ παρλάμεντυ, πυ διναμόνυνε τις καταδιόχσις χαρσσύ στο ρεβολιυτσιόνι κίνιμα.

Δεν πρέπι σίντροφι, να φανταστύμε τον ερχομό τυ φασιζμύ στιν εχσυσία έτσι απλοπιιμένα κε ομαλά (γλάτκο), ταχάτ κάπιο

κομιτέτ τυ χριματιστικύ κεφάλευ αποφασίζι σε μια μέρα να στέκσι τι φασιστικί διχτατορία. Στιν πραγματικότιτα ο φασιζμός σινίθος έρχετε στιν εκσυσία με αμιβέο (βζαίμνοε), έρκετ ραστ κε με οχσί πολέμιζμα χαρσσύ στις παλιὲς μπυρζυαζικές πάρτιες ίτε με οριζμένο μέρος-τυς, με πολέμιζμα μάλιστα στο ίδιο φασιστικό λάγερ, πυ έρκετ ραστ σόνι ος τις ένοπλες σινκρύσις (στολκνοβένια), τίλογα το ίδαμε αφτό στι Γερμανία, στιν Αφστρία κε σε άλες χόρες. Μα όλα αφτά δεν αδινατένυν τι σιμασία τυ φακτ, ὀτι ος το στέκσιμο τις φασιστικίς διχτατορίας ι μπυρζυαζικές κιβερνίσις σινίθος περνύνε από σιρά προετιμαστικά ετάπ κε πραγματοπιύνε μια σιρὰ ρεακτσιόνι μέτρα, πυ κάνυνε γιαρτὶμ στο φασιζμό άμεσα (νεποσρέτστβενο) να έρχετε στιν εκσυσία. Τίς δεν πολεμὶζι σ' αφτά τα προετιμαστικά ετάπ χαρσσύ στα ρεακσιόνι μέτρα τις μπυρζυαζίας κε χαρσσύ στον επαφκσανόμενο φασιζμό, αφτός δε μπορὶ να πατζαρίζι, αφτός αντίθετα, λαφρένι τι νίκι τυ φασιζμὺ.

Ι αρχιγί τις σοσιαλ-διμοκρατίας σκέπαζαν κε μύλοναν απτις μάζες το γνίσιο τακσικό χαραχτίρα τυ φασιζμύ κε δεν προσκαλύσαν στα πολέμιζμα χαρσσύ στα ρεακτσιόνι μέτρα τις μπυρζυαζίας, πυ δινάμοναν. Αφτί ὲχυνε μεγάλι ι σ τ ο ρ ι κ ί ε φ θ ί ν ι (οτβέτστβενοστ), γιατί στιν αποφασιστικί στιγμί τις φασιστικίς επίθεσις το σιμαντικό μέρος τον δυλεφτάδικον μαζόν στι Γερμανία κε σε σιρά άλες φασιστικές χόρες δε γνόριζε στο φασιζμό τον πιο εμοβόρο (κροβοζζάτνεισσι) χριματιστικό ὰρπαγα, τον καταραμένο-τυ ντυσσμάνο, κε ότι αφτές ι μάζες δεν ίτανε έτιμες για τιν απόκρυσι (οτπόρ).

Σε τί ίνε ι πιγὶ (ιστότζνικ) τις επιροίς τυ φασιζμύ πάνω στις μάζες; Ο φασιζμός μπορί να προσελκίι τις μάζες, γιατί κάνι διμαγογικά έκλισι (απελίρυετ) πάνο στα πιο ζοτικά-τυς αρατέματα κε στα εκσικλίχια-τυς. Ο φασιζμός όχι μόνο ίφτι τις προλίπσις (πρετρασύτκι), πυ βαθέα ρίζοσαν στις μάζες, μα πέζι κε πάνο στα καλίτερα εσθίματα τον μαζόν, πὰνο στο έσθιμά-τυς τις δικεοσίνις (σπραβετλίβοστ) κε έρχετε ραστ μάλιστα πάνο στις ρεβολιυτσιόνιτυς τραντίτσιες. Γιατί ι γερμανί φασίστες, αφτί ι λαχέδες τις μεγάλις μπυρζυαζίας κε άσπονδι (ζακλιάτιε) ντυσσμάνι τυ σοσιαλιζμύ, δίχνυνε τον απλόγυ-τυς στις μάζες σαν «σοσιαλιστές» κε τον ερχομό-τυς στιν εκσυσία τον δίχνυνε σαν «ρεβολιύτσια»; Γιατί αφτί τίνυνε να εκμεταλεφτύνε τιν πιστία στι ρεβολιύτσια τιν έλκσι (τιά-

γα) στο σοσιαλιζμό, πυ ζύνε στις καρδιές τον πλατιόν δυλεφτάδικον μαζόν τις Γερμανίας.

Ο φασιζμός δυλέβι για τα σιμφέροντα τον άκρον ιμπεριαλιστόν, μα εμφανίζετε μπροστά στις μάζες κάτο απτι μάσκα τυ ιπερασπιστί τυ αδικιμένυ (ομπίζζενοι) έθνυς κε κάνι έκλισι στο προσβλιμένο εθνικό έσθιμα, τίλογα για παράδιγμα, ο γερμανικός φασιζμός, πυ τράβιξε πίσο-τυ τις μάζες με το λόζυνγ «χαρςσύ στο Βερσάλ».

Ο φασιζμός τίνι προς τιν πιο ακράτιτι εκμετάλεπσι τον μαζόν, μα σιμόνι ς' αφτές με τεχνικί αντικαπιταλιστική διμαγογία, εκμεταλεβόμενος το βαθί μίσος τον δυλεφτάδον χαρςσύ στιν αρπαχτικί μπυρζυαζία, τις μπάνκες, τα τρέστα κε τυς χριματιστικύς μεγιστάνες (μαγνάτι) κε βάλι λόζυνγα, πυ στι δόμενι στιγμί ίνε τα πιο ελκιστικά για τις μάζες, πυ πολιτικά δεν ορίμασαν: στι Γερμανία—«το γενικό καλό ίνε πιο πσιλά απτο ατομικό», στιν Ιταλία—«το κράτος-μας ίνε όχι καπιταλιστικό, μα κορπορατίβνι», στι Γιαπονία—«για Γιαπονία δίχος εκμετάλεπσι», στις Ενομένες Πολιτίες «για το μίραζμα τυ πλύτυ» κ.τ.λ.

Ο φασιζμός δίνι το λαό για παραλάιμο στα πιο διεφθαρμένα πυλιμένα στιχία, μα εμφανίζετε μπροστά-τυς με το αράτεμα τις α«τίμιας κε αδέκαστις εκσυσίας». Κερδοσκοπόντας πάνο στι βαθιά μπαγοίτεπσι (ραζοτζαροβάνια) τον μαζόν από τις κιβερνίσις τις νπυρζυαζικίς διμοκρατίας, ο φασιζμός ιποκριτικά (λιτσεμέρνο) αγαταχτί χαρςσύ στι διαφθορά (κορύπτσια) (για παράδιγμα, ι αφέρες υ Μπαρμάτ κε τυ Σκλιάρεκ—Γερμανία, ι ιπόθεσι τυ Σταβίσκι—Φράντσια, κε μια σιρά άλον).

Ο φασιζμός χαπατέβι για τα σιμφέροντα τον πιο ρεακτσιόνι κίκλον τις μπυρζυαζίας τις απαγοιτεμένες μάζες, πυ γιαγαλέβυνε απτις παλιές μπυρζυαζικές πάρτιες. Μα αφτός επιβάλετε ς' αφτές τις μάζες με το απότομο τον επιθέσεόν-τυ πάνο στις μπυρζυαζικές κιβερνίσις, με τιν αδιαλακσία τυ φέρσιμό-τυ με τις παλιές πάρτιες τις μπυρζυαζίας.

Ιπερτερόντας (πρεβοσχοντιά) με τον κινιζμό-τυ κε με τα πσέματά-τυ όλες τις άλες ιδιομορφίες τις μπυρζυαζικίς ρεάκτσιας ο φασιζμός προσαρμόζι (πριςποσομπλιάετ) τι διμαγογία-τυ στις εθνικές ιδιομορφίες (οτόμπενοστι) τις κάθε χόρας κε μάλιστα στις ιδιομορφίες τον διαφόρον κινονικόν

ςτρομάτον (ςλόι) στιν ίδια χόρα. Κε ι μάζες τις μικρίς μπυρζυαζίας, ακόμα κ' ένα μὲρος τον εργατόν, πυ έςοςαν στιν απόγνοςι αττιν ανάνκι, αττιν ανεργία κε αττα εκςικλίχια τις ίπαρκςίς-τυς νίςςκυνε θίματα τις κινονικίς κε ςοβινιστικίς διμαγογίας τυ φαςιζμύ.

Ο φαςιζμός έρχετε στιν εκςυςία ςαν **π ά ρ τ ι α τ υ χ τ ι π ί μ α τ ο ς** χαρςςύ στο ρεβολιυτςιόνι κίνιμα τυ προλεταριάτυ, χαρςςύ στις λαικές μάζες, πυ ίνε στον αναβραζμό, μα αφτός δίχνι τον ερχομό-τυ στιν εκςυςία ςαν «ρεβολιυτςιόνι» κίνιμα χαρςςύ στι μπυρζυαζία αττο όνομα «όλυ τυ έθνυς» κε για το «χυτχαράιμο τυ έθνυς». Ας φέρυμε στο νύ-μας το «ποχόντ» τυ Μυςολίνι στο Ριμ, το «ποχόντ» τυ Πιλςύτςκι στι Βαρςςάβα, τι νατςιοναλ-ςοςιαλιςτικί «ρεβολιύτςια» τυ Γίτλερ στι Γερμανία κ. τ. λ.

Μα τίλογα μάςκες κι' αν θα φορὲςι-πα ο φαςιζμός, ς' όπιες φόρμες κι'αν θα εμφανιςτί, με τίλογο τρόπο κι' αν θα έρτι-πα στιν εκςυςία,

Ο φαςιζμός ίνε ι λον άγρια επίθεςι τυ κεφάλευ πάνο στις δυλεφτάδικες μάζες,

Ο φαςιζμός ίνε ακράτιτος ςοβινιζμός κε αρπαχτικό ντυκύςς,

Ο φαςιζμός ίνε λιςιάρικι αντίδραςι (ρεάκτςια) κε κοντρρεβολιύτςια,

Ο φαςιζμός ίνε ο λον καταραμένος ντυςςμάνος τις εργατικίς τάκςις κε όλον τον δυλεφτάδον!

ΤΙ ΦΕΡΙ ΣΤΙΣ ΜΑΖΕΣ Ο ΦΑΣΙΖΜΟΣ ΠΥ ΝΙΚΙΣΕ;

Ο φαςιζμός ιποςχέθικε να δύι στυς εργάτες «δίκεο μεροκάματο», μα πραγματικά έφερε ακόμα πιο χαμιλό, φτοχό επίπεδζίςιμο. Αφτός ιποςχέθικε στυς άνεργυς δυλιά, μα στιν πραγματικότιτα έφερε ακόμα πιο βαριά βάςανα πίνας, δυλικί ανανκαςτικί εργαςία. Στιν πραγματικότιτα κάνι τυς εργάτες κε τυς άνεργυς πάριες τις καπιταλιςτικίς κινονίας δίχος δικεόματα, χαλάνι τα προφςοιύζιατυς, τυς πέρνι το δικέομα να κάνυνε απεργίες κε να έχυν εργατικό τίπο, τυς καρτακολί βίεα στις φαςιστικές οργανόςις, κλέφτι τα φόντα-τυς τις κινονικίς αςφάλιας (στραχοβάνιε), κε τις φάμπρικες

κε τα εργοστάσια τα κάνι καζάρμες, όπυ κιριαρχί ι ακράτιτι αφθερεσία τον καπιταλιστόν.

Ο φασιζμός ιποσχέθικε στυς δυλεφτάδες γιασσλάρυς να τυς ανίκσι πλατιά στράτα για λαμπρό μέλον. Μα πραγματικά αφτός έφερε το μαζικό βγάλιμο τον γιασσλάρον απτις επιχιρίσις, έφερε τα εργατικά λάγερ κε την αδιάκοπι στρατιοτικί μυσστρόφκα για το αρπαχτικό ντυκύςς.

Ο φασιζμός ιποσχέθικε στυς ιπαλίλυς, στυς μικρύς τζινόβνικυς, στιν ιντιλιγέντσια να εκςασφαλίσι τιν ίπαρκσί-τυς, να χάσι τιν παντοδιναμία τον τρεστ κε τι σπεκυλιάτσια τυ μπάνκοβι κεφάλευ. Μα πραγματικά αφτός έφερε ακόμα πιο μεγάλι απόγνοσι κε αβεβεότιτα για τιν αβριανί μέρα, τυς ιποτάσι (ποντζινιάετ) σε κενύριο μπιυροκρατιζμό απτυς λον ιπάκυύς-τυ οπαδύς, διμιυργί ανιπόφορι διχτατορία τον τρεστ, σπέρνι τέτια διαφθορά κε παραλισία, πυ δεν ίτανε καμία-πα.

Ο φασιζμός ιποσχέθικε στυς φτοχύς νταγατραιμένυς χοριάτες να λικβινταρίσι τι σκλαβιά τον χρεόν, να καταργίσι το αρέντνι πλυγάριζμα κε μάλιστα τι δορεάν απαλοτρίοσι (οττζυζζτένιε) τις γις τον πομέστζικον για τυς χοριάτες, πυ ίνε δίχος τόπο κε χαλάνυντε. Μα αφτός διμιυργί τέτιο σκλάβομα τον δυλεφτάδον χοριατόν απτα τρεστ κε απτο φασιστικό κρατικό απαράτ, τίλογο δεν ίτανε καμία-πα κε σόνι τιν εκμετάλεψι τον βασικόν μαζόν τον χοριατόν απτυς μεγάλυς πομέστζικυς τις μπάνκες κε απτυς ροστοβστζίκυς στα άκρα όρια.

«Ι Γερμανία θα ίνε αγροτικί χόρα, ίτε αφτί δε θα ίνε ίτζπα»,— πανιγιρικά ίπε ο Γίτλερ. Μα τί πίρανε ι χοριάτες στι Γερμανία στον κερό τυ Γίτλερ; Το μορατόριυμ, πυ άρτα καταργισαν; Ίτε το νόμο για τιν κλιρονομία (νασλέτοβανια) τυ χοριάτικυ συρπατζλίχ, πυ εκτοπίζι απτο χοριό εκατομίρια πεδιά κε κορίτσια κε τυς κάνι ζιτιλιάνυς; Ι μπατράκι έγιναν μισοδυλοπάρικι, πυ δεν έχυνε μάλιστα το ελεμεντάρνι δικέομα τυ λέφτερυ κυτζιράιμυ. Ι δυλεφτάδες χοριάτες δεν έχυνε τζαρά να πυλύνε στο μπαζάρι τα προιόντα τυ νικοκιριύ-τυς.

Κε στιν Πολονία;

«Ο χοριάτις τις Πολονίας, — γράφι ι πολονικί εφιμερίδα «Τζας»,—ισςλιτρίζι τυς τρόπυς κε τα μέσα, πυ ισςλιτραίζανε μόνο στιν εποχί τυ μεσέονα: αφτός σαχιντρίζι φοτιά στι

ςυμπά κε τι χρεόνι ςτον χ'υμςςύ-τυ, τα ςιρνίκια αφτός τα χορίζι ςε κάμποςα κομάτια, ις τον άλονα χρεόνι τις λερές ςαπυνάδες, κςεβράζι τα βαρέλια, όπυ ίτανε αλικομένα πςάρια για να πάρι αλικό νερό. Αφτό δεν ίνε μπάςνια, μα ίνε ι πραγματικί κατάςταςι ςτο χοριό, για τιν οπία ο καθένας μπορί να επιβεβεοθί».

Κε αφτό το γράφυνε, ςίντροφι, όχι ι κομυνιςτές, μα ρεακτςιόνι εφιμερίδα τις Πολονίας.

Μα αφτό δεν ίνε όλο.

Κάθε μέρα ςτα ςτρατόπεδα ςινκέντροςις τις φαςιςτικίς Γερμανίας, μέςα ςτα ιπόγια τυ γεςτάπο (οχράνκα), ςτα πολονικά μπυντρόμια (ζαςτένκι), ςτι βυλγαρικί κε φινλανδικί οχράνκα, ςτι «Γλαβνιατζέ» τυ Μπελγράντ, ςτι ρυμυνικί «ςιγυράντςα», ςτα ιταλικά νιςιά (οςτροβά) ι καλίτερι γιι τις εργατικίς τάκςις, ι ρεβολιυτςιόνι χοριάτες, ι αγονιςτές για τυ θαβμάςιο μέλον τις ανθροπότιτας ιποβάλυντε ςε τέτιυς ςιχαμερύς εκβιαζμύς κε χοροιδίες, μπροςτά ςτις οπίες χλομιάζυν κ' ι λον βρόμικες δυλιές τις τςαρικίς οχράνκας. Ο κακύργος (ζλοντέιςκι) γερμανικός φαςιζμός κάνι τυς άντρες εματομένι μάζα μπροςτά ςτις γινέκες-τυς, πιλίγι ςτις μάνες με τα πακέτα τις πότζτας το ςαχτάρ απτα ςκοτομένα πεδιά-τυς. Τι ςτεριλιζάτςια τιν έκαναν πολιτικό μέςο πολέμιζμυ. Στις κάμερες τον βαςάνον κυνόνυν βίεα μέςα ςτυς πιαζμένυς αντιφαςίςτες αγυλίδκα ςςέα, τςακόνυνε τα χέρια-τυς, βγάλυνε τα μάτια-τυς, τυς κρεμάζυνε, τυς φυςκόνυνε με το νερό, κόφτυνε πας το κορμίτυς τι φαςιςτικί ςβάςτικα.

Μπροςτά-μυ ίνε ι ςτατιςτικί ςβότκα τις ΜΟΠΡ—Ντυνιάτικι οργάνοςι γιαρντίμ ςτυς αγονιςτές τις ρεβολιύτςιας—για τυς ςκοτομένυς, πλιγομένυς, αρεςταριζμένυς, βαςανιζμένυς κε ςακατεμένυς ςτι Γερμανία, Πολονία, ςτιν Ιταλία, Αφςτρία, Βυλγαρία κε Γιυγοςλαβία. Μόνο ςτι Γερμανία ςτον κερό, πυ ίνε ςτιν εκςυςία ι νατςιοναλ-ςοςιαλιςτές ίνε ςκοτομένι παραπάνο από 4.200, ίνε αρεςταριζμένι—317.800, ίνε πλιγομένι κε ιποβάλθικαν ςτα βάςανα—218.600 αντιφαςίςτες εργάτες, χοριάτες, ιπάλιλι, ιντελιγέντι κομυνιςτές, ςοςιαλ-διμοκράτες, τζλένι τον οποζιτςιόνι χριςτιανικόν οργανόςεον. Στιν Αφςτρία ι «χριςτιανικί» φαςιςτικί κιβέρνιςι αφτον κερό τον μαχόν τυ περιςινύ Φλεβάρι ςκότοςε 1.900 ανθρόπυς, πλίγοςε κε ςακάτεπςε 10.000, αρεςτάριςε 40 χιλιάδες ρεβολιυτςιόνι εργάτες. Κε αφτί ι ςβότκα, ςίντροφι, πολί δε ςόνι.

Mu ίνε δίςκολο να έβρο λόγια για να εκφράσο όλι τιν αγανάχτισι, πυ μας χαπατέβι, όταν νυνίζυμε για τα βάςανα, πυ ιποφέρυνε τόρα ι δυλεφτάδες σε μια σιρά φαςιςτικές χόρες. Ι τσίφρες κε τα φάκτα, πυ δίχνυμε δεν καθρεφτίζυνε (οτραζζάυτ) κε το ένα εκατοςτό τις γνίςιας καρτίνας αφτίς τις εκμετάλεψις κε αφτόν τον βαςάνον τυ μπελογβαρντέιςκι τερόρ, απτα οπία ίνε γιομάτο το καθιμερινό ζίςιμο τις εργατικίς τάχςις στις διάφορες καπιταλιςτικές χόρες. Κανένα βιβλίο-πα δε μπορί να δόςι τζαρά χτιπιτά να αγρικάτε τις άπιρες θιριοδίες τυ φαςιζμύ πάνο στυς δυλεφτάδες.

Με μεγάλι ταραχί κε μίςος χαρςςύ στυς φαςιςτικύς δίμιυς εμίς κατεβάζυμε τις σιμέες τυ Κομυνιςτικύ Ιντερνατςιονάλ μπροστά στιν αλιζμύνιτι μνίμι τυ Ντζζον Σςερ, τυ Φίτε Σςυλτς, τυ Λιύτγενς—στι Γερμανία, τυ Κολόμαν Βάλιςς κε Μιυνιχράιτερ—στιν Αφςτρία, τυ Σςαλάιγια κε Φιυρςτ—στι Βένγρια, τυ Κοφαρτζζίεφ, Λιυτιμπρότςκι κε Βόικοβ—στι Βυλγαρία, μπροστά στι μνίμι τον χιλιάδον κε χιλιάδον κομυνιςτόν, ςοςιαλ-διμοκρατόν κε μπεςπαρτίινι εργατόν, χοριατόν, αντιπροςόπον τις προοδεφτικίς ιντελιγέντςιας, πυ δόςανε το ζίςιμό-τυς στο πολέμιζμα με το φαςιζμό. Χερετίζυμε απ' αφτί τιν τριμπύνα τον αρχιγό τυ γερμανικύ προλεταριάτυ κε επίτιμο πρόεδρο τυ Κονκρέςυ-μας—τον σίντροφο Τέλμαν. (ΘΙΕΛΟΔΙΚΑ ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΟΛΙ ΣΤΙ ΖΑΛΑ ΣΙΚΟΝΥΝΤΕ ΠΑΝΟ). Χερετίζυμε τυς σιντρόφυς Ρακόςςι, Γράμςςι (ΘΙΕΛΟΔΙΚΑ ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΟΛΙ ΣΤΙ ΖΑΛΑ ΣΙΚΟΝΥΝΤΕ ΠΑΝΟ), Αντικάινεν, Ιόνκο Πάνοβ. Χερετίζυμε τον λίδερ τον ιςπανόν ςοςιαλιςτόν Καμπαλιέρο, πυ ι κοντρρεβολιυτςιονέρι τον κάθιςαν στι φιλακί, τον Τομ Μύνι, πυ λιόνι στι φιλακί άρτα 18 χρόνια, κε τις χιλιάδες τον άλον δεζμοτόν (ύζνικι) τυ κεφάλευ κε τυ φαςιζμύ (ΘΙΕΛΟΔΙΚΑ ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ), κε τυς λέμε: «Αδέρφια στο πολέμιζμα, στα όπλα, δε σας ζμονίςαμε. Εμίς ίμαςτε αντάμα-σας. Κάθε όρα τυ ζίςιμύ-μας, τιν κάθε σταλαγματιά (κάπλια) τυ έματός-μας θα τι δόςυμε για τι λεφτεριάσας κε για τι λεφτεριά όλον τον δυλεφτάδον απτο εχρό (ποζόρνι) φαςιςτικό καθεςτός». (ΘΙΕΛΟΔΙΚΑ ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΣΤΙ ΖΑΛΑ ΟΛΙ ΣΙΚΟΝΥΝΤΕ ΠΑΝΟ).

Σίντροφι, ακόμα ο Λένιν μας προιδοπιύςε, ότι ι μπυρζυαζία

μπορί να έβρι τζαρά να επιπέσι με άγριο τερόρ πάνω στυς δυλεφτάδες κε να αποκρύσι στο ένα γιὰ στο άλο κοντό βαντέ τις δινάμις τις ρεβολιύτσιας, πυ υσέβυνε, μα πάλι αφτί δε θα μπορέσι να γλιτόσι απτο χαμό.

«Το ζίσιμο,—έγραφε ο Λένιν,—θα πὰρι το δικό-τυ. Ας τινάζετε ι μπυρζυαζία, ας λισάζι όσπυ να σκοτιστί το μιαλὸ τις, ας το παρακάνι, ας κάνι αχμαχλίχια, ας εκδικιέτε (μστιτ) από πριν τυς μπολσεβίκυς κε ας προσπαθί να τσακόνι (στιν Ινδία, στι Βένγρια, στι Γερμανία κ. τ. λ.) τις αρτίχκες εκατοντάδες, χιλιάδες, εκατοντάδες χιλιάδες τον αθρινέσσον ίτε πσεζνέσσον μπολσεβίκον: κάνοντας έτσι ι μπυρζυαζία κάνι τίλογα κάνανε όλες τάκσις, πυ ίτανε καταδικὰζμένες στο χαμό απτιν ιστορία. Ι κομυνιστές πρέπι να κσὲρυνε, ότι το μὲλον τίλογα κι' αν ίνε-πα ανίκι σ' αφτύς, κε γι' αφτό εμίς μπορύμε (κε πρέπι) να ζμίχνυμε το πιο μεγαλίτερο πάθος (στρὰστνοστ) στο μεγάλο ρεβολιυτσιόνι πολέμιζμα με το λον πσίχρεμο κε νιφάλιο ισάπ τον λισαζμένον τιναγμάτον τις μπυρζυαζίας»[1])

Νε, αν εμίς κε το προλεταριάτο όλυ τυ ντυνιά θα πάμε δινατά πας τι στράτα, πυ μας έδικσαν ο Λένιν κε ο Στάλιν, ι μπυρζυαζία θα χαθί ότι κι' αν κάνι. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

ΖΕΡ ΙΝΕ ΑΝΑΠΟΦΕΦΧΤΙ Ι ΝΙΚΙ ΤΥ ΦΑΣΙΖΜΥ;

Γιατί κε τίλογα ο φασιζμός μπόρεσε να νικίσι;

Ο φασιζμός ίνε ο λον καταραμένος ντυσσμάνος τις εργατικίς τὰκσις κε τον δυλεφτάδον. Ο φασιζμός ίνε ντυσσμάνος τον $^9/_{10}$ τυ γερμανικύ λαύ, τον $^9/_{10}$ τυ αφστριακύ λαύ, τον $^9/_{10}$ τον άλον λαόν τον φασιστικόν χορόν. Πός κε τίλογα αφτός ο καταραμένος ντυσσμάνος μπόρεσε να νικίσι;

Πρότα απ' όλα ο φασιζμός μπόρεσε να έρτι στιν εκσυσία, γιατί ι εργατικί τάκσι, χάρι στιν πολιτικί τις τακσικίς σινεργασίας με τι μπυρζυαζία, πυ τιν πέραζαν ι αρχιγί τις σοσιαλ διμοκρατίας, διεσπάστικε, πολιτικά κε οργανοτικά αφοπλίστικε (ραζορυζζίλσια) μπροστά στιν επιτιθέμενι μπυρζυαζία. Κε ι κομυνιστικές πάρτιες

---

[1]) Λένιν. Άπαντα, τόμος XXV, σελ. 236.

δεν ίτανε τόσο δινατές, όςτε δίχος κε χαρςςύ στι σοσιαλ-διμοχρατία να σικόσυν τις μάζες κε να τις πάγυν στιν αποφασιςτικί μάχι χαρςςύ στο φασιςμό.

Κε πραγματικά! Τα εκατομίρια τον σοσιαλ-διμοκρατόν εργατόν, που τόρα αντάμα με τα κομυνιςτικά-τυς αδέρφια ιποφέρυν όλες τις φρίκες (ύζζασι) τις φασιςτικίς βαρβαρότιτας, ας νονίζυνε σοβαρά: αν το προλεταριάτο τις Γερμανίας κε τις Αφςτρίας στα 1918, όταν άρχισε ι ρεβολιύτσια στι Γερμανία κε Αφςτρία, δε θα πίγενε πίσο αττο σοσιαλ-διμοκρατικό ρυκοβότςτβο του 'Οττο Μπάυερ, του Φρίντριχ 'Αντλερ κε Ρέννερ στιν Αφςτρία, του 'Εμπερτ κε Σςέιντειμαν στι Γερμανία, κε θα δάινεν πάνο στι στράτα τον ρόσον μπολςεβίκον, πάνο στι στράτα του Λένιν κε Στάλιν, τόρα δε θα ίτανε ο φασιςμός νε στιν Αφςτρία, νε στι Γερμανία, νε στιν Ιταλία νε στι Βένγρια, νε στιν Πολονία, νε στα Βαλκάνια. 'Οχι ι μπυρζυαζία, μα ι εργατικί τάξι θα ίτανε άρτα γύργά νικοκίρις τις κατάστασις στιν Εβρόπι. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Ας πάρυμε, για παράδιγμα, τι σοσιαλ-διμοκρατία τις Αφςτρίας. Ι ρεβολιύτσια του 1918 τι σίκοσε σε άλιαχ μεγάλο πςέλος. Αφτί ίχε τιν εκςυσία στα χέρια-τις, αφτί ίχε δινατές θέσις (ποζίτσιι) στιν άρμια, στο κρατικό απαράτ. Βασιζόμενι πάνο ς' αφτές τις θέσις, αφτί μπόρνε να σκοτόσι στι ρίζα το φασιςμό, που γενισςκάτιντυν. Μα αφτί παρέδινε δίχος αντίςτασι (σοπροτιβλένιε) τι μια θέσι τις εργατικίς τάξις πίσο αττιν άλι. Αφτί έδοσε τζαρά στι μπυρζυαζία να διναμόσι τιν εκςυσία-τις, να καταργίσι τιν κονστιτύτσια, να τιμιζλαίσι το κρατικό απαράτ, τιν άρμια κε τιν πολίτσια απτυς σοσιαλ-διμοκράτες φυνκτσιονέρυς, να πάρι απτυς εργάτες το αρςενάλ. Αφτί έδοσε τζαρά στυς φασίςτες μπαντίτες ατιμοριτί (μπεζνακάζανο) να σκοτόνυνε τυς σοσιαλ-διμοκράτες εργάτες, ίντυν χαίλ με τυς όρυς (υσλόβια) του γιυτενμπέργσκι πακτ, που άνιξε στα φασιςτικά ελεμέντα τι στράτα στις επιχιρίσις. Σ' αφτό τον κερό ι αρχιγί τις σοσιαλ-διμοκρατίας σκότιζαν (μορότζιλι) τυς εργάτες με το λίντσκι πρόγραμα, όπυ προβλεπότανε το διλιματικό (αλτερνατίβνι) τζαρά τις οπλιζμένις βίας πάνο στι μπυρζυαζία κε το στέκσιμο τις προλεταριακίς διχτατορίας κε τυς υςςαντράιζε, ότι ι πάρτια θα απαντίσι με πριζίβ προς τι γενικί απεργία κε το οπλιζμένο πολέμιζμα, αν ι κιρίαρχες τάξις θα εφαρμόσυνε βία χαρςςύ στιν εργατικί τάξι. Θαρίς κε όλι ι πολιτικί τις ετιμασίας τις φασιςτικίς επίθεσις πάνο στιν εργατικί τάξι δεν ίτανε αλισίδα από βίες πάνο-τις, που ίτανε

ςκεπαζμένες με κονςτιτυτςιόνι μορφές; Ακόμα κε λίγο έμπρο κε ςτον κερό τον μαχόν τυ Φλεβάρι το ρυκοβότςτβο τις ςοςιαλ-διμοκρατίας τις Αφςτρίας αφίκεν το ςςυτςμπύντ, πυ ιροικά πολέμιζε, απομονομένο απτις πλατιές μάζες κε καταδίκαςε το αφςτριακό προλεταριάτο ςε ίτα (ποραζζένια).

Ζερ ίτανε αναπόφεφχτι ςτι Γερμανία ι νίκι τυ φαςιζμύ; 'Οχι, μπόρνεν να τιν πατζαρίζι ι γερμανικί εργατικί τάκςι.

Μα γι' αφτό έπρεπε να κατορθόςι να ςτέκςι το ενιέο αντιφαςιςτικό προλεταριακό φρόντο, να ανανκάςι τυς αρχιγύς τις ςοςιαλ-διμοκρατίας να κςαπελύνε το ποχόντ χαρςςύ ςτυς κομυνιςτές κε να κάμι χαίλ τις επανιλιμένες (νεοτνοκράτνιε) προτάςις τις κομ-πάρτιας για τιν ενότιτα τις δράςις χαρςςύ ςτο φαςιζμό.

Στον κερό τις επίθεςις τυ φαςιζμύ κε ςτον κερό τις βαθμιέας (ποςτεπέναια) λικβιντάτςιας τον μπυρζυαζικο-διμοκρατικόν λεφτεριόν απτι μπυρζυαζία, αφτί έπρεπε να μιν πιφέραντυν απτις ρεζολιύτςιες τις ςοςιαλ-διμοκρατίας με λόγια, μα να απαντίςι με γνίςιο μαζικό πολέμιζμα, πυ θα πατζάριζεν τα φαςιςτικά πλάνα τις γερμανικίς μπυρζυαζίας. Αφτί έπρεπε να μιν αφίςι να απαγορέπςι ι κιβέρνιςι τυ ΜπράυνΖέβερινκ το ςοιύζ τον κόκινον φροντοβίκον, μα να ςτίκςι ανάμεςα ς' αφτό κε το ςκεδόν εκατομίριο τον τζλένον τυ ρειχςμπάνερ [1]) μαχιτικό κοντάκτ κε να ανανκάςι τον Μπράυν κε τον Ζέβερινκ να εκςοπλίςυνε κε το ένα κε το άλο για ν' αποκρύςυν κε να τςακόςυν τις φαςιςτικές μπάντες.

Αφτί έπρεπε να ανανκάςι τυς λίδερυς τις ςοςιαλ-διμοκρατίας. πυ ίτανε επικεφαλίς τις κιβέρνιςις τις Προςίας να πάρυνε μέτρα άμινας χαρςςύ ςτο φαςιζμό, να αρεςτάρυνε τυς φαςίςτες αρχιγύς, να ςφαλίκςυν τον τίπο-τυς, να κάνυν κονφιςκάτςια τα ιλικά μέςα-τυς κε τα μέςα τον καπιταλιςτόν, πυ έδυγαν καπίκια για το φαςιςτικό κίνιμα, να νταγιτραίςυνε τις φαςιςτικές οργανόςις, να πάρυν τα όπλα-τυς κ.τ.λ.

Αφτί έπρεπε πιο πέρα να κατορθόςι να φέρι ςτο γιυρύχ κε να πλατένι όλα τα ίδι τις κινονικίς βοιθιας κε να ςτέκςι μορατοριυμ κε βοιθίματα τις κρίςις για τυς χοριάτες, πυ νταγιτραέφκυνε κάτο απτιν επιροί τον κρίςεον, φορολογόντας τις μπάνκες κε τα τρεςτ, κε έτςι να εκςαςφαλίςι ςτο δαφτό-τις το γιαρτίμ τον δυλεφτάδον χοριατόν. Αφτό δεν

[1]) Ρειχςπμάνερ—«Σοιύζ τις ίμπερςκι ςιμέας», ςοςιαλ-διμοκρατικί μιςοςτρατιοτικί μαζικί οργάνοςι.

έγινε απτο χαμπαιάτ τις σοςιαλ-διμοκρατίας τις Γερμανίας, κε γι' αφτό ο φαςιζμός μπαςςχάριπςε να νικίςι.

Ζερ στιν Ιςπανία, όπυ έτςι καλά ίνε ςινδιαζμένες (ςοτζετάιυτςα) ι δινάμις τις προλεταριακίς εκςέγερςις με το ντυκύςς τον χοριατόν, έπρεπε ι μπυρζυαζία κε ι πομέςτζικι αναπόφεφχτα να θριαμβέπςυνε (βοςτορζζεςτβοβάτ);

Ι ιςπανί ςοςιαλιςτές ίτανε στιν κιβέρνιςι απτις πρότες μέρες τις ρεβολιύτςιας. Ζερ έςτιχςαν αφτί ανάμεςα στις εργατικές οργανόςις όλον τον πολιτικόν κατεφθίνςεον (ναπραβλένια), μαζί κε με τυς κομυνιςτές κε τυς αναρχικύς, το μαχιτικό κοντάκτ, ςιςπίροςαν τιν εργατικί τάκςι σε ενιέα προφοργάνοςι; Αράτεπςαν αφτί τιν κονφιςκάτςια όλις τις γις τον πομέςτζικον, τον εκλιςιόν κε τον μοναςτιριόν για τι φαιντά τον χοριατόν για να τυς τραβίκςυν στι μαρέα τις ρεβολιύτςιας; Ντινκάιςαν αφτί να πολεμίςυνε για τον εθνικό αφτοκαθοριζμό τον καταλόντςον, μπάςκον, για τιν απελεφθέροςι τυ Μαρόκυ; Πέραςαν αφτί το τιμιζλάιμο τις άρμιας απτα μοναρχικά κε φαςιςτικά ελεμέντα, ετιμάζοντας το πέραζμά-τις στι μαρέα τον εργατόν κε χοριατόν; Νταγιτράιςαν αφτί τι μιςιτί στο λαό πολιτικί γβάρντια, το δίμιο όλον τόν λαικόν κινιμάτον; Χτίπιςαν αφτί πάνο στι φαςιςτικί πάρτια τυ Χιλ Ρόμπλες, πάνο στιν ιςχί τις καθολικίς εκλιςίας; Όχι, τίποτες αφτί δεν έκαναν. Αφτί δεν ίνταν χαίλ με τις επανιλιμένες προτάςις τον κομυνιςτόν για τιν ενότιτα δράςις χαρςςύ στιν επίθεςι τις αντίδραςις τις μπυρζυαζίας κε τον πομέςτζικον κε τυ φαςιζμύ, αφτί πέραζαν τυς εκλογικύς νόμυς, πυ έδοςαν τζαρά στιν αντίδραςι να χαπατέβι τιν πλιοψιφία στα κορτές (παρλάμεντ), τυς νόμυς, πυ καταδικάζυν τα λαικά κινίματα, τυς νόμυς με τυς οπίυς δικάζυν τόρα τυς ιροικύς γορνιάκυς τις Αςτυρίας. Αφτί με τα χέρια τις πολιτικίς γβάρντιας ςκότοναν τυς χοριάτες, πυ πολεμύςαν για τι γι, κ. τ. λ.

Έτςι, ςίντροφι, ι ςοςιαλ-διμοκρατία τιμιζλάιζε τι στράτα στιν εκςυςία για το φαςιζμό κε στι Γερμανία, κε στιν Αφςτρία, κε στιν Ιςπανία, χαλάνοντας κε τςακόνοντας τις γραμές τις εργατικίς τάκςις.

Σίντροφι, ο φαςιζμός νίκιςε επίςις κε γιατί το προλεταριάτο βρέθικε απομονομένο απτυς φιςικύς-τυ ςιμάχυς (ςοιύζνικι). Ο φαςιζμός νίκιςε γιατί αφτός μπόρεςε να τραβίκςι πίςο-τυ τις μεγάλες μάζες τον χοριατόν, γιατί ι ςοςιαλ-διμοκρατία απτο όνομα τις

εργατικίς τάκσις πὲραζε στιν πραγματικότιτα αντιχοριὰτικι πολιτικί. Ο χοριάτις ντράνανε στιν εκσυσία μια σιρά σοσιαλ-διμοκρατικὲς κιβερνίσις, πυ στα μάτια-τυ εκπροσόπεβαν τιν εκσυσία τις εργατικίς τάκσις, μα καμιά απ' αφτὲς δεν έχασε τιν ανάνκι τον χοριατόν, καμιά δεν έδοσε γι στο χοριάτι. Ι σοσιαλ-διμοκρατία στι Γερμανὶα δεν τίιπσεν τυς πομέστζικυς, αφτί δάινε χαρσσύ στις απεργίες τον χοριατικο-νικοκιριάτικον εργατόν, κε στο αποτέλεζμα στι Γερμανία ακόμα πολίν κερό έμπρο απτον ερχομό τυ Γίτλερ στιν εκσυσία ι χοριατικο-νικοκιριάτικι εργάτες έβγεναν απτα προφσοιύζ τον ρεφορμιστόν κε λον πιχτά πέραναν στο «Ατσαλὲνιο σσλεμ» κε στυς νὰτσιοναλ-σοσιαλιστές.

Ο φασιζμός νίκισε κε γιατὶ αφτός μπόρεσε να χοθί στις γραμές τον **γιασσλάρον**, σ' αφτό τον κερό, όταν ι σοσιαλ-διμοκρατία τράβανεν τυς εργάτες γιασσλάρυς απτο ταksικό πολέμιζμα, κε το ρεβολιυτσιόνι προλεταριάτο δεν κσετίλικσε ανάμεσα στυς γιασσλάρυς τι χριαζύμενι διαπεδαγογιστικί δυλιά κε δεν έδοσε τι χριαζύμενι προσοχί για τα σπετσιφίτζεσκί-τυς σιμφέροντα κε αρατέματα. Ο φασιζμός πιάκεν το ιδιέτερα κοφτερό αράτεμα τον γιασσλὰρον—τι μαχιτικί δραστιριότιτα κε τρὰβικσε το σιμαντικό μέροςτυς στα μαχιτικά-τυ τάγματα. Ι κενύρια γενιὰ τον γιάσσον πεδιόν κε κοριτσιόν δεν ίδε τις φρίκες τυ ντυκύσς. Αφτί τραβά πάνο στα αμπλάτια-τις όλο το βάρος τις ικονομικίς κρίσις, τις ανεργίας κε τυ νταγατράιμυ τις μπυρζυαζικίς διμοκρατίας. Φόντις δε ντρανά τις περσπεκτίβες για το μέλον, τα σιμαντικά στρόματα τον γιασσλάρον φάνικαν ιδιέτερα επιδεχτικά προς τι φασιστικί διμαγογὶα, πυ τυς ζογράφιζε το θελχτικό (ζαμάντζιβοε) μέλον, αν θα νικίσι ο φασιζμός.

Σχετικά μ' αφτό εμίς δεν μπορύμε επίσις να μιν πὰρυμε στο ισάπ μια σιρά κσεχάζματα τον κομυνιστικόν πάρτιον, κσεχάζματα, πυ πατζάρζανε το πολέμιζμά-μας χαρσσύ στο φασιζμό.

Στις γραμές-μας ίχε τόπο ιποτίμισι (νεντοοτσὲνκα) τυ φασιστικύ κίντινυ, πυ δεν έπρεπε εμίς να τιν ίχαμε, κε πυ ος τόρα δεν ίνε λικβινταριζμένι παντύ. Τέτιες θέσις, πυ ίτανε πριν στις πάρτιές-μας, ότι «ι Γερμανία δεν ίνε Ιταλία» σ' αφτί τιν ένια, ότι ο φασιζμός μπόρεσε να νικίσι στιν Ιταλία, μα ι νίκι-τυ στι Γερμανία δεν μπορί να ίνε, γιατί αφτί ίνε βιομιχανικά πολί ανα-

εργατικίς τάξις πέραζε στιν πραγματικότιτα αντιχοριάτικι πολιτική. Ο χοριάτις ντράνανε στιν εξςυσία μια σιρά σοσιαλ-διμοκρατικές κιβερνίσις, πυ στα μάτια-τυ εκπροσόπεβαν τιν εξςυσία τις εργατικίς τάξις, μα καμιά απ' αφτές δεν έχασε τιν ανάνκι τον χοριατόν, καμιά δεν έδοσε γι στο χοριάτι. Ι σοσιαλ-διμοκρατία στι Γερμανία δεν τίιπσεν τυς πομέστζικυς, αφτί δάινε χαρςςύ στις απεργίες τον χοριατικο-νικοκιριάτικον εργατόν, κε στο αποτέλεζμα στι Γερμανία ακόμα πολίν κερό έμπρο απτον ερχομό τυ Γίτλερ στιν εχςυσία ι χοριατικο-νικοκιριάτικι εργάτες έβγεναν απτα προφσοιύζ τον ρεφορμιστόν κε λον πιχτά πέραναν στο «Ατςαλένιο ςςλεμ» κε στυς νάτσιοναλ-ςοσιαλιστές.

Ο φασιζμός νίκιςε κε γιατί αφτός μπόρεςε να χοθί στις γραμές τον γιαςςλάρον, ς' αφτό τον κερό, όταν ι σοσιαλ-διμοκρατία τράβανεν τυς εργάτες γιαςςλάρυς απτο ταξικό πολέμιζμα, κε το ρεβολιυτσιόνι προλεταριάτο δεν κςετίλιξε ανάμεσα στυς γιαςςλάρυς τι χριαζόμενι διαπεδαγογιστικί δυλιά κε δεν έδοςε τι χριαζόμενι προςοχί για τα σπετσιφίτζεςκί-τυς σιμφέροντα κε αρατέματα. Ο φασιζμός πιάκεν το ιδιέτερα κοφτερό αράτεμα τον γιαςςλάρον—τι μαχιτικί δραστιριότιτα κε τράβιξε το σιμαντικό μέρος-τυς στα μαχιτικά-τυ τάγματα. Ι κενύρια γενιά τον γιάςςον πεδιόν κε κοριτσιόν δεν ίδε τις φρίκες τυ ντυκύςς. Αφτί τραβά πάνο στα αμπλάτια-τις όλο το βάρος τις ικονομικίς κρίςις, τις ανεργίας κε το νταγατράιμυ τις μπυρζυαζικίς διμοκρατίας. Φόντις δε ντρανά τις περςπεκτίβες για το μέλον, τα ςιμαντικά στρόματα τον γιαςςλάρον φάνικαν ιδιέτερα επιδεχτικά προς τι φαςιστικί διμαγογία, πυ τυς ζογράφιζε το θελχτικό (ζαμάντζιβοε) μέλον, αν θα νικίςι ο φαςιζμός.

Σχετικά μ' αφτό εμίς δεν μπορύμε επίςις να μιν πάρυμε στο ιςάπ μια σιρά κςεχάζματα τον κομυνιστικόν πάρτιον, κςεχάζματα, πυ πατζάρζανε το πολέμιζμά-μας χαρςςύ στο φαςιζμό.

Στις γραμές-μας ίχε τόπο ιποτίμιςι (νεντοοτςένκα) τυ φαςιστικύ κίντινυ, πυ δεν έπρεπε εμίς να τιν ίχαμε, κε πυ ος τόρα δεν ίνε λικβινταριζμένι παντύ. Τέτιες θέςις, πυ ίτανε πριν στις πάρτιές-μας, ότι «ι Γερμανία δεν ίνε Ιταλία» ς' αφτί τιν ένια, ότι ο φαςιζμός μπόρεςε να νικίςι στιν Ιταλία, μα ι νίκι-τυ στι Γερμανία δεν μπορί να ίνε, γιατί αφτί ίνε βιομιχανικά πολί ανα-

πτιγμένι, πολί κυλτύρνικι χόρα, πυ έχι σαράντα χρονόν τραντίτςιες τυ εργατικύ κινίματος, όπυ ο φαςιζμός δε μπορί να ίνε. 'Ιτε τέτιες θέςις (υςτανόβκι), πυ ίνε τόρα, ότι ςτις χόρες τις «κλαςικίς» μπυρζυαζικίς διμοκρατίας έδαφος για το φαςιζμό δεν ίνε. Τέτιες θέςις μπόρναν κε μπορύν να λαφρένυν το χαμίλομα τυ ςαχτλίχ για το φαςιςτικό κίντινο κε να διςκολέπςυν τι μομπιλιζάτςια τυ προλεταριάτυ ςτο πολέμιζμα χαρςςύ ςτο φαςιζμό.

Μπορό επίςις να φέρο όχι λίγα περιςτατικά, όταν ι κομυνιςτές εφνιδιάςτικαν (ζαχβάτζενι βραςπλόχ) απτι φαςιςτικί ανατροπί (περεβορότ). Θιμιθίτε τι Βυλγαρία, όπυ το ρυκοβότςτβο τις πάρτιάς-μας πίρε «νειτράλνι», μα ςτιν πραγματικότιτα οπορτονιςτικί ςτάςι ςχετικά με τιν ανατροπί τις 9 τυ Ιύνι τυ 1923, τιν Πολονία, όπυ το Μάι τυ 1926 το ρυκοβότςτβο τις Κομονιςτικίς πάρτιας δεν εχτίμιςε ςοςτά τις κινιτίριες δινάμις τις πολονικίς ρεβολιύτςιας, δεν μπαςςχόρεπςεν να αγρικά το φαςιςτικό χαραχτίρα τις ανατροπίς τυ Πιλςύτςκι κε δέχκαντον πες τα ράδι τον γεγονότον, τι Φινλανδία, όπυ ι πάρτιά-μας κςεκινύςε απτιν αντίλιπςι για τι ςιγανί, βαθμιέα (ποςτεπένναια) φαςιζάτςια, πυ δεν ίτανε ςοςτί, κε δεν ίδε τι φαςιςτικί ανατροπί, πυ τιν ετίμαζε ι γρύπα τις μπυρζυαζίας, πυ οδιγύςε, πυ εφνιδίαςε τιν πάρτια κε τιν εργατικί τάκςι.

'Οταν ο νατςιοναλ-ςοςιαλιζμός νίςτιν άρτα μεγάλο μαζικό κίνιμα ςτι Γερμανία, ι ςίντροφι, ςαν τον Γεντς Νέιμαν, για τυς οπίυς ι κιβέρνιςι τυ Μπριύνινγ άρτα ίτανε κιβέρνιςι τις φαςιςτικίς διχτατορίας, μεγαλιςτάνκα έλεγαν: «Αν ι «Τρίτι ιμπέρια» τυ Γιτλερ καμία θα νίςκιτε, θα ίνε μόνο κανά ένα μέτρο κε μιςό κάτο πες τον πάτο, μα απάνο-τις θα ίνε ι νικιφόρα εργατικί εκςυςία».

Ι ςίντροφί-μας ςτι Γερμανία πολίν κερό δεν έπερναν ςτο ιςάπ τίλογα πρέπι το πιραγμένο εθνικό έςθιμα κε τιν αγανάχτιςι τον μαζόν χαρςςύ ςτο Βερςάλ, περιφρονιτικά (πρενεμπρεζζίτελνο) φερόντανε με τις ταλαντέπςις (κολεμπάνια) τον χοριατόν κε τις μικρίς μπυρζυαζίας, άργιςαν με το πρόγραμμα τις κινονικίς κε εθνικίς απελεφθέροςις, μα όταν το έβγαλαν, δεν μπαςςχάριπςαν να το εφαρμόςυν ςτα ςινκεκριμένα αρατέματα κε ςτο επίπεδο τον μαζόν, δε μπαςςχάριπςαν μάλιςτα πλατιά να το εκλαικέψυν (ποπυλιάριζίροβατ) ςτις μάζες.

Σε μια ςιρά χόρες το χριαζόμενο κςετίλιγμα τυ μαζικό πολέμιζμυ

χαρςςύ στο φασιζμό μεταλάχχαντον με το άχαρπο (μπεσπλότνι) ρεζονέρςτβο για το χαραχτίρα τυ φασιζμύ γενιχά κε με τι σεχταριστιχί στενότιτα στο βάλσιμο κε λίςιμο τον επίκερον πολιτιχόν ζιτιμάτον τις πάρτιας.

Σίντροφι, εμίς λέγυμε για τα μααναίδα τις νίκις τυ φασιζμύ, δίχνυμε τιν ιστοριχί εφθίνι (οτβέτςτβενοςτ) τις σοσιαλ-διμοχρατίας για τιν ίτα τις εργατικίς τάκσις, σιμιόνυμε κε τα απλογνύ-μας κσεχάζματα στο πολέμιζμα με το φασιζμό όχι μόνο γιατί θέλυμε να ταρχάχχυμες στα περαζμένα. Εμίς δεν ίμαςτε ιςτοριχί, πυ δεν ίνε δεμένι με το ζίσιμο, εμίς ίμαςτε μαχιτιχί παράγοντες τις εργατικίς τάκσις, ίμαςτε ιποχρεομένι (ομπιάζανι) να απαντίςυμε στο ζίτιμα, πυ βασανίζι τα εκατομίρια τον εργατόν: ίνε τζαρά κε τίλογα μπορύμε να πατζαρίζυμε τι νίκι τυ φασιζμύ; Κε εμίς απαντύμε ς'αφτά τα εκατομίρια τον εργατόν: νε, σίντροφι, να πιάνυμε τι στράτα τυ φασιζμύ έχυμε τζαρά. Αφτό μπορύμε ταμάμ να το κάνυμε. Αφτό εκςαρτιέτε από απλόγυ-μας απτυς εργάτες, απτυς χοριάτες, απ'όλυς τυς δυλεφτάδες!

Το πατζάριζμα τις νίκις τυ φασιζμύ π ρ ό τ α απ' ό λ α εκςαρτιέτε απτι μαχιτιχί δραστιριότιτα τις εργατικίς τάκσις, απτι σισπίροσι τον δινάμεόν-τις σε ενιέα μαχιτιχί άρμια, πυ πολεμάι χαρςςύ στιν επίθεσι τυ κεφάλευ κε τυ φασιζμύ. Το προλεταριάτο αν θα έστιγνε τι μαχιτιχί-τυ ενότιτα, θα παρέλιε τιν επιροί τυ φασιζμύ πάνο στυς χοριάτες, πάνο στι μικρί μπυρζυαζία τις πόλις, πάνο στυς γιαςςλάρυς κε τιν ιντελεγέντσια, θα μπαςςχάριβε το ένα μέρος-τυς να το εκςυδετερόσι (νειτραλιζοβάτ), το άλο να το τραβίκσι στι μαρέα-τυ.

Δ έ φ τ ε ρ ο, αφτό εκςαρτιέτε απτιν ίπαρκσι (ναλίτζιε) δινατίς ρεβολιυτςιόνι πάρτιας, πυ σοστά κάνι ρυχοβοντίτ το πολέμιζμα τον δυλεφτάδον χαρςςύ στο φασιζμό. Ι πάρτια, πυ σιστιματιχά προςκαλί τυς εργάτες στιν ιποχόρισι (οτςτυπλένια) μπροστά στο φασιζμό κε δίνι τζαρά στι φασιστιχί μπυρζυαζία να δυναμόνι τις θέςις-τις —τέτια πάρτια αναπόφεφχτα θα φέρι τυς εργάτες στιν ίτα.

Τ ρ ί τ ο, αφτό εκςαρτιέτε απτι σοστί πολιτιχί τις εργατικίς τάκσις προς τυς χοριάτες κε τις μικρομπυρζυαζικές μάζες τις πόλις. Αφτές τις μάζες πρέπι να τις πάρυμε τέτιες τίλογες ίνε, κε όχι τέτιες, τίλογες εμίς θα θέλαμε να τις δύμε. Μόνο στο προτςές τυ πολέμιζμυ αφτές θα κσεκάνυνε τις αμφιβολίες-τυς κε

τις ταλαντέπσις-τυς, μόνο με το νταγιανιμένο φέρσιμο στις αναπόφεφχτές-τυς ταλαντέπσις με το πολιτικό γιαρντίμ τυ προλεταριάτυ αφτές θα σικόνυντε σε ανότερο μπασαμάχ τις ρεβολιυτσιόνι σινίδισις κε δραστιριότιτας (ακτίβνοστ).

Τ έ τ α ρ τ ο, αφτό εκσαρτιέτε απτο σαχτλίχ κε τιν ένκερι δράσι τυ ρεβολιυτσιόνι προλεταριάτυ. Δεν πρέπι να δίνυμε τζαρά στο φασιζμό να μας εφνιδιάσι, να μιν τυ δίνυμε τιν ινιτσιατίβα, να τυ δίνυμε αποφασιστικά χτιπίματα, όταν δε μπασσχάριπσεν ακόμα να σορέπσι τις δινάμις-τυ, να μιν τον αφίσυμε να δυναμόσι, να τυ δίνυμε απόκρυσι (οτπόρ) σε κάθε χαρτζλέα, όπυ φανερόνι το δαφτό-τυ, να μιν τον αφίνυμε να πάρι κενύριες θέσις τίλογα αφτό ντινκαέβι επιτιχιμένα να το κάνι το προλεταριάτο τις Φράντσιας (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Νά ι κιριότερι όρι για το πατζάριζμα τυ όσιμυ τυ φασιζμύ κε τυ ερχομύ-τυ στιν εκσυσία.

Ο ΦΑΣΙΖΜΟΣ ΙΝΕ ΑΓΡΙΑ, ΜΑ ΟΧΙ ΣΤΑΘΕΡΙ ΕΚΣΥΣΙΑ

Ι φασιστικί διχτατορία τις μπυρζυαζίας ίνε εκσυσία άγρια, μα όχι σταθερί.

Πύ ίνε τα κιριότερα μαανάιδα, απτα οπία ι φασιστικί διχτατορία δεν ίνε σταθερί;

Ο φασιζμός, πυ ετιμαζότανε να ιπερνικίσι (πρεοντολέτ) όλες τις διαφονίες (ραζνογλάσια) κε τις αντιθέσις (προτιβορέτζια) στο λάγερ τις μπυρζυαζίας, κι' άλο πολά οκσίνι αφτές τις αντιθέσις. Ο φασιζμός προσπαθί να στέκσι το πολιτικό-τυ μονοπόλιο, χάνοντας με τι βία τις άλες πολιτικές πάρτιες. Μα ι ίπαρκσι τυ καπιταλιστικύ σιστίματος, ι ίπαρκσι τον διαφόρον τάκσεον κε ι οκσινσι τον τακσικόν αντιθέσεον πάγυνε το πολιτικό μονοπόλιο τυ φασιζμύ αναπόφεφχτα στον κλονιζμό κε στιν ανατίνακσι (βζριβ). Αφτό δεν ίνε σοβιετικί χόρα, όπυ τι διχτατορία τυ προλεταριάτυ επίσις τιν πραγματοπιί μονοπολιακί πάρτια, μα όπυ αφτό το πολιτικό μονοπόλιο ανταποκρίνετε (οτβετζάετ) στα σιμφέροντα τον εκατομίριον δυλεφτάδον κε βασίζετε όλο πολί κε πολί πάνο στο χτίσιμο τις κινονίας δίχος τάκσις. Στι φασιστικί χόρα ι πάρτια τον φασιστόν δεν μπορί να σαχιντρίζι το μονοπόλιό-τις πολίν κερό, γιατί αφτί δεν μπορί να βάλι μπροστά-τις το

καθίκον να χάνι τις τάξεις κε τις ταξικές αντιθέσεις. Αφτί χάνι τι νόμιμι (λεγάλνι) ίπαρξι τον μπυρζυαζικόν πάρτιον, μα μια σιρά απ' αφτές κυτέβυνε να σαχιντραίζυνε τιν παράνομί-τυς ίπαρξι, κε ι κομυνιστικί πάρτια κε στις παράνομες σινθίκες πάι έμπρο, ατσαλόνετε κε χάνι ρυκοβοτίτ το πολέμιζμα τυ προλεταριάτυ χαρσσύ στι φασιστικί διχτατορία. Έτσι κάτο απτα χτιπίματα τον ταξικόν αντιθέσεον το πολιτικό μονοπόλιο τυ φασιζμύ πρέπι να ανατιναχτί.

Το άλο μαανά, πυ δεν ίνε σταθερί ι φασιστικί διχτατορία, ίνε ότι ι αντιθεσι (κοντράστ) ανάμεσα στι αντικαπιταλιστικί διμαγογία τυ φασιζμύ κε στιν πολιτικί τυ λον λιστρικύ πλυτιζμύ τις μονοπολιστικίς μπυρζυαζίας λαφρένι το ξεσκέπαζμα (ραζομπλατζένιε) τις ταξικίς υσίας τυ φασιζμύ κε φέρι στον κλονιζμό κε στο στένεμα τις μαζικίς-τυ βάσις.

Παραπέρα, ι νίκι τυ φασιζμύ προκαλί το βαθί μίσος κε τιν αγανάχτισι τον μαζόν, λαφρένι τιν επαναστατικοπίισί-τυς κε δίνι ισχιρό σπρόξιμο στο ενιέο φρόντο τυ προλεταριάτυ χαρσσύ στο φασιζμό.

Εφαρμόζοντας τιν πολιτικί τυ ικονομικύ νατσιοναλιζμύ (τις αφτάρκιας) κε χαπατέβοντας το μεγαλίτερο μέρος τυ λαικύ τιαρ για το ετίμαζμα τυ ντοκύσς, ο φασιζμός χαλάνι όλι τιν ικονομία τις χόρας κε οξίνι το ικονομικό ντοκύσς ανάμεσα στα καπιταλιστικά κράτι. Αφτός δίνι στα κοφλίκτ, πυ βγένυνε ανάμεσα στι μπυρζυαζία, το χαραχτίρα απότομον κε πιχτά εματομένον σινκρύσεον, πυ χαλάνυν τι σταθερότιτα τις φασιστικίς κρατικίς εξυσίας έμπρο στα μάτια τυ λαύ. Ι εξυσία, πυ σκοτόνι τυς απλογνύ-τις οπαδύς, τιλογα ίτανε αφτό πέρσι στις 30 τυ Ιύνι στι Γερμανία, ι φασιστικί εξυσία, χαρσσύ στιν οπία με τα όπλα στα χέρια πολεμάι το άλο μέρος τις φασιστικίς μπυρζυαζίας (το νατσιοναλ-σοσιαλιστικό πραξικόπιμα στιν Αφστρία, ι οξίς εξορμίσις τον χοριστόν φασιστικόν ομάδον χαρσσύ στι φασιστικί κιβέρνισι στιν Πολονία, Βυλγαρία, Φινλανδία κε στις άλες χόρες), —τέτια εξυσία δεν μπορί πολί κερό να έχι αφτοριτέτ στα μάτια τον πλατιόν μικρομπυρζυαζικόν μαζόν.

Ι εργατικί τάξι πρέπι να μπασσχαρέβι να ισσλιτραίζι τις αντιθέσις κε τα κονφλίκτα στο λάγερ τις μπυρζυαζίας, μα αφτί

δεν πρέπι να ἐχι αφταπάτες, ότι ο φαςιζμός απλόγυ-τυ τον δα-φτό-τυ θα μπιτραίζι. Ο φαςιζμός δε θα νκρεμίςι αφτόματα. Μόνο ι ρεβολιυτςιόνι δραςτιριότιτα τις εργατικίς τάκςις θα κάνι γιαρντίμ να ιςςλιτραίζυμε για το χάλαζμα τις φαςιςτικίς διχτατορίας κε για το νκρέμιζμά-τις τα κονφλίκτα, πυ αναπόφεφχτα βγένυνε ςτο λάγερ τις μπυρζυαζίας.

Λικβινταρίζοντας τα απομινάρια (οςτάτκι) τις μπυρζυαζικίς διμοκρατίας, ανεβάζοντας τι φανερί βία σε ςίςτιμα τις διίκιςις, ο φαςιζμός χαλάνι τις διμοκρατικές αφταπάτες κε το αφτοριτέτ τυ ζακόνοςτ έμπρο ςτα μάτια τον δυλεφτάδικον μαζόν. Αφτό νίςςκιτε λον πολά ς' αφτές τις χόρες, πυ, για παράδιγμα, ςτιν Αφςτρία κε Ιςπανία, ι εργάτες με τα όπλα ςτα χέρια-τυς εκςόρμιςαν χαρςςύ ςτο φαςιζμό. Στιν Αφςτρία, παρ' όλι τιν ίτα, το ιροικό πολέμιζμα τυ ςςυτςμπύντ κε τον κομυνιςτόν, ςάλεπςεν τζυχ απ-τιν αρχί τι ςταθερότιτα τις φαςιςτικίς διχτατορίας. Στιν Ιςπανία ι μπυρζυαζία δεν μπόρεςε να φορέςι ςτυς δυλεφτάδες το φαςιςτικό φίμοτρο (ναμόρτνικ). Ι ένοπλες μάχες ςτιν Αφςτρία κε Ιςπανία έφεραν ςτο ότι όλο κι' άλο πλατιές μάζες τις εργατικίς τάκςις αγρικύν, ότι το ρεβολιυτςιόνι ταχςικό πολέμιζμα ίνε χριαζύμενο.

Μόνο τέτιι τερατόδικι φιλιςτέι, τέτιι λαχέδες τις μπυρζυαζίας, ςαν τον πιο παλιό θεοριτικό τυ ΙΙ Ιντερνατςιονάλ Καρλ Κάυτςκι, μπορύνε να πετάκςυνε νυδέζματα ςτυς εργάτες, ότι δεν έπρεπε να πάρυνε τα όπλα ςτι Αφςτρία κε Ιςπανία. Τίλογο θα ίτανε τόρα το ρεβολιυτςιόνι κίνιμα ςτιν Αφςτρία κε Ιςπανία, αν ι εργατικί τάκςι αφτόν τον χορόν θα άκυε τις προδοτικές ςιμβυλές (ςοβέτι) τον Κάυτςκι; Ι εργατικί τάκςι θα ίχε τότες βαθιά ντεμοραλιζάτςια ςτις γραμές-τις.

«Το ςκολιό τυ εμφίλιυ ντυχύςς,—λέι ο Λένιν,—δεν περνάι για τυς λαύς ςτα κυτυρύ. Αφτό ίνε βαρί ςκολιό, κε το πλέριό-τυ κυρς α ν α π ό φ ε φ χ τ α έχι πέςο-τυ νίκες τις κοντρ-ρεβολιύτςιας, όργια (ραζγύλ) τον λιςαζμένον ρεαχτςιονέρον, άγριες καταδιόκςις τις παλιάς εκςυςίας χαρςςύ ςτυς ςταςιαςτές (μιατέζζνικι) κ. τ. λ. Μα μόνο ι ίςιι ςχολαςτικί κε ι μύμιες, πυ χάςανε το νύ-τυς, μπορύν να κλέγυνε για το ότι ι λαί μπένυνε ς' αφτό το βαςανιςτικό ςκολιό, αφτό το ςκολιό μαθίζι τις ςκλαβομένες τάκςις τίλογα να περάζυνε το εμφίλιο ντυχύςς, τις μαθίζι τι νικιφόρα ρεβολιύτςια, ςορέβι ςτις μάζες τον ςίνχρονον (ςοβρεμένιχ) ςκλάβον (ραμπόβ) το

μίσος, πυ το μυλόνυνε σόνια μέσα-τυς ι σκλάβι, ι χαντακομένι, ι αποβλακομένι, ι αμόρφοτι κε πυ φέρι προς τα πιο μεγάλα ιστορικά πότδιγ τυς σκλάβυς, πυ αγρίκισαν το έσχος (ποζόρ) τις σκλαβιάς-τυς». [1])

Τίλογα το κσέρετε, ι νίκι τυ φασιζμύ στι Γερμανία τράβικσε πίσο-τις κενύριο κίμα φασιστικίς επίθεσις, πυ έφερε στιν Αψστρία στιν προβοκάτσια τυ Ντόλφυς, στιν Ισπανία—στις κενύριες επιθέσις τις κοντρρεβολιύτσιας πάνο στις ρεβολιυτσιόνι καταχτίσις τον μαζόν, στιν Πολονία—στι φασιστικί ρεφόρμα τις κονστιτύτσιας, στι Φράντσια παρόρμισε τα ένοπλα τάγματα τον φασιστόν το Φλεβάρι τυ 1934 στιν απόπιρα για κρατικί ανατροπί. Μα αφτί ι νίκι κε τα όργια (νειστόβστβα) τις φασιστικίς διχτατορίας προκάλεσαν το απαντιτικό κίνιμα τυ ενιέυ προλεταριακύ φρόντυ χαρσσύ στο φασιζμό στο ντυνιάτικο μασστάμπ. Το τυσστράιμο τυ ρειχστάγ πυ ίτανε σα σινιάλο για τι γενικί επίθεσι τυ φασιζμύ πάνο στιν εργατικί τάκσι, το χαπάτεμα κε λίστεμα τον πρόφσοιύζ κε τον άλον εργατικόν οργανόσεον, τα γυνκέματα τον βασανιζμένον αντιφασιστόν, πυ έρχυντε απτα ιπόγια τον φασιστικόν καζάρμον κε τον λάγερ σινκέντροσις, ολοφάνερα (βοότζιυ) δίχνυνε στις μάζες σε τί έφερε ο ρεακτσιόνι σχιζματικός (ρασκόλνιτζεσκι) ρόλος τον αρχιγόν τις γερμανικίς σοσιαλ-διμοκρατίας, πυ δεν ίντυν χαίλ με τις προτάσις τον κομυνιστόν για το πολέμιζμα σ' ένα τόπο χαρσσύ στον επιτιθέμενο φασιζμό κε επιβεβεόνυνε, ότι χριάζετε να ζμιχτύνε όλες ι δινάμις τις εργατικίς τάκσις για το νκρέμιζμα τυ φασιζμύ.

Ι νίκι τυ Γίτλερ, έδοσε επίσις αποφασιστικό σπρόκσιμο για τι διμιύργισι τυ ενιέυ φρόντυ τις εργατικίς τάκσις χαρσσύ στο φασιζμό στι Φράντσια. Ι νίκι τυ Γίτλερ όχι μόνο κσίπνισε στυς εργάτες το φόβο μπροστά στιν τίχι (ύτζαστ) τον γερμανόν εργατόν, όχι μόνο ίπσεν το μίσος προς τυς διμίυς τον γερμανόν τακσικόν αδερφόν-τυς, μα κε δινάμοσε μέσα-τυς τιν αποφασιστικότιτα τι κι' αν ίνε-πα να μιν αφίσυν να νιστί στι χόρα-τυς αφτό, τί νίστεν με τιν εργατικί τάκσι στι Γερμανία.

Ι ισχιρί έλκσι προς το ενιέο φρόντο σ' όλες τις καπιταλιστικές χόρες δίχνι, ότι τα μαθίματα τις ίτας στα κυτυρύ δε χάνυντε. Ι εργατικί τάκσι αρχίζι να δυλέβι με κενύριο τρόπο. Ι ινιτσιατίβα

---

[1]) Λένιν.—'Εφλεχτο ιλικό στιν πανκόζμια πολιτικί», 'Εργα, τόμος XII, σελ. 305.

τις κομπάρτιας στιν οργάνοσι τυ ενιέυ φρόντυ κε ι απεριόριστι αφτοθισία (μπεζαβέτναια πρέντανοςτ) τον κομυνιστόν, τον ρεβολιυτσιόνι εργατόν στο πολέμιζμα χαρςσύ στο φασιζμό έφεραν σε τέτιο όσιμο τυ αφτοριτέτ τυ Κομυνιστικύ Ιντερνατσιονάλ, πυ δεν ίτανε καμία-πα. Σ' αφτό τον κερό αναπτίςετε ι βαθιά κρίσι τυ ΙΙ Ιντερνατσιονάλ, πυ το σινιάλο-τις ίτανε το μπανκρότςτβο τις σοςιαλ-διμοκρατίας τις Γερμανίας. Ι σοςιαλ-διμοκράτες εργάτες μπορύνε κι' άλο φανερά να βεβεοθύν, ότι ι φασιστικί Γερμανία μ' όλες τις φρίκες-τις κε τι βαρβαρότιτα ίνε το κάτο-κάτο τις γραφίς σινέπιες τις σοςιαλ-διμοκρατικίς πολιτικίς τις τακσικίς σινεργασίας με τι μπυρζυαζία. Αφτές ι μάζες όλον τον κερὸ αγρικύνε, ότι τι στράτα, όπυ δάιναν το προλεταριάτο ι αργιγί τις σοςιαλ-διμόκρατίας τις Γερμανίας, δεν πρέπι άλο να τιν περάσυνε. Καμία-πα ακόμα στο λάγερ τυ ΙΙ Ιντερνατσιονάλ δεν ίτανε τέτια διαφονία ιδεόν, τίλογι ίνε στον τορινό κερό. Μέσα ς' όλες τις σοςιαλ-διμοκρατικές πάρτιες νίςςκετε διαφοροπίισι (ντιφερεντσιάτσια). Απτις γραμές-τυς χορίζυντε δ ι ο β α σ ι κ ά λ ά γ ε ρ: αντάμα με το λάγερ τον ρεακτσιόνι ελεμέντον, πυ θέλυνε να ςαχιντραιζυνε το σινασπιζμό τις σοςιαλ-διμοκρατίας με τιν μπυρζυαζία κε με μανία δεν νίςςκυντε χαίλ με το ενιέο φρόντο με τυς κομυνιστές, αρχίζι να σχιματίζετε το λάγερ τον ρεβολιυτσιόνι ελεμὲντον, πυ αμφιβάλυνε για τιν ορθότιτά (πράβιλνοςτ) τις πολιτικὶς τις τακσικίς σινεργασίας με τι μπυρζυαζία, πυ θέλυνε να διμιυργίσυνε το ενιέο φρόντο με τυς κομυνιστές κε πυ αρχίζυνε όλο κε σε μεγαλίτερο βαθμό να περνύνε στις θέςις τυ ρεβολιυτσιόνι τακσικύ πολέμιζμυ.

'Ετσι ο φασιζμός, πυ νίστιν σαν αποτὲλεζμα τις κατάπτοσις τυ καπιταλιστικύ σιστίματος, στο τέλος δυλέβι σαν φάκτορ τις παραπέρα παράλισίς-τυ. 'Ετσι ο φασιζμός πέρνοντας απάνο-τυ τιν ιποχρέοσι να παραχόσι το μαρκσιζμό, το ρεβολιυτσιόνι κίνιμα τις εργατικίς τάκσις, σαν αποτέλεζμα τις διαλεχτικίς τυ ζίσιμυ κε τυ τακσικύ πολέμιζμυ απλόγυτ φέρι στιν παραπὲρα ανάπτικσι αφτόν τον δινάμεον, πυ πρέπι να νίςςκυντε ι νεκροθάφτες-τυ (μογίλστζικι), ι νεκροθάφτες τυ καπιταλιζμύ. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

II. ΤΟ ΕΝΙΕΟ ΦΡΟΝΤΟ ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΙΣ ΤΑΚΣΙΣ ΧΑΡΣΣΥ ΣΤΟ ΦΑΣΙΖΜΟ

Σίντροφι! Τα εκατομίρια τον εργατόν κε τον δυλεφτάδον στις καπιταλιστικές χόρες βάλυνε το ζίτιμα: τίλογα να πατζαρίσυν για να μιν έρχετε ο φασιζμός στιν εκσυσία κε τίλογα να ν κρεμίσυνε το φασιζμό, πυ νίκισε; Το κομυνιστικό Ιντερνατσιονάλ απαντάι: π ρ ό τ ο, τί πρέπι να κάνυμε, απτο τί πρέπι να αρχίσυμε,—ίνε ι διμιύργισι τυ ενιέυ φρόντυ, το στέκσιμο τις ενότιτας δράσις τον εργατόν στιν κάθε επιχίρισι, στο κάθε ραιόν, στο κάθε όμπλαστ, στιν κάθε χόρα, σ'όλο το ντυνιά. Ι ενότιτα τις δράσις τυ προλεταριάτυ στο εθνικό κε ντυνιάτικο μασστάμπ—νά το ισχιρό όπλο. πυ κάμι τιν εργατικί τάκσι μπασσχαριμένι όχι μόνο για τιν επιτιχιμένι άμινα (ομπορόνα) μα κε για επιτιχιμένι αντεπίθεσι χαρσσύ στο φασιζμό, χαρσσύ στον τακσικό ντυσμάνο.

I ΣΙΜΑΣΙΑ ΤΥ ΕΝΙΕΥ ΦΡΟΝΤΥ

Ζερ δεν ίνε φανερό, ότι ι ενομένι δράσι τον στορόνικον τον παρτιον κε τον οργανόσεον τον διο Ιντερνατσιονάλον—τυ Κομυνιστικύ κε τυ II ιντερνατσιονάλυ—θα λάφρεναν τιν αποθισι (οτπόρ) τον μαζόν στο φασιστικό χυλτάιμο κε θα αρτράιζαν το πολιτικό βάρος τις εργατικίς τάκσις;

Μα ι ενομένι δράσι τον πάρτιον τον διο ιντερνατσιονάλον χαρσσύ στο φασιζμό, δε θα περιοριζότανε στιν επιροί πας τυς τορινύς-τυς στορόνικυς, πας τυς κομυνιστές κε σοσιαλ-διμοκράτες, αφτί θα ίχε ισχιρί επίδρασι στις γράδες τον καθολικόν, αναρχικόν κε τον μι οργανομένον εργατόν, τζαχ πας αφτύς, τις για λίγο κερό ίντανε θιματα τις φασιστικίς διμαγογίας.

Κι' άλο πολά, το ισχιρό ενιέο φρόντο τυ προλεταριάτυ θα ίχε άλιαχ μεγάλι επιροί σ'όλα τ'άλα στρόματα τυ δυλεφτάδικυ κόζμυ στυς χοριάτες, στι μικρί μπυρζυαζία τις πόλις, στιν ιντελιγέντσια.

Το ενιέο φρόντο θα έδινε στα στρόματα, πυ κλονίζυντε πιστία στι δίναμι τις εργατικίς τάξσις.

Μα κε αφτό ακόμα δεν ίνε όλο. Το προλεταριάτο τον ιμπεριαλιστικόν χορόν έχι πιθανός (βοζμόζζνιχ) σοιύζνικυς όχι μόνο στο πρόσοπο τον δυλεφτάδον τις δικίς-τυ χόρας, μα κε στις καταπιεζόμενες μάζες τον απικιόν κε μισοαπικιόν. Φόντις το προλεταριάτο ίνε χοριζμένο στο εθνικό κε ντυνιάτικο μασστάμπ, φόντις το ένα απτα τμίματά-τυ ιποστιρίζι τιν πολιτικί τις σινεργασίας με τιν μπυρζυαζία κε χοριστά το καταπιεστικό-τις ρεζζίμ στις απικίες κε στις μισοαπικίες, αφτό σπρόχνι απτιν εργατικί τάξσι τυς καταπιεζόμενυς λαύς τον απικιόν κε μισοαπικιόν κε αδινατένι το ντυνιάτικο αντιιμπεριαλιστικό φρόντο. Το κάθε βίμα στο δρόμο στιν ενότιτα τις δράσις, πυ πιγένι για τιν ιποστίριξσι τυ απελεφθεροτικύ πολέμιζμυ τον απικιακόν λαόν απτι μαρέα τυ προλεταριάτυ τον ιμπεριαλιστικόν μιτροπόλεον σιμένι μετατροπί τον απικιόν κε μισοαπικιόν σ'ένα απτα κιριότερα ρεζέρβ τυ ντυνιάτικυ προλεταριάτυ.

Στο στερνότ, έντιριμ εμίς αν πάρυμε στο ισάπ, ότι ι ντυνιάτικι ενότιτα τις δράσις τυ προλεταριάτυ βασίζετε πας τι δίναμι τυ προλεταριακύ κράτυς, τι χόρας τυ σοσιαλιζμύ—τις Σοβιετικίς Ένοσις, πυ πάντα υσέβι, τότες εμίς θα δύμε τιλογες πλατιές περσπεκτιβες ανίγι ι πραγματοπίισι τις ενότιτας δράσις τυ προλεταριάτυ στο εθνικό κε στο ντυνιάτικο μασστάμπ.

Στο στέκσιμο τις ενότιτας δράσις όλον τον τμιμάτον τις εργατικίς τάξσις, ανεξσάρτιτα απ' αφτό αν ανίκυν σ' αφτί γιά στιν άλι πάρτια κε οργάνοσι, ίνε χριαζόμενο ακόμα έμπρο απ' αφτό τιλογα ι πλιοψιφία τις εργατικίς τάξσις θα ενοθί στο πολέμιζμα για το νκρέμιζμα τυ καπιταλιζμύ κε για τι νίκι τις προλεταριακίς ρεβολιύτσιας.

Ζερ έχι τζαρά να πραγματοπιίσυμε αφτί τιν ενότιτα δράσις τυ προλεταριάτυ στις χοριστές χόρες κε σ'όλο τον ντυνιά; Νε, έχι τζαρά. Κε έχι τζαρά άμαν τόρα. Το Κομυνιστικό Ιντερνατσιονάλ για τιν ενότιτα τις δράσις δε βάζι κανά λογάς όρυς-πα (υσλόβιι), από ένα όρο μπασσχά, ελεμεντάρνι, πυ μπορύν να παραδεχτύν, όλι ι εργάτες. Κε σινκεκριμένα, για να ίνε ι ενότιτα τις δράσις πελιμένι χαρσσύ στο φασιζμό, χαρσσύ στιν επίθεσι τυ

καπιτάλ, χαρςςύ στιν απιλί τυ ντυκύςς, χαρςςύ στον ταξςικό ντυςςμάνο. Νά ο όρος-μας.

ΓΙΑ ΤΑ ΚΙΡΙΟΤΕΡΑ ΑΡΓΥΜΕΝΤΑ ΤΟΝ ΠΡΟΤΙΒΝΙΚΟΝ ΤΥ ΕΝΙΕΥ ΦΡΟΝΤΥ

Τί μπορύν να λέγυν χαρςςύ κε τίλογα πάγυνε χαρςςύ ι προτίβνικι τυ ενιέυ φρόντυ;

«Γία τυς κομυνιστές το σίνθιμα τυ ενιέυ φρόντυ ίνε μόνο μανύβρα», λέγυνε μερικί. Μα έντιριμ αφτό αν ίτανε μανύβρα—απαντύμε εμίς,—τότες γιατί εσίς δεν ξςεςκεπάζετε «την κομυνιστική μανύβρα» με τιν τίμια-σας σιμετοχί (υτζάςτιε) στο ενιέο φρόντο; Εμίς το λέγυμε φανερά: εμίς θέλυμε τιν ενότιτα δράσις τις εργατικίς τάξςις για να διναμόσι το προλεταριάτο στο πολέμιζμά-τυ χαρςςύ στιν μπυρζυαζία, για να χυρασέβι σίμερα τα καθιμερινά-τυ σιμφέροντα(ιντερέσι) χαρςςύ στο επιτιθέμενο καπιτάλ, χαρςςύ στο φασιζμό, για να ίνε σε θέσι άβριο να διμιυργίσι όλα τα τζαράιδα για το τελιοτικό-τυ γλίτομα.

«Ι κομυνιστές χυλταέβυνε απάνο-μας»,—λέγυνε άλι. Μα, φοκριθέτ, εμίς άρτα όχι μία λέγαμε: εμίς πας κανένα πα δε θα χυλταέβυμε, νε πας τα πρόσοπα, νε πας τις οργάνοσις, νε πας τις πάρτιες, πυ ίνε για το ενιέο φρόντο τις εργατικίς τάξςις χαρςςύ στον ταξςικό ντυςςμάνο. Μα ς'αφτό τον κερό εμίς ίμαστε ιποχρεομένι για τα σιμφέροντα τυ προλεταριάτυ κε τις ιπόθεσ'ς-τυ να κριτικάρυμε αφτά τα πρόσοπα, α φ τ έ ς τις οργανόσις κε τις πάρτιες, πυ πατζαρίζυν στιν ενότιτα δράσις τον εργατόν.

«Εμίς δεν μπορύμε να κλίσυμε ενιέο φρόντο με τυς κομυνιστές, γιατί αφτί έχυνε άλο πρόγραμα»,—λέγυνε ι τρίτι. Μα εσίς διαβεβεόνετε, ότι το πρόγραμά-σας ίνε αλιότικο απτο πρόγραμα τον μπυρζυαζικόν πάρτιον, κε αφτό δε σας πατζάριζε κε δε σας πατζαρίζι να κάνετε σιναςπιζμό μ' αφτές τις πάρτιες.

«Ι μπυρζυαζικο-διμοκρατικές πάρτιες ίνε χαλίτερι σοιύζνικι χαρςςύ στο φασιζμό, παρά ι κομυνιστές»,—λέγυνε αφτί, πυ ίνε χαρςςύ στο ενιέο φρόντο κε ι ιπερασπιστές τυ σιναςπιζμύ με τι μπυρζυαζία. Μα για το τί λέι ι πίρα τις Γερμανίας; Μπαρόχ ι σοσιαλ-διμοκράτες έκλισαν μπλοκ μ' αφτύς τυς «καλίτερυς» σοιύζνικυς. Μα τίλογα ίνε τ' αποτελέζματα;

«Έντιριμ εμίς αν στέκσυμε ενιέο φρόντο με τυς κομυνιστές ι μικρί μπυρζυάδες θα φοβιθύνε απτον «κόκινο κίνδινο» κε θα περάσυνε με τυς φασίστες»,—ακύγυμε όχι αρέα. Μα ζερ το ενιέο φρόντο απιλί (υγροζζάετ) τυς χοριάτες, τυς μικρύς τεργόβτσυς, τυς ρεμέσλενικυς κε τι δυλεφτάδικι ιντελιγέντσια; Όχι, το ενιέο φρόντο απιλί τι μεγάλι μπυρζυαζία, τυς φινάνσοβι μαγνάτες, τυς γιύνκερυς κε τυς άλυς εκμεταλεφτές, το ρεζζίμ τον οπίον ταμάμ νταγατραέβι όλα αφτά τα στρόματα.

«Ι σοσιαλ-διμοκρατία ίνε για τι διμοκρατία, μα ι κομυνιστές ίνε για τι διχτατορία, γι' αφτό εμίς δεν μπορύμε να κλίσυμε με τυς κομυνιστές ενιέο φρόντο»—λέγυνε μια γράδα αρχιγί τις σοσιαλ-διμοκρατίας. Μα ζερ εμίς σας προτίνυμε τόρα ενιέο φρόντο για τιν αναγνόρικσι τις διχτατορίας τυ προλεταριάτυ; Εμίς μπαρόχ αφτό τόρα ακόμα δε σας το προτίνυμε.

«Ας αναγνορίσυν ι κομυνιστές τι διμοκρατία, ας τιν ιπερασπίσυν,—τότες εμίς ίμαστε έτιμι για το ενιέο φρόντο». Σ' αφτό εμίς απαντύμε: εμίς ίμαστε οπαδί (στορόνικι) τις σοβιετικίς διμοκρατίας, τις διμοκρατίας τον δυλεφτάδον, τις λον ποσλέντοβατελνι διμοκρατίας στον ντυνιά. Μα εμίς χυραέβυμε κε θα χυραέβυμε στις καπιταλιστικές χόρες τιν κάθε πιθαμί τον μπυρζυαζικόν διμοκρατικόν λεφτεριόν, πάνο στις οπίες χυλταέβι ο φασιζμός κε ι μπυρζυαζικί ρεάκτσια, πος να λέις αφτό ιπαγορέβετε απτα σιμφέροντα τυ τακσικύ πολέμιζμυ τυ προλεταριάτυ.

«Μα ι μικρές κομυνιστικές πάρτιες με τι σιμετοχί-τυς τίποτε άλο δε θα δόσυνε ς' αφτό το ενιέο φρόντο, πυ το πραγματοπιί ι λειμποριστικί πάρτια», λέγυνε, για παράδιγμα ι λειμποριστές αρχιγί στιν Ανκλία. Μα θιμιθίτε, το ίδιο έλεγαν κε ι σοσιαλ-διμοκράτες αρχιγί τις Αφστρίας στι μαρέα τις μικρίς κομυνιστικίς πάρτιας τις Αφστρίας. Μα τί έδικσαν τα γεγονότα; Όχι ι σοσιαλ-διμοκρατία τις Αφστρίας επικεφαλίς με τον Ότto Μπάυερ κε Ρέννερ ίχε δίκιο, μα ι μικρί κομυνιστικί πάρτια τις Αφστρίας, πυ στον κερό έλεγε για το φασιστικό κίνδινο στιν Αφστρια κε λάλινε τυς εργάτες στο πολέμιζμα. Μπαρόχ, όλι ι πίρα τυ εργατικύ κινίματος έδικσε, ότι ι κομυνιστές, αν ίνε-πα σχετικά λίγι, ίνε το μοτόρ τις μαχιτικίς δραστιριότιτας τυ προλεταριάτυ. Απ' αφτό χ' έτερο, δεν πρέπι να ζμονύμε, ότι ι κομυνιστικί πάρτια τις Αφστρίας γιά τις Ανκλίας ίνε όχι μόνο αφτές ι δεκάδες χιλιάδες τον εργατόν, πυ ίνε οπαδί τις πάρτιας, αφτές ίνε τ μ ί μ α τ α τυ ντυνιάτικυ κομυνιστικύ κινήμα-

τος, αφτές ίνε σέκτσιες τυ Κομυνιστικύ Ιντερνατσιονάλ, ι εμπρολατικί-τυ πάρτια ίνε ι πάρτια τυ προλεταριάτυ, πυ άρτα νίκισε κε κιβερνάι στο ένα έκτο τις γίινις σφέρας.

«Μα το ενιέο φρόντο δεν πατζάρισε τι νίκι τυ φασιζμύ στο Σάαρ»,—φέρυν αντίρισι (βοζραζζάιυτ) ι προτίβνικι τυ ενιέυ φρόντυ. Θαβμαστί λογικί έχυνε αφτί ι κίριι! Αφτί σιφτέ θα τα κάμυνε όλα για να εξασφαλίσυν τι νίκι τυ φασιζμύ, κε ίστερα χερεκακύνε, ότι το ενιέο φρόντο, στο οπίο αφτί δάβαν στο λον στερνό μομέντο, δεν έφερε στι νίκι τυς εργάτες.

«Έντιριμ εμίς αν σχιματίσυμε ενιέο φρόντο με τυς κομυνιστές, τότες εμίς πρέπι να βγύμε απτιν κοαλίτσια κε στιν κιβέρνισι θα έρτυν ι ρεακτσιόνι κε ι φασιστικές πάρτιες»,—λέγυνε ι σοσιαλ-διμοκράτες αρχιγί, πυ βρίσκυντε στιν κιβέρνισι στις λυγάς-λυγάς χόρες. Καλά. Ζερ ίτανε ι σοσιαλ-διμοκρατία τις Γερμανίας στιν κοαλιτσιόνι κιβέρνισι; Ίτανε. Ζερ ίτανε στιν κιβέρνισι ι σοσιαλ-διμοκρατια τις Αφστρίας; Κε αφτί ίτανε. Ζερ ίτανε ι σοσιαλιστές τις Ισπανίας σε μια κιβέρνισι με τιν μπυρζυαζία; Ίτανε κε αφτί. Ζερ πατζάρισε σ' αφτές τις χόρες ι σιμετοχί τις σοσιαλ-διμοκρατίας στις μπυρζυαζικές κοαλιτσιόνι κιβέρνισες να χυλταέβι ο φασιζμός πας το προλεταριάτο; Όχι, δεν πατζάρισε. Σινεπύμενα, ίνε φοτερό, σαν μέρα, ότι ι σιμετοχί τον σοσιαλ-διμοκρατόν μινίστρον στιν μπυρζυαζικί κιβέρνισι δ ε ν ί ν ε εμπόδιο απτο φασιζμό.

«Ι κομυνιστές ενεργύν σα δικτάτορες, αφτί θέλυνε όλυς να μας προστάζυν κε να μας ιπαγορέβυνε». Όχι. Εμίς τίποτε δεν προστάζυμε κε τίποτε δεν ιπαγορέβυμε. Εμίς μόνο δίνυμε τις προτάσις-μας, σχετικά με τις οπίες ίμαστε βεβεομένι, ότι ι πραγματοπίισι-τυς ανταποκρίνετε (οτβετζάετ) στα σιμφέροντα τυ δυλεφτάδικυ λαύ. Αφτό ίνε όχι μόνο δικέομα, μα ίνε κε ιποχρέοσι όλον, πυ κζένυνε απτο όνομα τον εργατόν. Εσίς φοβάστε τι «δικτατορία» τον κομυνιστόν; Ελάτε σ' έναν τόπο ας δόσυμε στυς εργάτες όλες τις προτάσις, τις δικές-σας κε τις δικές-μας, σ' έναν τόπο να τις σιζιτίσυμε μαζί με όλυς τυς εργάτες κε ας χορίσυμε αφτές τις προτάσις, πυ ίνε λον φαιταλίδλες για τιν ιπόθεσι τις εργατικίς τάξις!

Κε έτσι, όλα αφτά τα αργυμέντα χαρσύ στο ενιέο φρόντο δεν μπορύν ν' αντέξυν σε καμιά κριτικί. Αφτά ίνε περισότερο προφάσις τον ρεακτσιόνι αρχιγόν τις σοσιαλ-διμοκρατίας, πυ προτι-

μὸν (πρετποτζιτάιυτ) το ενιέο-τυς φρόντο με τιν μπυρζυαζία απτο ενιέο φρόντο τυ προλεταριάτυ.

Όχι, αφτές ι προφάσις δε θα περάςυν! Το ντυνιάτικο προλεταριάτο πέραςε όλες τις ςινέπιες τις διάςπαςις τυ εργατικύ κινίματος κε όλο πολά κε πολά μαθένι, ότι το ενιέο φρόντο, ι ενότιτα τις δράςις τυ προλεταριάτυ ςτο εθνικό κε ντυνιάτικο μαςςτάμπ ίνε κε χριαζύμενα κε ταμὰμ έχυνε τζαρά. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΚΕ Ι ΦΟΡΜΕΣ ΤΥ ΕΝΙΕΥ ΦΡΟΝΤΥ

Τί ίνε κε τί πρέπι να ίνε το κιριότερο περιεχόμενο τυ ενιέυ φρόντυ ςτο δομένο ετάπ; Ι ιπεράςπιςι τον άμεςον ικονομικόν κε πολιτικόν ςιμφερόντον τις εργατικίς τάξις, ι ιπεράςπιςί-τις χαρςςύ ςτο φαςιζμό πρέπι να ὶνε *αφετιρία* (ιςχότνι πυνκτ) κε να ςχιματίζι το *κιριότερο περιεχόμενο* τυ ενιὲυ φρόντυ ς' όλες τις καπιταλιςτικές χόρες.

Εμίς δεν πρέπι να περιοριζύμαςτε μόνο ςτις όφκερες προκιρίξις ςτο πολέμιζμα για τιν προλεταριακί διχτατορία, μα πρέπι να βρίςκυμε κε να βάζυμε τὲτια λόζυνγ κε τέτιες φόρμες τυ πολέμιζμυ, πυ να βγένυνε απτα βιοτικά αρατέματα τον μαζόν, απτο επίπεδο τις μαχιτικότιτάς-τυς ςτο δομένο ετάπ τις εξέλιξις.

Εμίς πρέπι να δίχνυμε ςτις μάζες, τί πρέπι να κάνυνε *ςίμερα*, για να χυραέψυν το δαφτό-τυς απτο καπιταλιςτικό λίςτεμα κε τι φαςιςτικί βαρβαρὸτιτα.

Εμίς πρέπι να πετίχυμε να ςτέξυμε το λον πλατί ενιέο φρόντο με τι βοίθια τις ενομὲνις δράςις τον εργατικόν οργανόςεον τον λυγάς-λυγὰς κατεφθίνςεον (ναπραβλένιι) για το χυράιμο τον βιοτικόν ςιμφερόντον τον δυλεφτάδικον μαζόν.

Αφτό ςιμὲνι, ΠΡΟΤΟ ενομένο πολέμιζμα για το αλιθινό βάλιμο τον ςινεπιόν τις κρίςις πας τα αμπλατια τον κιριαρχον τάξεον, πας τα αμπλάτια τον καπιταλιςτὸν, τον πομέςτζικον, με λίγα λόγια, πας τα αμπλάτια τον πλυςίον.

ΔΕΦΤΕΡΟ, ενομένο πολέμιζμα χαρςςύ ς' όλες τις φόρμες τις φαςιςτικίς επιθεςις, ςτιν ιπεράςπιςι τον ζαβοεβάνιον κε τον υκύμ τον δυλεφτάδον, χαρςςύ ςτο λικβιντάριζμα τον μπυρζυαζοδιμοκρατικόν λεφτεριὸν.

ΤΡΙΤΟ, ενομένο πολέμιζμα χαρσσύ στον κίνδινο του ιμπεριαλιστικύ ντυκύσς, πυ ετιμάζυνε, τέτιο πολέμιζμα, πυ να πατζαρίζι στο ετίμαζμά-του.

Εμίς πρέπι ακύραστα να προετιμάζυμε τιν εργατικί τάκσι στο τζάλκο μετάλαγμα τον φόρμον κε μεθόδον τυ πολέμιζμυ, όταν θα μεταλάκσυν ι περιστάσις. Όσο θα υσέβι το κίνιμα κε το δινάμομα τις ενότιτας τις εργατικίς τάκσις εμίς πρέπι να πάγυμε έμπρο, να ετιμάσυμε το πέραζμα απτιν άμινα στιν επίθεσι πας το καπιτάλ, να έχυμε κύρσο, στιν οργάνοσι τις μαζικίς πολιτικίς στάτζκας. Σ' αφτό χριαζύμενος όρος τις τέτιας στάτζκας πρέπινα ίνε το τράβιγμα ς' αφτί τον βασικόν προφσοιύζ τις κάθε δομένις χόρας.

Ι κομυνιστές, ελμπέτ, δε μπορύν κε δεν πρέπι-πα ύτε ένα λεφτό να αρνιθύνε τιν απλογνύ τυς ανεκσάρτιτι δυλιά στιν κομυνιστικί εκπέδεψι, οργάνοσι κε μομπιλιζάτσια τον μαζόν. Μα για να εκσασφαλίσυμε στυς εργάτες τι στράτα στιν ενότιτα τις δράσις πρέπι αντάμα μ' αφτό να προσπαθύμε να κλίσυμε σιμφονίες για λίγο κερό, έτσι κε για πολί κερό για ενομένες εκσορμίσις με τις σοσιαλ διμοκρατικές πάρτιες, με τα ρεφορμιστικά προφσοιύζ κε με τις άλες οργανόσις τον δυλεφτάδον χαρσσύ στυς τακσικύς ντυσμάνυς τυ προλεταριάτυ. Σ' αφτό τιν κιριότερι προσοχί πρέπι να τι δόσυμε στο κσετίλιγμα τον μ α ζ ι κ ό ν ε κ σ ο ρ μ ί σ ε ο ν στυς τόπυς, πυ τ ι ς π ε ρ ά ζ υ ν ε ι ν τ ό π ι ε ς ο ρ γ α ν ό σ ι ς, με τις τοπικές σιμφονίες. Εκτελόντας νομιμόφρονα τυς όρυς όλον τον κλιζμένον μ' αφτός σιμφονιόν, εμίς αχίεφτα θα κσεσκεπάζυμε το λυγάς-λυγάς σαμποτάζζ τις ενομένις δράσις απτι μαρέα τον προσόπον κε τον οργανόσεον πυ πέρνυνε μέρος στο ενιέο φρόντο. Στις λυγάς-λυγάς απόπιρες τις ρίκσις τον σιμφονιόν,—κε τέτιες απόπιρες μπορύνε να έχυνε τόπο—εμίς θα απαντύμε με έκλισι στις μάζες, κσακυλυθόντας το ακύραστο πολέμιζμα για το στέκσιμο τις ενότιτας δράσις, πυ χάλασε.

Ίνε γρικύμενο, ότι ι σινκεκριμένι πραγματοπίισι τυ ενιέυ φρόντυ στις λυγάς-λυγάς χόρες θα περνάι δ ι ά φ ο ρ α, θα πέρνι διάφορες φόρμες, ανάλογα με τιν κατάσταςι κε το χαραχτίρα τον εργατικόν οργανόσεον, με το πολιτικό-τυς επίπεδο, με τιν σινκεκριμένι κατάσταςι τις δομένις χόρας, με τις στροφές, πυ έγιναν στο ντυνιάτικο εργατικό κινίμα κ. τ. λ.

Τέτιες φόρμες μπορύν να ίνε, για παράδιγμα, ι σιμφονιμένι από κινύ δράσι τον εργατόν από π ε ρ ί σ τ α σ ι σε π ε ρ ί σ τ α σ ι για σινχεκριμένες αφορμές, για χοριστά αρατέματα, γιά πάνο στι βάσι γενικίς πλατφόρμας, ι σιμφονιμένι δράσι στις χ ο ρ ι σ τ έ ς ε π ι χ ι ρ ί σ ι ς, γιά στυς κ λ ά δ υ ς τ ι ς π α ρ α γ ο γ ί ς, ι σιμφονιμένι δράσι στο ντόπιο, ομπλαστνό:, πανεθνικό γιά στο ν τ υ ν ι ά κ ο μασστάμπ, ι σιμφονιμένι δράσι στιν οργάνοσι τυ ικονομικύ πολέμιζμυ τον εργατόν, το πέραζμα μαζικίς π ο λ ι τ ι κ ί ς δράσις, στιν οργάνοσι τις α φ τ ο ά μ ι ν α ς από κινύ χαρσσύ στις φασιστικές επιθέσις, ι σιμφονιμένι δράσι στο δόσιμο γιαρντίμ στυς φιλακιζμένυς κε στα ταιφαιδα-τυς, στον κλάδο τυ πολέμιζμυ χαρσσύ στι σοσιάλνι ρεάκτσια, ι σιμφονιμένι δράσι στιν ιπεράσπισι τον σιμφερόντον των γιασσλάρον κε τον γινεκόν, στον κλάδο τις κοοπεράτσιας, τις κυλτύρας, τυ σπορτ κ. τ. λ. κ. τ. λ.

Δε θα έφτανε αν θα ικονοπιύμασταν μόνο με το κλίσιμο πάκτον για τιν από κινύ δράσι κε με τι διμιύργισι τις επιτροπίς επαφίς απτις πάρτιες κε τις οργανόσις, πυ πέρνυνε μέρος στο ενιέο φρόντο, διλαδί πυ μιάζυν μ' αφτές πυ έχυμε, για παράδιγμα, στι Γαλία. Αφτό ίνε μόνο το πρότο βίμα. Το πακτ ίνε βοιθιτικό μέσο για τιν πραγματοπίισι τις από κινύ δράσις, μα αφτό απλόγυτ, ακόβότστβα τον πάρτιον, τις κομυνιστικίς κε σοσιαλιστικίς, ίνε χριαζύμενι μα δεν ίνε ενιέο φρόντο. Ι επιτροπί επαφίς ανάμεσα στα ρυχογια να περάζυμε χυλάι τιν από κινύ δράσι, μα αφτί απλόγυ-τις ακόμα πολά δε φτάνι για το πραγματικό κσετίλιγμα τυ ενιέυ φρόντυ, για το τράβιγμα τον λον πλατιόν μαζόν στο πολέμιζμα χαρσσύ στο φασιζμό.

Ι κομυνιστές κε όλι ι ρεβολιυτσιόνι εργάτες πρέπι να προσπαθύν να διμιυργίσυν εκλογικά (κε στις χόρες τις φασιστικίς διχτατορίας μπελιγμένα αττυς λον αφτοριτέτνι σιμετόχυς τυ κινίματος τυ ενιέυ φρόντυ) όχι παρτίινι ταχσικά όργανα τυ ενιέυ φρόντυ, στις επιχιρίσις, ανάμεσα στυς α ν έ ρ γ υ ς, στα εργατικά ραιόν, ανάμεσα στο μικρόκοζμο τις πόλις κε στα χοριά. Μόνο τα τέτια όργανα μπορύνε να χαπατέπσυν με το κίνιμα τυ ενιέυ φρόντυ κε τι μεγάλι μι-οργανομένι μάζα τον δυλεφτάδον, θα μπορέσυν να κάμυνε γιαρντιμ για το κσετίλιγμα τις ινιτσιατιβας τον μαζόν στο πολέμιζμα χαρσσύ στιν επίθεσι τυ καπιτάλ, χαρσσύ στο φασιζμό κε

τι ρέακτσια, κε ς' αφτί τι βάςι—να διμιουργίσουν το χριαζόμενο πλατί εργατικό αχτίβ του ενιέου φρόντου, να διμιουργίσουν εκατοντάδες κε χιλιάδες μπεσπαρτίινι μπολςςεβικους στις καπιταλιςτικές χόρες.

Ι από κινό δράςι τον οργανομένον εργατόν ίνε ι αρχί, ίνε ι βάςι. Μα εμίς δεν πρέπι να χατζραίςουμε απ' έμπρο απτα μάτια-μας, ότι ι μι-οργανομένες μάζες αποτελύν τιν τεράςτια πλιοψηφία τον εργατόν. Έτςι, στι Γαλία ο αριθμός τον οργανομένον εργατόν, κομουνιςτόν, ςοςιαλιςτόν, τον τζλένον τον προφςοιούζ λυγάς-λυγάς κατεφθίνςεον ίνε όλο-όλο ςιμά στο μιλιόν, μα ο γενικός, αριθμός τον εργατόν 11 μιλιόνια. Στιν Ανκλία στα προφςοιούζ κε ςτις πάρτιες όλον τον κατεφθίνςεον ίνε κανά 5 μιλιόνια. Μα ο αριθμός όλον τον εργατόν ίνε 14 μιλιόνια. Στις Ενομένες Πολιτιες τις Αμερικίς ίνε οργανομένι ςιμά στα 5 μιλιόνια εργάτες, μα όλι ι εργάτες ίνε εκί 38 μιλιόνια. Πάνο-κάτο τέτιος ςιςχετιζμός ίνε κε στις άλες χόρες. Στυς «κανονικύς» κερύς αφτί ι μάζα στι βάςι ίνε έκςο απτο πολιτικό ζίςιμο. Μα τόρα αφτί ι γιγαντένια μάζα όλο πολά κε πολά ζμίχκετε στο κίνιμα, ζμίχκετε στο πολιτικό ζίςιμο, εκςορμάι στιν πολιτικί αρένα.

Ι διμιούργιςι τον βνεπαρτίινι τακςικόν οργάνον ίνε ι λον καλίτερι φόρμα του πέραςμου, πλάτεμου κε του διναμόματος του ενιέου φρόντου στις πιο πλατιές μάζες. Αφτά τα όργανα θα ίνε έτςι-πα το καλίτερο στίριγμα χαρςςύ ς' όλες τις απόπιρες τον ντυςςμάνον του ενιέου φρόντου να χαλάνυνε τι στεκςιμένι ενότιτα δράςις τις εργατικίς τάκςις.

ΓΙΑ ΤΟ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΛΑΙΚΟ ΦΡΟΝΤΟ

Στι μομπιλιζάτςια τον δυλεφτάδικον μαζόν στο πολέμιζμα με το φαςιζμό ιδιέτερα ςοβαρό πρόβλιμα ίνε ι διμιούργιςι του πλατιύ λαικύ αντιφαςιςτικύ φρόντου πάνο στι βάςι του προλεταριακύ ενιέου φρόντου. Ι επιτιχία όλου του πολέμιζμου του προλεταριάτου ίνε ςιδεμένι στενά με το στέκςιμο μαχιτικύ ςοιούζ του προλεταριάτου με τυς δυλεφτάδες χορικύς κε με τι βαςικί μάζα τις μικρίς μπουρζυαζίας τις πόλις, που ςχιματίζυν τιν πλιοψηφία του πλιθιςμού τζαχ στις βιομιχανικά αναπτιγμένες χορες.

Ο φασιζμός στιν αγιτάτσιά-τυ θέλοντας να κερδ:ζι αφτές τις μάζες στι μαρέα-τυ μαγανέβι να αντιπαρατάκσι τις δυλεφ-τάδικες μάζες τις πόλις κε τυ χοριύ στο ρεβολιυτσιόνι προλεταριάτο, να φοβερίζι το μικρό μπυρζυά με το ζζύπελ τυ «κόκινυ κίνδινυ». Εμίς πρέπι να κλόσυμε τιν εχμί κε να δ:κσυμε στυς δυλεφτάδες χορικύς, στυς ρεμέσλενικυς κε στι δυλεφτάδικι ιντελιγέντσια από πύ τυς φοβερίζι ο αλιθινός κίνδινος: σινκεκριμένα να δ:κσυμε, τίς βάλι πας το χορικό το βάρος τον ναλόγ κε τα χρέατα, πέρνι απ'αφτόνα ροστοβστζίτζεσκι προτσέντα, τίς έχι τιν καλίτερι γι κε όλα τα πλύτι, τίς κορτακολί τον χορικό κε τιν ταιφά-τυ απτο υτζάστοκ-τυ κε τον αφίνι να ίνε άνεργος κε ζιτιλιάνος. Σινκεκριμένα να εκσιγύμε, σαμπυρλύδκα κε επίμονα να εκσιγύμε, τίς ντάγατραέβι τυς ρεμέσλενικυς, τυς κυστάρυς με τα ναλόγ, χρέατα, με το απσιλό αρέντνι πλυγάριζμα κε με τιν ανιπόφορι γι' αφτύς κονκυρέντσια, τίς πετάι στο δρόμο κε τίς αφινι διχος δυλιά τις πλατιές μάζες τις δυλεφτάδικις ιντελιγέντσιας.

Μα αφτό δε φτάνι.

Το κιριότερο, το λον αποφασιστικό για το στέκσιμο τυ αντιφασιστικύ λαικύ φρόντυ ίνε ι αποφασιστικί εκσόρμισι τυ ρεβολιυτσιόνι προλεταριάτυ στιν ιπεράσπισι τον αρατεμάτον αφτόν τον στρομάτον κε χοριστά τον δυλεφτάδον χορικόν, τον αρατεμάτον, πυ πάγυνε στι γραμί τον ριζικόν σιμφερόντον τυ προλεταριάτυ, σινδιάζοντας (:οτζετάια) στο προτσές τυ πολέμιζμυ τα αρατέματα τις εργατικίς τάκσις μ' αφτά τα αρατέματα.

Στον κερό τις διμιύργισις τυ αντιφασιστικύ λαικύ φρόντυ μεγάλι σιμασία έχι το σοστό πόρεμα μ' αφτές τις οργανόσις κε πάρτιες, σ' όπιες ίνε το πολά δυλεφτάδες χορικί κε ι βασικές μάζες τις μικρίς μπυρζυαζίας τις πόλις.

Στις καπιταλιστικές χόρες ι πλιοψιφία αφτόν τον πάρτιον κε οργανόσεον, τίλογα ι πολιτικές, έτσι κε ι ικονομικές, ακόμα βρίσκετε κάτο απτιν επιροί τις μπυρζυαζίας κε πάι πίσο-τις.

Το κινονικό σοστάβ αφτόν τον πάρτιον κε οργανόσεον δεν ίνε ένα λογάς. Σ' αφτές ίνε μεγάλι κυλάκι δίπλα με τυς χοριάτες, πυ δεν έχυνε γι, μεγάλι επιχιριματιες δίπλα με τυς μικρύς βοτζνικυς, μα το ρυκοβότστβο ίνε στα χέρια τον πρότον, τον άγεντον τυ μεγάλυ καπιτάλ. Αφτό μας ιπυχρεόνι να έχυμε ντιφερεντσίροβανι φέρσιμο μ' αφτές τις οργανόσις, πέρνοντας

στο ισάπ, ότι όχι αρέα ι μάζα τον τζλένον δεν κσέρι το αλιθινό πολιτικό πρόσοπο τυ ρυκοβότστβο-τις. Σε οριζμένες περιστάσις εμίς μπορύμε κε πρέπι να δόσυμε τις δινάμις-μας για να τραβίκσυμε αφτές τις πάρτιες κε τις οργανόσις γιά τα χοριστά τμίματά-τυς στι μαρέα τυ αντιφασιστικύ λαικύ φρόντυ, μιν ντρανόντας πας το μπυρζυαζικό-τυς ρυκοβότστβο. Για παράδιγμα, τέτια κατάστασι ίνε τόρα στι Γαλία με τι ραντικάλνι πάρτιά, στις Ενομένες Πολιτίες με τις λυγάς-λυγάς οργανόσις τον φέρμερον, στιν Πολονία—με το «Στρονίτστβο λιύτοβ», στι Γιυγοσλαβία με τι χορβάτικι πάρτια τον χορικόν, στι Βυλγαρία με το σοιύζ τον ζεμλεντέλτσον, στιν Ελάδα με τυς αγραρίστυς κ. τ. λ. Μα ανεκσάρτιτα απ' αφτό αν ίνε δινατότιτες για το τράβιγμα τον τέτιον πάρτιον κε οργανόσεον στι μαρέα τυ λαικύ φρόντυ, ι ταχτικί μας ς' όλες τις σινθίκες πρέπι να ίνε κλιζμένι στο να τραβίκσυμε τυς μικρύς χοριάτες, ρεμέσλενικυς κε κυστύρυς κ. τ. λ., πυ μπένυνε στις οργανόσις κε πάρτιες, στο αντιφασιστικό λαικό φρόντο.

Κε έτσι εσίς το ντρανάτε, ότι εδό ς' όλι τι γραμί πρέπι να βάλυμε άκρα στιν παραγνόρισι, στιν αδιαφορία, στις λυγάς-λυγάς οργανόσις κε πάρτιες τον χορικόν, τον ρεμέσλενικον κε τον μικρο-μπυρζυαζικόν μαζόν τις πόλις, πυ όχι αρέα έχι τόπο στιν πραχτική-μας.

ΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΖΙΤΙΜΑΤΑ ΤΥ ΕΝΙΕΥ ΦΡΟΝΤΥ ΣΤΙΣ ΧΟΡΙΣΤΕΣ ΧΟΡΕΣ

Στιν κάθε χόρα ίνε κεντρικά ζιτίματα, πυ ταράζυν στο δοσμένο ετάπ τις λον πλατιές μαζες, λόρια στα οπία πρέπι να κσετιλιχτί το πολέμιζμα για το στέκσιμο τυ ενιέυ φρόντυ. Σοστά να βρύμε αφτά τα κεντρικά πύνκτα, τα κεντρικά ζιτίματα—σιμένι να εκσασφαλίσυμε κε να οργανόσυμε τζάλκα το στέκσιμο τυ ενιέυ φρόντυ.

α) ΕΝΟΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΙΕΣ ΤΙΣ ΑΜΕΡΙΚΙΣ

Ας πάρυμε, για παράδιγμα, μια τέτια σπυδέα χόρα τυ καπιταλιστικύ ντυνιά, σαν τις Ενομένες πολιτίες τις Αμερικίς. Ι κρίσι έφερε εδό σε κίνισι τα μιλιόνια τον μαζόν. Νταγατραίχτικε το πρόγραμα τις εκσιγίανσις τυ καπιταλιζμύ. Ι τεράστιες μάζες αρ-

χίζυν να χορίχκυνε αптις μπυρζυαζικές πάρτιες κε τόρα δεν κσέρυν, πυ να πάγυν.

Ο αμερικανικός φαςιζμός, πυ γενιςςκάτε, μαγαναέδι να κλόςι τιν απαγοιτεπςι κε τι διςαρέςκια αφτόν τον μαζόν στα φαςιςτικά ρεαχτσιόνι κανάλια. Σ' αφτό ι ιδιομορφία τις εκςέλιξις τυ αμερικανικύ φαςιζμύ ίνε στο, ότι στο δομένο στάδιο αφτός εκςορμάι λον πολά ταπλός ςαν οποζίτςια στο φαςιζμό, τίλογα σε ρέμα «όχι αμερικανικό», πυ ίνε φερμένο απτο εκςοτερικό. Στο μπιλνι απτο γερμανικό φαςιζμό, πυ εκςορμάι με αντικονςτιτυτςιόνι σινθίματα, ο αμερικανικός φαςιζμός μαγαναέδι να δίχςι τον εαφτό-τυ στο ρόλο τυ αγονιςτί για τιν κονςτιτύτςια κε για τιν «αμερικάνικι διμοκρατία». Αφτός ακόμα δεν ίνε άμεςι απιλιτική δίναμι. Μα έντιριμ αν έρχετε ραςτ να μπι στις πλατιές μάζες, πυ ίνε απαγοιτεμένες απτις παλιές μπυρζυαζικές πάρτιες, αφτός μπορί να νίςςκετε ςοβαρί απιλί στο λον σιμότερο κερό.

Μα τί θα σίμενε ι νίκι τυ φαςιζμύ στις Ενομένες Πολιτίες; Για τις δυλεφτάδικες μάζες αφτί θα σίμενε, ίνε γρικύμενο, ακράτιτο δινάμομα τυ ρεζζίμ τις εκςπλοατάτςιας κε νταγατράιμα τυ εργατικύ κινίματος. Μα τίλογι θα ίτανε ι ντυνιάτικι σιμαςία αφτίς τις νίκις τυ φαςιζμύ; Ι Ενομένες Πολιτιες, τίλογα το κςέρυμε, δεν ίνε Βένγρια κε δεν ίνε Φινλανδία, δεν ίνε Βυλγαρία γιά Λατβία. Ι νίκι τυ φαςιζμύ στις Ενομένες Πολιτίες θα μετάλαζε πολί υςιόδικά (συςτζέςτβενο) όλι τιν ντυνιάτικι κατάςταςι.

Ζερ μπορί ς' αφτές τις σινθίκες το αμερικανικό προλεταριάτο να ικανοπιιθί μόνο με τιν οργάνοςι απλόγνύτ τακςικά σινιδιτύ αβανγάρτ, πυ ίνε έτιμο να πάι στι ρεβολιυτςιόνι στράτα; Όχι.

Ταμάμ ίνε φανερό, ότι τα σιμφέροντα τυ αμερικανικύ προλεταριάτυ αρατέβυν άμαν να ίνε χοριςμένες όλες-τυ ι δινάμις αптις καπιταλιςτικές πάρτιες. Αφτό πρέπι να έβρι στράτα κε χριαζύμενες φόρμες για να μιν αφίνι στον κερότ, να χαπατέδι ο φαςιζμός τις διςαρεςτιμένες πλατιές μάζες τον δυλεφτάδον. Κε εδό πρέπι να πύμε: ι διμιυργια μαζικίς πάρτιας τον δυλεφτάδυν τις «εργατο-φέρμερςκι πάρτιας», μπόρνεν να νιςτί τέτια κατάλιλι φορμα στις αμερικανικές σινθίκες. Τέτια πάρτια θα ίτανε ςπετςιφίτζεςκι φόρμα τυ μαζικύ λαικύ φρόντυ στιν Αμερικί, πυ πρεπι να αντιπαραταχτί στις πάρτιες τον τρεςτ κε μπανκόν κε έτςι-πα στο φαςιζμό, πυ υςέδι. Τέτια πάρτια δε θα ίνε, έλμπέτ, νε σοςια-

λιστιχί, νε κομμουνιστιχί. Μα αφτί πρέπι να ίνε αντιφασιστιχί κε δεν πρέπι να ίνε αντικομμουνιστιχί πάρτια. Το πρόγραμα αφτίς τις πάρτιας πρέπι να ίνε πελιμένο χαρσσύ στις μπάνκες, τα τρεστ κε τα μονοπόλια, χαρσσύ στους κιριότερους ντυσσμάνους του λαύ, που κερδοσκοπύνε με τις σιμφορές-του. Τέτια πάρτια μπορί να ίνε στι θέ ι-τις μόνο ς' αφτί τιν περίστασι, έντιριμ αν θα χυραέδι τα καθιμερινά αρατέματα τις εργατικίς τάκσις, αν θα πολεμίζι για το αλιθινό κινονικό ζακονοτάτελστβο, για τι στραχοβάνια απτιν ανεργία, έντιριμ αφτί αν θα πολεμίζι για τι γι, για τυς άσπρυς κε μάβρυς ιζντόλστζικυς κε για να τυς χυτχοραέδι απτα χρέατα, έντιριμ αφτί αν θα προσπαθί ν' ακιροθύν τα χρέχτα τον φέρμερον. έντιριμ αφτί αν θα πολεμίζι για τιν ισότιτα τον νέγρον, για τιν ιπεράσπισι τον αρατεμάτον τον βετεράνον του ντυχύσς, για τιν ιπεράσπισι τον σιμφερόντον τον αντιπροσόπον τον λέφτερον προφέσιον, τον μικρόν τοργόβτσον κε ρεμέσλενικον. Κε τα λιπά.

Κε έτσι μόνο-του γρικιέτε, ότι ι τέτια πάρτια θα πολεμίζι για τι βιντβιζζένια τον αντιπροσόπον-τις στις ντόπιες σαμουπραβλέ-νιες, στα πρετςταβιτελνι όργανα τον χοριστόν σστάτον κε στο κονκρέσο κε στο σενάτ.

Ι σίντροφί-μας στις Ενομένες Πολιτίες πορέφτανε σοστά δίχνοντας ινιτσιατίβα στι δυλιά τις διμιύργισις τέτιας πάρτιας. Μα αφτί πρέπι να πάρυνε ακόμα δραστικά μέτρα για να νίσκετε ι ιπόθεσι τις διμιυργίας τις τέτιας πάρτιας ιπόθεσι αφτόν τον μαζόν. Το ζίτιμα για τιν οργάνοσι τις «εργατοφέρμερσκι πάρτιας» κε το πρόγραμά-τις πρέπι να το σιζιτίσυνε στις μαζικές λαικές σινεδριάσις. Ίνε χριαζύμενο να κσετιλίκσυνε το λον πλατί κίνιμα για τι διμιύργισι αφτίς τις πάρτιας κε να μπύμε επικεφαλίς-του. Δεν έχι τζαρά κανά-λυγάς-πα να αφίσυμε το πέραζμα τις ινιτσιατίβας στιν οργάνοσι τις πάρτιας στα χέρια αφτόν τον ελεμέντον, που θέλυνε να ισσλιτραέβυν τι δισαρέσκια τον μιλιόνι μαζόν, που απαγοιτέφτικαν απτις διο μπυρζυαζικές πάρτιες, τι διμοκρατιχί κε ρεσπυμπλικάνικι, για τι διμιύργισι «τρίτις» πάρτιας στις Ενομένες Πολιτίες, σαν πάρτιας αντικομυνιστικίς, σαν πάρτιας, που ίνε χαρσσύ στο ρεβολιυτσιόνι κίνιμα.

β) ΑΝΚΛΙΑ

Στιν Ανκλία ι φασιστιχί οργάνοσι του Μόσλι σαν αποτέλεζμα τον μαζικόν εκσορμίσεον τον εργατόν τις Ανκλίας προσορινά

διάβικε πίσο. Μα εμίς δεν πρέπι να σφαλνύμε τα μάτια-μας σ' αφτό το φάκτο, πος ι έτσι ονομαζόμενι «εθνικί κιβέρνισι», περάζι μια γράδα ρεακτσιόνι μεροπριάτιες χαρσσύ στιν εργατικί τάξι, με το γιαρντίμ τον οπίον κε στιν Ανκλία διμιυργύντε σινθίκες, πυ λαφρένυν στι μπυρζυαζία, όταν ινε χριαζύμενο, να περάσι στο φασιστικό ρεζζίμ. Να πολεμίσυμε χαρσσύ στο φασιστικό κίνδινο στιν Ανκλια στο δομένο εταπ—σιμένι να πολεμίζυμε λον σιφτέ χαρσσύ στιν «εθνικί κιβέρνισι», χαρσσύ στις ρεακτσιόνι-τις μεροπριάτιες, χαρσσύ στιν επίθεσι το καπιτάλ, στιν ιπεράσπισι τον αρατεμάτον τον ανέργον, χαρσσύ στο λιγόστεμα τις ζαρπλάτας, για τιν καταρ-γισι όλον τον νόμον, με το γιαρντίμ τον οπίον ι μπυρζυαζία τις Ανκλίας λιγοστέβι το βιοτικό επίπεδο τον μαζόν.

Μα το μίσος τις εργατικίς τάξις, πυ υσέβι χαρσσύ στιν «εθνικί κιβέρνισι» ενόνι τις πιο πλατιές μάζες κάτο απτο σίνθιμα τις διμιύργισις στιν Ανκλία κενύργιας λειμποριστικίς κιβέρνισις. Ζερ μπορύνε ι κομυνιστές να παραγνορίσυνε αφτί τι διάθεσι (ναστροένιε) τον πλατιόν μαζόν, πυ ακόμα έχυνε πιστία τι λειμποριστικί κιβέρνισι; Όχι, σίντροφι. Εμίς πρέπι να έβρυμε στράτα σ' αφτές τις μάζες. Εμίς τις λέγυμε ανιχτά, τίλογα τυ έκαμε αφτό το XIII σινέδριο τις κομυνιστικίς πάρτιας τις Ανκλίας: εμίς, ι κομυνιστές, ίμαστε οπαδί τις σοβιετικίς εξυσίας, σα μοναδικίς εξυσίας, πυ μπορί να γλιτόσι τυς εργάτες απτο ζιγό τυ καπιταλιζμύ. Μα εσίς θέλετε λειμποριστικί κιβέρνισι; Καλά. Εμίς πολεμίζαμε κε θα πολεμίσυμε χέρι με χέρι αντάμα-σας για τιν ίτα τις «εθνικίς κιβέρνισις». Εμίς ίμαστε έτιμι να σας κάμυμε γιαρντίμ στο πολέμιζμά-σας για τι διμιύργισι κενύργιας λειμποριστικίς κιβέρνισις, παρ' όλο πυ ι διο εμπριζνές λειμποριστικές κιβερνίσις δεν εχτέλεσαν τις ιποσχέσις, πυ έδοσε ι λειμποριστικί πάρτια στιν εργατικί τάξι. Εμίς δε φιλάγυμε απ' αφτί τιν κιβέρνισι τιν πραγματοπίισι τον σοσιαλιστικόν μεροπριάτιον. Μα απτο όνομα τον μιλιόν τον εργατόν εμίς θα παρυσιάσυμε τιν απέτισι να χυραέβι τα λον χριαζύμενα ικονομικά κε πολιτικά σιμφέροντα τις εργατικίς τάξις κε όλον τον δυλεφτάδον. Ελάτε σ' έναν τόπο ας σιζιτίσυμε το γενικό πρόγραμμα τον απετίσεον κε ας πραγματοπιίσυμε τιν ενότιτα τις δράσις, πυ ίνε χριαζύμενι στο προλεταριάτο, για να δόσυμε απόκρυσι στι ρεακτσιόνι επίθεσι τις «εθνικίς κιβέρνισις», στιν επίθεσι το καπιτάλ κε τυ φασιζμύ, στο ετίμαζμα το κενύργιυ ντυχύςς. Ι σίντροφι απ-

τιν Ανκλία ς' αφτί τι βάςι ίνε έτιμι αντάμα με τις οργανόςις τις λειμποριςτικίς πάρτιας να εκςορμίςυνε ςτα βίμπορ τον παρλάμεντ πυ θα ίνε, χαρςςύ ςτιν «εθνικί κιβέρνιςι», κε έτςι-πα, χαρςςύ ςτο Λόιντ Ντζζορζζ, πυ μαγανκέβι με το δικό-τυ τρόπο να τραβίκςι τις μάζες πίςο-τυ χαρςςύ ςτιν ιπόθεςι τις εργατικίς τάκςις, για τα ςιμφέροντα τις μπυρζυαζίας τις Ανκλίας.

Τέτια ποζίτςια τον κομυνιςτόν τις Ανκλίας ίνε ςοςτί. Αφτί θα τυς λαφρένι να ςτέκςυνε το ενιέο φρόντυ τυ πολέμιζμυ αντάμα με τις μιλιόνι μάζε; τον ενκλέζικον τρετ-υνιόν κε με τι λειμποριςτικί πάρτια. Πιμένοντας πάντα ςτις πρότες γράδες τυ προλεταριάτυ, πυ πολεμίζι, δίχνοντας ςτις μάζες τι μοναδικί ςοςτί ςτράτα—τι ςτράτα τυ πολέμιζμυ για το ρεβολυτςιόνι νκρέμιζμα τις κιριαρχίας τις μπυρζυαζιας κε τυ ςτέκςιμυ τις ςοβιετικίς εκςυςίας, ι κομυνιςτές δεν πρέπι όταν καθορίζυν τα επίκερα πολιτικά-τυς προβλίματα να μαγανκέβυνε να ραντύνε απ' αφτά τα χρειαζόμενα ετάπ τυ μαζικύ κινίματος, ςτο προτςές τον οπίον ι εργατικές μάζες χάνυνε με τιν πίρα τυς τις αφταπάτες-τυς κε περνύνε ςτι μαρέα τυ κομυνιζμύ.

γ) ΓΑΛΙΑ

Ι Γαλία—ίνε χόρα, πυ τίλογα κςέρυμε, ι εργατικί τάκςι δίχνι το παράδιγμα ς' όλο το ντυνιάτικο προλεταριάτο, τίλογα πρέπι να πολεμίζι χαρςςύ ςτο φαςιζμό. Ι γαλικί κομυνιςτικί πάρτια δίχνι το παράδιγμα ς' όλες τις ςέκτςιες τις Κομιντέρνας, τίλογα πρέπι να περάζυνε τιν ταχτικί τυ ενιέυ φρόντυ, ι ςοςιαλιςτές εργάτες—δίχνυν το παράδιγμα, τί πρέπι να κάμυν τόρα ι ςοςιαλ-διμοκράτες εργάτες τον άλον καπιταλιςτικόν χορόν ςτο πολέμιζμα χαρςςύ ςτο φαςιζμό (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Ι ςιμαςία τις αντιφαςιςτικίς διαδίλοςις, πυ ίτανε φέτος ςτις 14 τυ Ιύλι ςτο Παρίςι, όπυ πίρανε μέρος μιςό μιλιόνι κόζμος κε τον πολιάριθμον διαδιλόςεον ςτις άλες πόλις τις Γαλίας—ίνε τεράςτια. Αφτό ινε άρτα όχι μόνο κίνιμα τυ ενιέυ εργατικύ φρόντυ, αφτό—ίνε ι αρχί τυ πλατιύ παλαικύ φρόντυ χαρςςύ ςτο φαςιζμό ςτι Γαλία. Αφτό το κίνιμα τυ ενιέυ φρόντυ διναμόνι τιν πιςτια τις εργατικις τάκςις ςτις δινάμις-τις, διναμόνι ς'αφτί τι ςινίδιςι τυ εμπρολάτικύ-τις, ρόλυ ςτι μαρέα τον χορικόν, τις μικρίς μπυρζυαζίας τις πόλις, τις ιντελιγέντςιας, αφτό πλατένι τιν επιροί τις κομυνι-

στικίς πάρτιας στις εργατικές μάζες, κε γι'αφτό κάνι το προλεταριάτο πιο δινατό στο πολέμιζμα χαρσσύ στο φασιζμό. Αφτό στον κερό-τυ μομπιλιζάρι το σαχτλίχ τον μαζόν στι μαρέα τυ φασιστικύ κινδίνυ. Κε αφτό θα ίνε κολιτικό παράδιγμα για τιν κσετίλιξι τυ αντιφασιστικύ πολέμιζμυ στις άλες καπιταλιστικές χόρες, θα δόσι ενθαριντικί επιροί στυς προλετάριυς τις Γερμανίας, πυ ίνε χαντακομένι απτι φασιστικί διχτατορία.

Ι νίκι, τί κε να λέις, μεγάλι ίνε, μα αφτί ακόμα δε λίνι τιν έκβασι (ισχόντ) τυ αντιφασιστικύ πολέμιζμυ. Ι τεράστια πλιοψιφία τυ γαλικύ λαὺ ίνε αναμφζιβιτιτα χαρσσύ στο φασιζμό. Μα ι μπυρζυαζία με το γιαρντίμ τις οπλιζμένις δίναμις μπασσχαρέβι να εκβιάζι τι θέλισι τον λαόν. Το φασιστικό κίνιμα κυτέβι το κσετίλιγμά-τυ τεκμιλ λέφτερα με το δραστίριο γιαρντίμ τυ μονοπολιστικύ καπιτάλ, τυ κρατικύ απαράτ τις μπυρζυαζίας, τυ γενικύ σσταμπ τις γαλικίς άρμιας κε τυ στιρίγματος τις λυγάς-λυγάς ρεάκτσιας—τις καθολικις εκλισίας. Ι λον δινατί φασιστικί οργάνοσι—«Μαχιτικί σταβρί» έχι σίμερα 350 000 οπλιζμένυς ανθρόπυς, πυ ι βάσι-τυς ίνε 60.000 ζαπασνί οφιτσέρι. Αφτί έχι δινατές ποζίτσιες στιν πολιτσια, στι ζζανταρμèρια, στιν άρμια κε στιν αβιάτσια, σ'όλο το κρατικό απαράτ. Ι στερνές διμαρχιακές εκλογές δίχνυνε, ότι στι Γαλία υσεβυν όχι μόνο ι ρεβολιυτσιòνι δινάμις, μα κε ι δινάμις τυ φασιζμύ. 'Εντιριμ ο φασιζμòς αν μπορέσι πλατιά να μπι ανάμεσα στυς χοριάτες κε να εκσασφαλίσι το γιαρντίμ τυ ενός μέρυς τις άρμιας, στον κερό πυ το άλο-θα ίνε υδέτερο, ι δυλεφτάδικες μάζες τις Γαλίας δε θα μπασσχαρέψυν να πατζαρίσυν για να μιν έρχετε ο φασιζμός στιν εκσυσία. Να μι ζμονάτε, σίντροφι, τιν οργανοτικί αδιναμία τυ γαλικύ εργατικύ κινίματος, πυ λαφρένι τιν επιτιχία τις φασιστικίς επίθεσις. Ι εργατικί τάκσι κε όλι ι αντιφασίστες τις Γαλιας δεν έχυνε κανά λυγάς βάσις-πα για να πιφερένυνε με τα αποτελέζματα, πυ κέρδισαν.

Τίλογα καθικοντα στέκυντε έμπρο στιν εργατικί τάκσι τις Γαλίας;

ΠΡΟΤΟ, να πετίχι να στέκσι ενιέο φρόντο, όχι μόνο στον πολιτικό κλάδο, μα κε στον ικονομικό κλάδο για τιν οργάνοσι τυ πολέμιζμυ χαρσσύ στιν επιθεσι τυ καπιταλιζμύ, να τσακισι με τιν ορμί-τις τιν αντίστασι στο ενιέο φρόντο απτι μαρέα τις βερχύσσκας τις ρεφορμιστικίς κονφεντεράτσιας τις εργασίας.

ΔΕΦΤΕΡΟ, να πετιχι να πραγματοπιισι τιν προφσογιύζνι

ενότιτα στι Γαλία: ενιέα προφσοιύζ πάνο στι βάσι τυ ταχσικύ πολέμιζμυ.

ΤΡΙΤΟ, να τραβίχσι στο αντιφασιστικό κίνιμα τις πλατιές μάζες τον χορικόν, τις μάζες τις μικρίς μπυρζυαζίας κε να χορίσι για τα ζοτικά-τυς αρατèματα χοριστό τόπο στο πρόγραμα τυ αντιφασιστικύ λαικύ φρόντυ.

ΤΕΤΑΡΤΟ, να διναμόσι οργανοτικά κε να πλατένι κε στον έμπρο κερό το αντιφασιστικό κίνιμα, πυ κσετιλίζετε, με τι μαζικί διμιύργισι εκλογικόν βνεπαρτίινι οργάνον τυ αντιφασιστικύ λαικύ φρόντυ, πυ άνκαλιάζυν με τιν επιροί-τυς πιο πλατές μάζες απ' ότι ίνε τόρα στι Γαλία ι πάρτιες κε ι οργανόσις τον δυλεφτάδον.

ΠΕΜΤΟ, με τιν πίεσι να πετίχι για να νταγλέφκυνε κε να αφοπλιστύνε ι φασιστικές οργανόσις σαν οργανόσις, ζαγοβόρστζικον χαρσσύ στι ρεσπύμπλικα κε άγεντον τυ Γίτλερ στι Γαλία.

ΕΚΤΟ, να κερδίσι για να τεμιζλαιστί το κρατικό απαράτ, ι άρμια, ι πολίτσια απτυς ζαγοβόρστζικυς, πυ ετιμάζυνε φασιστικί ανατροπί.

ΕΒΔΟΜΟ, να κσετιλίχσι το πολέμιζμα χαρσσύ στυς ρυκοβοντίτελιυς τον ρεαχσιόνι κλίκον τις καθολικίς εκλισίας, σαν ένα απτα κιριότερα στιρίγματα τυ γαλικύ φασιζμύ.

ΟΓΔΟΟ, να σινδέσι με το αντιφασιστικό κίνιμα τιν άρμια με τι διμιύργισι μέσα-τις κομιτέτον τυ χυράιμυ τις ρεσπύμπλικας κε τις κονστιτύτσιας χαρσσύ σ' αφτύς, τίς θέλι να ισσλιτραίσι τιν άρμια για τιν κρατικί αντικονστιτυτσιόνι ανατροπί (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ), να μιν αφίσι τις ρεακτσιόνι δινάμις στι Γαλία να χαλάσυνε τι γαλο-σοβιετικί σιμφονία πυ χυραέβι τιν ιπόθεσι τις ιρίνις χαρσσύ στιν αγρέσια τυ γερμανικύ φασιζμύ. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Κε έντιριμ στι Γαλία το αντιφασιστικό κίνιμα αν φέρι στι διμιύργισι κιβέρνισις, πυ θα πραγματοπιί το αλιθινό πολέμιζμα —όχι με τα λόγια, μα με τι δυλιά—χαρσσύ στο γαλικό φασιζμό, θα περάζι το πρόγραμα τον αρατεμάτον τυ αντιφασιστικύ λαικύ φρόντυ, ι κομυνιστές π ι μ έ ν ο ν τ α ς αδιάλαχτι ντυσσμάνι τις κάθε μπυρζυαζικίς κιβέρνισις κε οπαδί τις σοβιετικις εχσυσίας μολοτύτο έμπρο στο πρόσοπο τυ φασιστικύ κίνδινυ, πυ υσέβι, πάλι θα ίνε έτιμι να ιποστιρίχσυν τιν τέτια κιβέρνισι. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

ΤΟ ΕΝΙΕΟ ΦΡΟΝΤΟ ΚΕ Ι ΜΑΖΙΚΕΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ

Σίντροφι, το πολέμιζμα για το στέκσιμο τυ ενιέυ φρόντυ στις χόρες, όπυ ι φασίστες ίνε στιν εκςυςία, μπορύμε να πύμε, ίνε το λον σπυδέο πρόβλιμα, πυ στέκετε μπροστά-μας. Εκί αφτό το πολέμιζμα, ίνε γρικύμενο, περνάι σε σιμαντικά πιο δίσκολες σινθίκες, παρά στις χόρες όπυ ίνε νόμιμο το εργατικό κίνιμα. Μα στις φασιστικές χόρες ίνε όλες ι προιποθέσις (πρετποσίλκι) για τιν κσετίλικσι τυ πραγματικύ αντιφασιστικύ λαικύ φρόντυ στο πολέμιζμα χαρσςύ στι φασιστικί διχτατορία, γιατί ι σοσιαλδιμοκράτες, καθολικί κε άλι εργάτες, για παράδιγμα, στι Γερμανία, μπορύν πιο άμεσα να αγρικύνε, ότι χριάζετε το ενιέο πολέμιζμα αντάμα με τυς κομυνιστές χαρσςύ στι φασιστικί διχτατορία. Τα πλατιά στρόματα τις μικρίς μπυρζυαζίας κε τον χοριατόν, πυ άρχισαν να ντινκάισαν τυς πικρύς καρπύς τις φασιστικίς κιριαρχίας, ντινκαέβυν κι' άλο μεγάλι δισαρέσκια κε απαγοίτεπσι, πυ λαφρένι το τράβιγμά-τυς στο αντιφασιστικό λαικό φρόντο.

Κε το βασικό καθίκον στις φασιστικές χόρες, ιδιέτερα στι Γερμανία κε Ιταλία, όπυ ο φασιζμός μπασςχάριπσε να έχι μαζικί βάσι κε καρτακόλισε βίεα τυς εργάτες κε τυς άλυς δυλεφτάδες στις οργανόσις-τυ, ίνε στι μπασςχαριμένι σινδίασι τυ πολέμιζμυ χαρσςύ στι φασιστικί διχτατορία απ' έκσο με το χάλαζμά-τις από μέσα στις μαζικές φασιστικές οργανόσις κε τα όργανα. Πρέπι να εκμάθυμε, να καταχτίσυμε κε να εφαρμόσυμε ανάλογα με τις κονκρέτνι σινθίκες αφτόν τον χορόν τις ιδιέτερες μέθοδες κε τα φερσίματα, πυ κάμυν γιαρντίμ στι γλίγορι παράλισι τις μαζικίς βάσις τυ φασιζμύ κε πυ προετιμάζυν το νκρέμιζμα τις φασιστικίς διχτατορίας. Αφτό πρέπι να το εκμάθυμε, να το καταχτίσυμε κε να το εφαρμό-

ςυμε, μα όχι μόνο να χλίζυμε: «Κάτο ο Γίτλερ!» κε «Κάτο ο Μυςολίνι!» Νε, να το εχμάθυμε, να το καταχτίςυμε κε να το εφαρμόςυμε!

Αφτό ίνε δίςχολο κε πολίπλοχο καθίκον. Κι' άλο πολί δίςχολο, γιατί ι πίρα-μας (όπιτ) τυ επιτιχιμένυ πολέμιζμυ χαρςςύ στι φαςιςτικί διχτατορία ίνε πολί περιοριζμένι. Ι ιταλί-μας ςίντροφι, για παράδιγμα, πολεμίζυνε στις ςινθίκες τις φαςιςτικίς διχτατορίας άρτα κανά 13 χρόνια. Μα αφτί ακόμα δε μπόρεςαν να κςετιλίκςυν το γνίςιο μαζικό πολέμιζμα χαρςςύ στο φαςιζμό κε γι' αφτό, στο χιμπέτ, μπόρεςαν να κάνυν λίγο γιαρντίμ ς' αφτό με τι θετικίτυς πίρα τις άλες κομυνιςτικές πάρτιες τον φαςιςτικόν χορόν.

Ι γερμανί κε ιταλί κομυνιςτές κε ι κομυνιςτές τον άλον φαςιςτικόν χορόν, καθός κε ι κομςομόλι έδικςαν θάβματα ιροιζμύ, αφτί τράβαναν κε τραβύν κάθε μέρα τεράςτια θίματα. Μπροστά ς' αφτό τον ιροιζμό κε στα θίματα εμίς όλι ςκίβυμε τα κεφάλια-μας. Μα μόνο ο ιροιζμός δε ςόνι. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ). Πρέπι αφτόν τον ιροιζμό να τον ςινδιάςυμε με τιν καθιμερινί δυλιά μέςα στις μάζες, με τέτιο κονκρέτνι πολέμιζμα χαρςςύ στο φαςιζμό για να κατορθόςυμε εδό τα λον κα λίτερα αποτελέζματα. Στο πολέμιζμά-μας χαρςςύ στι φαςιςτικί διχτατορία ίνε ιδιέτερα επικίνδινο να πέρνυμε αφτό πυ θέλυμε, ςαν πραγματικό. Πρέπι να κςεκινύμε απτα φάκτα, απτιν πραγματικί κονκρέτνι κατάςταςι.

Μα τίλογι ίνε τόρα ι πραγματικότιτα, για παράδιγμα, στι Γερμανία;

Στις μάζες υςέβι ι διςαρέςκια κε ι απαγοίτεπςι απτιν πολιτικί τις φαςιςτικίς διχτατορίας, πυ πέρνι μάλιςτα φόρμα μερικόν απεργιόν κε άλον εκςορμίςεον. Παρ'όλες τις προςπάθιες, ο φαςιζμός δεν μπόρεςε πολιτικά να τραβίκςι στι μαρέα-τυ τις βαςικές μάζες τον εργατόν, αφτός χάνι κε θα χάνι ολοένα ακόμα κε τυς εμπριζνύς οπαδύς-τυ. Μα εμίς πρέπι να πέρυμε στο ιςάπ, ότι ι εργάτες, πυ ίνε βέβει για τι δινατότιτα τυ νκρέμιζμυ τις φαςιςτικίς διχτατορίας κε ίνε άρτα ςίμερα έτιμι δραςτίρια να πολεμίςυνε γι' αφτό, ίνε ακόμα λίγι,—ίμαςτε εμίς ι κομυνιςτές, κε το ρεβολιυτςιόνι μέρος τον ςοςιαλ-διμοκρατόν εργατόν. Μα ι περιςότερι δυλεφτάδες ακόμα δεν αγρίκιςαν τις αλιθινές κε κονκρέτνι δινατότιτες κε τυς τρόπυς τυ νκρέμιζμυ αφτίς τις διχτατορίας κε ακόμα ίνε ςε εφεχτικί (βιζζιντάτελνι) κατάςταςι. Αφτό πρέπι να το πάρυμε στο ιςάπ, όταν χαράζυμε τα καθίκοντά-μας στο πολέ-

μιζμα με το φασιζμό στι Γερμανία κε όταν θα χαντρέβυμε, θα εκμαθένυμε κε θα εφαρμόζυμε τυς ιδιέτερυς τρόπυς για το νκρέμιζμα κε χάλαζμα τις φασιστικίς διχτατορίας στι Γερμανία.

Για να δόσυμε εςθιτό χτίπιμα στι φασιστικί διχτατορία, εμίς πρέπι να κςέρυμε το λον τροτό (υιαζδίμοε) μέρος-τις. Πύ ίνε το τροτό μέρος τις φασιστικίς διχτατορίας; Στιν κινονικί-τις βάσι. Ι τελεφτέα ίνε άλιαχ διαφορόμορφι. Αφτί χαπατέβι διάφορες τάκςις κε διάφορα ςτρόματα τις κινονίας. Ο φασιζμός ίπεν τον απλόγυ-τυ ςα μοναδικό αντιπρόςοπο όλον τον τάκςεον κε τον ςτρομάτον τυ πλιθιζμύ: τυ φαμπρικάντι κε τυ εργάτι, τυ μιλιονέρυ κε τυ άνεργυ, τυ γιύνκερ κε τυ μικρύ χοριάτι, τυ μεγάλυ καπιταλιςτί κε τυ ρεμέςλενικυ. Αφτός κάνι, ότι ιπεραςπίζι τα ςιμφέροντα ό λ ο ν αφτόν τον ςτρομάτον, τα ςιμφέροντα τυ έθνυς. Μα, γιαν ίνε ι διχτατορία τις μεγάλις μπυρζυαζίας, ο φασιζμός πρέπι αναπόφεφχτα να έρθι ςε κονφλίκτ με τι μαζικί-τυ κινονικί βάςι, τόςο το περιςότερο, πυ ίςια-ίςια στον κερό τις φασιστικίς διχτατορίας λον ανάγλιφα (ρελιέφνο) εμφανίζυντε ι ταχςικές αντιθέςις ανάμεςα ςτο ςκιλολόι τον χριματιστικόν μαγνάτον κε ςτιν τεράστια πλιοπςιφία τυ λαύ.

Να φέρυμε τις μάζες ςτο αποφασιςτικό πολέμιζμα για το νκρέμιζμα τις φασιςτικίς διχτατορίας εμίς μπορύμε μόνο με το τράβιγμα τον εργατόν, πυ βίεα χαρτακόλςαν-τυς ίτε από αςινιδιτότιτα μπίκανε ςτις φασιςτικές οργανόςις, ς τ α λ ο ν ε λ ε μ ε ν τ ά ρ ν ι κ ι ν ί μ α τ α για τιν ιπεράςπιςι τον ικονομικόν-τυς, πολιτικόν κε κυλτύρνικον ςιμφέροντον. Ίςια-ίςια γι'αφτό ι κομυνιςτές πρέπι να δυλέβυνε ς'αφτές τις οργανόςις, ςαν καλίτερι ιπεραςπιςτές τον καθιμερινόν ςιμφερόντον τις τζλένςκι μάζας, έχοντας ςτο νυ, ότι τίλογα ι εργάτες, πυ ίνε ς'αφτές τις οργανόςις, αρχίζυνε όλο πιχτά να αρατέβυνε δικεόματα για τον απλόγυ-τυς κε να ιποςτιρίζυνε τα ςιμφέροντά-τυς, αφτί αναπόφεφχτα έρχυντε ςε ςίνκρυςι με τι φασιςτικί διχτατορία.

Πάνο ςτο έδαφος τις ιπεράςπιςις τον ζοτικόν, ςτον πρότο τον κερό τον λον ελεμεντάρνι ςιμφερόντον τον δυλεφτάδικον μαζόν τις πόλις κε τυ χοριύ ίνε αναλόγος λαφρό να έβρυμε κινί γλόςα όχι μόνο με τυς ςινιδιτύς αντιφαςιςτές, μα κε μ'αφτύς τυς δυλεφτάδες, πυ ακόμα ίνε οπαδί τυ φαςιζμύ, μα ίνε απαγοιτεμένι κε διςαρεςτιμένι απτιν πολιτικί-τυ, πυ μυρμυρίζον κε χαντρέβυνε εφκερία για να εκφράςυνε τι διςαρέςκιά-τυς. Εμίς γενικά

πρέπι να πάρυμε στο ισάπ, ότι όλι ι ταχτικί-μας στις χόρες τις φασιστικίς διχτατορίας πρέπι να έχι τέτιο χαραχτίρα για να μι γιαγαλέβυνε από μας ι απλί οπαδί τυ φασιζμύ, να μιν τυς ρίχσυμε πάλι στιν ανκαλιά τυ φασιζμύ, μα να βαθένυμε το χάζμα ανάμεσα στι φασιστικί βερχύσσκα κε τι μάζα τον απαγοιτεμένον απλόν οπαδόν τυ φασιζμύ απτα δυλεφτάδικα στρόματα.

Δεν πρέπι να ανισιχύμε, σίντροφι, αν ι άνθροπι, πυ ίνε μομπιλιζόβανι λόρια σ'αφτά τα καθιμερινά σιμφèροντα, μετρύνε τον απλόγυ-τυς ίτε ιντιφερέντνι στιν πολιτικί, ίτε μàλιστα οπαδύς τυ φασιζμύ. Σ'εμάς ίνε σπυδέο να τυς τραβίχσυμε στο κίνιμα, πυ στιν αρχί δεν πάι ακόμα φανερά κάτο απτα λόζυνγα τυ πολèμιζμυ χαρσσύ στο φασιζμό, μα ομπιεκτìβνο άρτα ίνε κίνιμα αντιφασιστικό, κε βάλι αφτές τις μάζες χαρσσύ στι φασιστικί διχτατορία.

Ι πìρα μας μαθίζι, ότι ζαραρλίδκι κε όχι σοστί ίνε ι αντίλιπσι, ότι ταχάτ στις χόρες τις φασιστικίς διχτατορίας γ ε ν ι-κ ά δ ε ν ί ν ε τ ζ α ρ ά να εμφανιζόμαστε νόμιμα ίτε μισονόμιμα (πολυλεγάλνο). Να επιμένυμε στιν τέτια άποπσι σιμένι να πέσυμε σε πασίβνοστ, να αρνιθύμε απτιν πραγματικί μαζικί δυλιά γενικά. Αλίθια, να έβρυμε στις σινθίκες τις φασιστικίς διχτατορίας φόρμες κε μέθοδες νόμιμις ίτε μισονόμιμις εμφάνισις ίνε δίσκυλο, πολί-πλοκο καθίκον. Μα τίλογα κε σ'άλα πολά ζιτίματα, τι στράτα τι δìχνι απλόγυ-τυ το ζίσιμο κε ι ινιτσιατίβα τον μαζόν, πυ άρτα έδιχσαν μια σιρά παραδίγματα, πυ εμίς πρέπι να τα ζμίγνυμε κε να τα εφαρμόζυμε οργανομένα κε σκόπιμα. Πρέπι μ'όλι τιν απο-φασιστικότιτα να βάλυμε άκρα στιν ιποτίμισι τις δυλιάς στις φασι-στικές μαζικές οργανόσις. Κε στιν Ιταλία, κε στι Γερμανία, κε σε σιρά àλες φασιστικές χόρες ι σιντρόφι-μας το δικό-τυς πασίβνοστ κε πιχτά στιν πράκσι ακόμα κε το ίσιο οτκάζ απτι δυλιà στις φασιστικές μαζικές οργανόσις το σκέπαζαν με αντίταχσι τις δυλιάς στις επιχιρίσις, τι δυλιά στις φασιστικές μαζικές οργανόσις. Μα στιν πραγματικότιτα ίσια-ίσια αφτί ι σχιματικί αντίταχσι έφερνε στο ότι ι δυλιά νίσσκιντον άλιαχ αδίνατα, κε ερχότανε ραστ να μι νίσσ-κετε νε στις φασιστικές μαζικές οργανόσις, νε στις επιχιρίσις.

Μα για τυς κομυνιστès στις φασιστικές χόρες ιδιέτερα σπυδέο ίνε να βρίσκυντε παντύ, όπυ ίνε ι μάζες. Ο φασιζμός πίρε απτυς εργάτες τις δικές-τυς νόμιμες οργανόσις. Αφτός τυς έδοσε με το ζόρι τις φασιστικèς οργανόσις, κε εκί ί ν ε ι μάζες—ανανκαστικά κε μερικί θελιματικά. Αφτές ι μαζικές οργανόσις τυ φασιζμύ μπο-

ρύν κε πρέπι να ίνε ο νόμιμος ίτε μισονόμιμος τόπος τις δράσις-μας, όπυ εμίς θα ζμίχχυμες με τις μάζες. Εκίνες μπορύν κε πρέπι να νιςτύν για μας νόμιμι, μισονόμιμι αφετιρία για τιν ιπεράςπιςι τον καθιμερινόν ςιμφερόντον τον μαζόν. Για το ιςλιτράιμο αφτόν τον δινατοτίτον ι κομυνιςτές πρέπι να μαγαναέβυν να πάρυν εκλογικά πόστα ςτις φαςιςτικές μαζικές οργανόςις για να ςινδεθύν με τι μάζα, μια για πάντα να γλιτόςυνε απτιν πρόλιπςι ταχάτ τέτιο ίδος δράςις ίνε άπρεπο κε ανάκςιο για το ρεβολιυτςιόνι εργάτι.

Στι Γερμανία, για παράδιγμα, ιπάρχι το ςίςτιμα τίλογα το λέγυνε τον «υπολνομότζενι τον εργοςταςίον». Μα πύ λέχτικε, ότι εμίς πρέπι ς' αφτές τις οργανόςις να δόςυμε το μονοπόλιο ςτυς φαςίςτες; Ζερ εμίς δε μπορύμε να ντινκαέβυμε να ενόςυμε ςτιν επιχίριςι τυς κομυνιςτές, ςοςιαλ-διμοκράτες εργάτες, όςτε αφτί όταν θα πςιφίζυν το ςπίςοκ «τον υπολνομότζενι τον εργοςταςίον» να βγάλυνε απτο ςπίςοκ τυς φανερύς άγεντυς τυ επιχιριματία κε να βάλυνε ςτα ςπίςοκ άλυς καντιτάτυς, πυ τυς πιςτέβυνε ι εργάτες. Ι πραχτικί άρτα απόδικςε, ότι αφτό ίνε τζαρά να το κάνυμε.

Ζερ ι πραχτικί δε λέι ακόμα γι' αφτό, ότι ίνε τζαρά αντάμα με τυς ςοςιαλ-διμοκράτες κε άλυς διςαρεςτιμένυς εργάτες να αρατέβυμε απτυς «υπολνομότζενι τυ εργοςτάςιυ» τιν πραγματικί ιπεράςπιςι τον ςιμφερόντον τον εργατόν;

Πάρτε «το εργαςιακό φρόντο» ςτι Γερμανία ίτε τα φαςιςτικά προφςοιύζ ςτιν Ιταλία. Ζερ δεν μπορύμε να αρατέβυμε τιν εκλογί κε όχι τι ναζνατζένια τον φυνκτςιονέρον «τυ εργαςιακύ φρόντυ», να επιμένυμε, όςτε τα ρυκοβοντιάςτζι όργανα τον ντόπιον γρύπον να λογοδοτύνε ςτις ςινεδριάςις τον τζλένον τον οργανόςεον, να πάγυνε μ' αφτά τα αρατέματα ςίμφονα με τιν απόφαςι τις γρύπας ςτον επιχιριματία (πρετπρινιμάτελ), ςτον «έφορο (ποπετζίτελ) τις εργαςίας», ςτα ανότερα όργανα «τυ εργαςιακύ φρόντυ»; Αφτό μπορύμε να το κάνυμε, αν ι ρεβολιυτςιόνι εργάτες πραγματικά δυλέβυνε ςτο «εργαςιακό φρόντο» κε μαγανέβυνε να πάρυν πόςτα μέςα ς' αφτό.

Τέτιες μέθοδες τις δυλιάς μπορύνε να ίνε κε πρέπι να ίνε κε ςτις άλες μαζικές φαςιςτικές οργανόςις—ςτι γιτλερικί ένοςι τον γιαςςλάρον, ςτις οργανόςις τυ ςπορτ, ςτιν οργάνοςι «Κραφτ ντυρχ φρέιντε», «Ντόπο λάβορο» ςτιν Ιταλία, ςτα κοπερατίβ κ.τ.λ.

Σίντροφι, εςίς θιμάστε τιν αρχέα ιστορία για το πάρσιμο τις Τρίας. Ι Τρία κςεχορίςτικε απτιν άρμια πυ τις επιτεθότανε με απρόςιτα τίχι (νεπριςτύπνι στένι). Κε ι άρμια πυ επιτεθότανε, πυ ίχε όχι λίγα θίματα, δε μπόρεςε να νικίςι όςπυ με το γιαρτίμ τυ κςακυζμένυ τροικύ άλογυ δε μπίκε μέςα στιν ίδια τιν καρδιά τυ ντυςςμάνυ.

Εμίς, ι ρεβολιυτςιόνι εργάτες, μυ φένετε δεν πρέπι να ντρυπιάχκυμες να εφαρμόςυμε τιν ίδια ταχτικί για το φαςιςτικό ντυςςμάνο-μας, πυ χυτχαρίχκιτε απτο λαό με το ζοντανό τίχος τον αντερογβαλτόντυ (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Αφτός, πυ δεν αγρικά, ότι πρέπι να εφαρμόζυμε αφτί τιν ταχτικί για το φαςιζμό, τίς μετράι το τέτιο ποτχόντ «εκςεφτελιςτικό», εκίνος μπορί να ίνε λον καλίτερος ςίντροφος, μα, επιτρέπςτε-μυ να πο, ίνε φλίαρος, κε όχι ρεβολιυτςιονέρος, εκίνος δε θα μπαςςχαρέδι να φέρι τις μάζες στο νκρέμιζμα τις φαςιςτικίς διχτατορίας (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Το μαζικό κίνιμα τυ ενιέυ φρόντυ, πυ γενιςςκάτε απ' έκςο κε μέςα στις φαςιςτικές οργανόςις τις Γερμανίας, Ιταλίας κε άλον χορόν, όπυ ο φαςιζμός έχι μαζικί βάςι, κςεκινόντας απτιν ιπεράςπιςι τον λον ελεμεντάρνι ανανκόν, μεταλάζοντας τις φόρμες-τυ κε τα λόζυνγα τυ πολέμιζμυ τίλογα κςετιλίχκετε κε αναπτίςετε αφτό το πολέμιζμα, θα ίνε ςαν εκίνο τον κριό (τάραν), πυ θα χαλάςι το φρύριο τις φαςιςτικίς διχτατορίας, πυ φένετε τόρα για πολύς ςαν απόρθιτο (νεπριςτύπνι).

ΤΟ ΕΝΙΕΟ ΦΡΟΝΤΟ ΣΤΙΣ ΧΟΡΕΣ, ΟΠΥ Ι ΣΟΣΙΑΛ-ΔΙΜΟΚΡΑΤΕΣ ΙΝΕ ΣΤΙΝ ΚΙΒΕΡΝΙΣΙ

Το πολέμιζμα για το στέκςιμο τυ ενιέυ φρόντυ ςιχόνι κε άλο άλιαχ σπυδέό πρόβλιμα — τυ ενιέυ φρόντυ στις χόρες, όπυ στιν εκςυςία ίνε ςοςιαλ-διμοκρατικές κιβερνίςις ίτε κοαλιτςιόνι με τι ςιμετοχί τον ςοςιαλιστόν, τίλογα για παράδιγμα, στι Δανία, Νορβιγία, Σςβέτςια, Τζεχοςλοβακία κε στο Βέλγιο.

Το απςολιύτνι αρνιτικό (οτριτςάτελνι) φέρςιμό-μας προς τις ςοςιαλ-διμοκρατικές κιβερνίςις, πυ ίνε κιβερνίςις τυ ςιύςςιμυ με τι μπυρζυαζία, ίνε γνοςτό. Μα, παρ' όλα αφτά, εμίς δε ντρανύμε τιν

ίπαρχςι τις ςοςιαλ-διμοκρατικίς κιβέρνιςις ίτε τιν κιβερνιτικί κοαλίτςια τις ςοςιαλ-διμοκρατικίς πάρτιας με τις μπυρζυαζικές πάρτιες ςαν ανιπέρβλιτο εμπόδιο (πρεπιάτςυβιε) για το στέκςιμο τυ ενιέυ φρόντυ με τυς ςοςιαλ-διμοκράτες ςε οριζμένα ζιτίματα. Εμίς μετρύμε, ότι κε ς'αφτί τιν περίπτοςι (ςλύτζαι) ταμάμ ίνε δινατό (βοζμόζζεν) κε χριαζόμενο το ενιέο φρόντο για την ιπεράςπιςι τον ζοτικόν ςιμφερόντον τυ δυλεφτάδικυ λαύ κε στο πολέμιζμα χαρςςύ στο φαςιζμό. 'Ινε γρικύμενο, στις χόρες, όπυ ι αντιπρόςοπι τον ςοςιαλ-διμοκρατικόν πάρτιον πέρνυνε μέρος ςτιν κιβέρνιςι, το ςοςιαλ-διμοκρατικό ρυκοβότςτβο δίνι τι λον δινατί αντίςταςι στο προλεταριακό ενιέο φρόντο. Αφτό ίνε γρικύμενο ταμάμ: μπαρόχ αφτί θέλυνε να δίχνυνε ςτι μπυρζυαζία, ότι ίςια-ίςια αφτί καλίτερα κε πιο τεχνικά απ' όλυς μπορύνε να χαλινόςυνε τις διςαρεστιμένες εργατικές μάζες κε να τις ςαχιντραίςυνε απτιν επιροί τυ κομυνιζμύ. Μα εκίνο το φάκτο, ότι ι ςοςιαλ-διμοκράτες μινίςτρι αρνιτικά φέρυντε με το προλεταριακό ενιέο φρόντο, ίτζ-πα δε μπορί να δικεολογίςι αφτί τιν κατάςταςι, όταν ι κομυνιςτές τίποτες δεν κάνυνε για τι διμιύργιςι τυ ενιέυ φρόντυ τυ προλεταριάτυ.

Ι ςίντροφι-μας στις Σκανδιναβικές χόρες πιχτά πάγυνε ςτι ςτράτα τις λον μικρίς αντίςταςις, περιοριζόμενι με το προπαγαντιστικό κςεςκέπαζμα τις ςοςιαλ-διμοκρατικίς κιβέρνιςις. Αφτό ίνε κςέχαζμα. Για παράδιγμα, στι ΔΑΝΙΑ ι ςοςιαλ-διμοκράτες αρχιγί άρτα 10 χρόνια βρίςκυντε ςτιν κιβέρνιςι, κε ι κομυνιςτές 10 χρόνια από μέρα ςε μέρα επαναλαβένυνε, ότι αφτί ίνε μπυρζυαζικί, καπιταλιστικί κιβέρνιςι. 'Ιμαστε ανανκαζμένι να προιποθέςυμε, ότι αφτί τιν προπαγάντα τιν κςέρυνε ι εργάτες τις Δανίας. Το ότι ι ςιμαντικί πλιοψιφία πάλι δίνι τυς ψίφυς-τις ςτι ςοςιαλ-διμοκρατικί κιβερνιτικί πάρτια, δίχνι μόνο, ότι το προπαγαντιστικό κςεςκέπαζμα τις κιβέρνιςις απτι μαρέα τον κομυνιςτόν δε φτάνι, μα αφτό δε δίχνι, ότι αφτές ι εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες ίνε εφχαριστιμένι απ' όλα τα κιβερνιτικά μέτρα τον ςοςιαλ-διμοκρατόν μινίςτρον. 'Οχι, αφτί δεν ίνε εφχαριστιμένι μ' αφτό, ότι ι ςοςιαλ-διμοκρατικί κιβέρνιςι με το δικό-τις, τίλογα το λέγυνε, «υιύςςεμο τις κρίςις» κάνι γιαρντίμ τυς μεγάλυς καπιταλιστές κε πομέςτζικυς, μα όχι τυς εργάτες κε τι χοριάτικι φτοχολογιά, ότι αφτί με το ντεκρέτο-τις, πυ έβγαλε το Γενάρι τυ 1933, πίρε απτυς εργάτες το δικέομα

να χάνουνε απεργία, ότι αφτί πίρε απόφασι για τον επανεξοπλιζμό τις πολίτσιας κε τιν έβαλε στις καζάρμες, ότι το ςοςιαλ-διμοκρατικό ρυκοβότστβο ςχεδιάζι επικίντινι αντιδιμοκρατικί εκλογικί ρεφόρμα (με ςιμαντικό λιγόστεμα τυ αριθμύ τον ντεπυτάτον). Εγό πρέπι δε θα κςεχάνο, λέγοντας, ςίντροφι, ότι τα 99% τον εργατόν τις Δανίας δ ε ν ε ν κ ρ ί ν υ ν τα τέτια πολιτικά μέτρα τον ςοςιαλ-διμοκρατόν αρχιγόν κε μινίςτρον.

Ζερ δεν μπορύνε ι κομυνιςτές να προςκαλύνε τα προφςοιύζ κε τις ςοςιαλ-διμοκρατικές οργανόςις ςτι Δανία να ςιζιτίςυν το ένα ίτε το άλο απτα ακτυάλνι ζιτίματα, να λέγυνε τι γνόμι-τυς κε μαζί να εκςορμίςυν για το προλεταριακό ενιέο φρόντο για να εφαρμοςτύν τα εργατικά αρατέματα; Πέρςι τον Οχτόβρι, όταν ι ςιντρόφι-μας τις Δανίας έκλοςαν ςτα προφςοιύζ με το πριζίβ να εκςορμίςυν χαρςςύ στο χαμίλομα τον βοιθιμάτον (ποςόμπιι) για τιν ανεργία, κε για τα διμοκρατικά δικεόματα τον προφςοιύζ, κανά εκατό ντόπιες προφοργανόςις ζμίχτανε στο ενιέο φρόντο.

Στι ΣΣΒΕΤΣΙΑ τρίτι φορά ίνε ςτιν εκςυςία ι ςοςιαλ-διμοκρατικί κιβέρνιςι, μα ι κομυνιςτές τις Σςβέτςιας ςτιν πραχτικί πολίν κερό αρνιόντανε απτιν εφαρμογί (πριμενένιε) τις ταχτικίς τυ ενιέυ φρόντυ. Γιατί; Ζερ αφτί ίτανε χαρςςύ στο ενιέο φρόντο; Όχι, ίνε γρικύμενο, αφτί ίτανε πριντςιπιάλνο για το ενιέο φρόντο, για το ενιέο φρόντο γ ε ν ι κ ά, μα αφτί δεν αγρίκιςαν για πια ετία, ςτα τίλογα ζιτίματα, ςτιν ιπεράςπιςι τον τίλογον αρατεμάτον θα ίτανε τζαρά επιτιχιμένα να οργανόςυνε το προλεταριακό ενιέο φρόντο, πύ θα πιάςςκυνε κε τίλογα θα πιάςςκυνε. Κάμποςυς μίνες έμπρο απτι διμιύργιςι τις ςοςιαλ-διμοκρατικίς κιβέρνιςις ι ςοςιαλ-διμοκρατικί πάρτια εμφανίςτικε ςτον κερό τυ εκλογικύ πολέμιζμυ με τιν πλατφόρμα, πυ ίχε μια ςιρά τέτια αρατέματα, πυ ίςια-ίςια θα μπορύςαν να μπυν ςτιν πλατφόρμα τυ προλεταριακύ ενιέυ φρόντυ. Για παράδιγμα, τα λόζυνγ: «Χαρςςύ ςτα πόςςλιν», «Χαρςςύ ςτι μιλιταριζάτςια», «Να μπιτραίςυμε με τις αναβολές στο ζίτιμα για τιν αςφάλιςι απτιν ανεργία», «Να εκςαςφαλίςυμε τυς άλιαχ γέρυς—με πένςια, πυ ςόνι για το ζίςιμο», «Δεν πρέπι να αφίνυμε να ιπάρχυν τέτιες οργανόςις, ςαν το «Μυνχ-Κορπς» (φαςιςτικί οργάνοςι), «Κάτο το ταχςικό ζαχονοντάτελςτβο χαρςςύ ςτα προφςοιύζ, πυ το αρατέβυνε ι μπυρζυαζικές πάρτιες».

Πολά από 1 εκατομίριο δυλεφτάδες τις Σβέτσιας στα 1932 πσίφισαν γι' αφτά τα αρατέματα, πυ τα ιπέβαλε ι σοσιαλ-διμοκρατία κε χερετύσανε στα 1933 τιν οργάνοσι τις σοσιαλ-διμοκρατικίς κιβέρνισις με τιν ελπίδα, ότι τόρα θα πραγματοπιιθύνε αφτά τα αρατέματα. Τί μπόρνε να ίτανε πιο φισικό ς' αφτί τι σιτυάτσια κε τί μπόρνε σε μεγαλίτερο βαθμό να αντιστιχί στα θελίματα τον εργατικόν μαζόν, παρὰ το κλόσιμο τις κομυνιστικίς πὰρτιας ς'όλες τις σοσιαλ-διμοκραικές κε προφσοιύζνι οργανόσις με τιν πρότασι να δράσυνε μαζί για τιν εφαρμογὶ αφτόν τον αρατεμάτον, πυ έβαλε ι σοσιαλ-διμοκρατικί πάρτια.

'Εντιριμ αν για τιν εφαρμογί τον τέτιον αρατεμάτον τον ίδιον σοσιαλ-διμοκρατόν θα μπόρνε πραγματικὰ να κινιτοπιίσι (μομπιλιζοβάτ) τις πλατιές μάζες, να σισπιρόσι τις σοσιαλ-διμοκρατικές κε κομυνιστικές-εργατικές οργανόσις στο ενιέο φρόντο, τότε αναμφίβολα. ι εργατικί τάξι τις Σβέτσιας απ' αφτό θα κέρδιζε. Ι σοσιαλ-διμοκράτες μινίστρι τις Σβέτσιας, έλμπετ δε θα χέρονταν απ' αφτί τι δυλιά. Γιατί ς' αφτί τιν περίπτοσι ι κιβέρνισι θα ίτανε ανανκαζμένι κανά λυγαζί αρατέματα να τα ικανοπιίσι. Τίλογα κι' αν ίτανε-πα δε θα νίσςκιντον αφτό, πυ νίστεν τόρα, όταν ι κιβέρνισι αντὶς να καταργίσι τα πόσςλιν μεγάλοσε μερικά πόσςλιν, αντίς να περιορίσι το μιλιταριζμό αρτράισε το πολεμικό μπιυτζζέτ κε αντίς να καταργίσι το κάθε ζακονοντάτελςτβο, πυ ίνε χαρςςύ στα προφσοιύζ, απλόγυ-τις έδοσε στο παρλάμέντο τὲτιο λυγαζί ζακονοπροέκτ. Αλίθια, σχετικά με το στερνό ζίτιμα ι κομυνιστικί πάρτια τις Σβέτσιας πέρασε καλί μαζικί καμπάνια με το πνέβμα τυ προλεταριακύ, ενιέυ φρόντυ κε πέτιχε το ότι στο τέλος ακόμα κ'ι σοσιαλ-διμοκρατικί φράκτσια τυ παρλάμεντυ εστάνθικε το δαφτό-τις ανανκαζμένι να πσιφίσι χαρςςύ στο κιβερνιτικό ζακονοπροέκτ, κε αφτό για τιν όρα δεν ίχε επιτιχία.

Ι κομυνιστές τις ΝΟΡΒΙΓΙΑΣ σοστά έκαναν, όταν προςκάλεσαν τιν πρότι τυ Μάι τις οργανόσις τις Εργατικίς πάρτιας σε κινές διαδιλόσις κε έβαλαν σιρά αρατέματα, πυ στι βάσι ίτανε σαν τα αρατέματα τις εκλογικίς πλατφόρμας τις εργατικίς πάρτιας τις Νορβιγίας. Αν κε αφτό το μέτρο για τι φαιντά τυ ενιέυ φρόντυ ίτανε αδίνατα ετιμαζμένο κε το ρυκοβότςτβο τις εργατικίς πάρτιας τις Νορβιγίας ίτανε χαρςςύ ς' αφτό, στα τριάντα μέρι ίτανε διαδιλόσις τυ ενιέυ φρόντυ.

'Εμπρο πολί κομυνιστές φοβόντανε, ότι απτι μαρέα-τυς θα ίνε οπορτυνιζμός, αν αφτί δε θα βάλυνε χαρςςύ στο τίλογο κι' αν ίνε-πα μερικό αράτεμα τις ςοςιαλ-διμοκρατίας τα δικά-τυς, διο φορές κι' άλο ραντικάλνι αρατέματα. Αφτό ίτανε αφελές κςέχαζμα. Αν ι ςοςιαλ-διμοκράτες έβγαλαν, για παράδιγμα, αράτεμα να χαλάγυνε τις φαςιςτικές οργανόςις, εκί δε χριαζότανε να βάλυν ακόμα: «κε χάλαμο τις κρατικίς πολίτςιας», (γιατί αφτό το αράτεμα ίνε φαιταλίδκο να το βάλυμε ςε άλι ςιτυάτςια), μα εμίς πρέπι να λέγυμε στυς ςοςιαλ-διμοκράτες εργάτες: εμίς ίμαςτε έτιμι να πάρυμε αφτά τα αρατέματα τις πάρτιάς-ςας ςαν αρατέματα τυ προλεταριατικύ ενιέυ φρόντυ κε ος τιν άκρα να πολεμίςυμε για τιν πραγματοπίιςί-τυς. Ελάτε μαζί ας πάγυμε στο πολέμιζμα.

Κε ςτιν ΤΖΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ ίνε τζαρά κε πρέπι να ιςςλιτρέβυμε για το ςτέκςιμο τυ ενιέυ φρόντυ τις εργατικίς τάκςις τα οριζμένα αρατέματα, πυ τα έδοςε ι τζέχικι κε γερμανικί ςοςιαλ-διμοκρατία κε τα ρεφορμιςτικά προφςόιύζ. 'Οταν ι ςοςιαλ-διμοκρατία αρατέβι, για παράδιγμα, να δίνυνε δυλιά στυς ανέργυς ίτε να καταργίςυνε—τίλογα το αρατέβι ακόμα απτα 1927—τυς νόμυς, πυ περιορίζυνε τι ςαμουπραβλένια τον μυνιτςιπαλιτέτον, πρέπι στυς τόπυς κε στο κάθε όκρυγ να κάνυνε κονκρετιζίροβατ αφτά τα αρατέματα κε χέρι με χέρι αντάμα με τις ςοςιαλ-διμοκρατικές οργανόςις να πολεμίςυνε για τιν αλιθινί-τυς πραγματοπίιςι. 'Ιτε όταν ι ςοςιαλ-διμοκρατικές πάρτιες χτιπύνε «γενικά» τυς φορίς (νοςίτελι) τυ φαςιζμύ στο κρατικό απαράτ, χριάζετε στο κάθε όκρυγ να κςεςκεπάζυνε τυς κονκρέτνι φαςιςτικύς κίρικες (γλαςςατάι) κε αντάμα με τυς ςοςιαλ-διμοκράτες εργάτες να εκςορμίςυν για να τυς βγάλυνε απτα κρατικά καθιδρίματα.

Στο ΒΕΛΓΙΟ ι αρχιγί τις ςοςιαλιςτικίς πάρτιας, με τον Εμίλ Βαντερβέλτε επικεφαλίς, μπίκανε στιν κοαλιτςιόνι κιβέρνιςι. Αφτί τιν «επιτιχία» τιν κερδίςανε πάνο στι βάςι τις μακρόχρονις πλατιάς καμπάνιάς-τυς για τα διο κιριότερα αρατέματα: 1) κατάργιςι τον τζρεζβιτζάινι ντεκρέτον κε 2) ρεαλιζάτςια τυ πλάνυ τυ ντε Μαν. Το πρότο ζίτιμα ίνε πολί ςοβαρό. Ι κιβέρνιςι, πυ ίτανε έμπρο, έβγαλε, αν τα μετρίςυμε όλα 150 ρεακτςιόνι τζρεζβιτζάινι ντεκρέτα, πυ ίνε άλιαχ βαριά για το δυλεφτάδικο λαό. 'Επρεπε άμαν να τα καταργίςυνε. Αφτό το αράτεπςε ι ςοςιαλ-διμοκρατικί πάρτια. Μα πολά απ' αφτά τα τζρεζβιτζάινι ντεκρέτα κατάργιςε ι

κενούρια κιβέρνισι; Αφτί δεν κατάργισε ένα-πα, μα μόνο λίγο λάφροσε μερικύς τζρεζβιτζάινι νόμυς, για να ισφέρι ιδιόμορφι «σιμβολικί» εκσαγορά για τις πλατιές ιποσχέσις (πόσυλι) τον σοσιαλιστόν αρχιγόν του Βέλγιυ (σαν αφτό το «σιμβολικό δολάριο», πυ μερικά εβροπαικά κράτι πρότιναν στιν Αμερικί για να πλυγαρίζυνε τα εκατομίριά-τυς πολεμικά χρέατα).

Τι τιέφκιτε στι ρεαλιζάτσια του πολιφιμιζμένυ πλάνυ του ντε Μαν, ι δυλιά πίρε άλο ομπορότ, πυ δεν το φίλαγαν ι σοσιαλ-διμοκρατικές μάζες: ι σοσιαλιστές μινίστρι ίπανε, ότι πρέπι σιφτέ να ιπερνικίσυμε τιν ικονομικί κρίσι κε να εφαρμόσυμε μόνο αφτά τα μέρι του πλάνυ του ντε Μαν, πυ καλιτερέβυνε τιν κατάστασι τον βιομίχανον καπιταλιστόν κε τον μπάνκον,—κε μόνο ίστερα μπορύμε να περάσυμε τα μέτρα, πυ ίνε κλοζμένα για το λάφρομα τις κατάστασις τον εργατόν. Μα ος πότες πρέπι να φιλάγυν ι εργάτες το μερτικό τις εβδεμονίας-τυς, πυ υσσαντρίζι το πλάνο του ντε Μαν; Πάνο στυς μπανκέριδες του Βέλγιυ άρτα έπεσε φόρμενι φλιυρίτκι βροχί. Κατέβασαν τιν τιμί του βελγικύ φράνκυ κατά 28%, κε μ' αφτί τι μανιπυλιάτσια ι μπανκέριδες μπόρεσαν να πάρυνε σαν τροφέα $4^1/_2$ δισεκατομίρια φράνκα σε βάρος τον ανθρόπον πυ πέρνυνε μεροκάματο κε σε βάρος τον αποταμιέφσεον τον μικρόν ανθρόπον. Μα τίλογα αφτό υιυσσέφκιτε με το περιεχόμενο του πλάνυ του ντε Μαν; Μπαρόχ αν θα πιστέβυμε το γράμα του πλάνυ, αφτό ιπόσχετε «τιν καταδίοκσι» (πρεσλέντυβανιε) τον μονοπολιστικόν καταχρίσεον κε τον σπεκυλιάντικον μανύβρον».

Ι κιβέρνισι χόρισε πάνο στι βάσι του πλάνυ του ντε Μαν κομίσια για να κοντρολάρι τις μπάνκες, μα τι σχιμάτισε από μπανκέριδες, πυ τόρα σσένκα κε άνιαστα χάνυνε κοντρόλ το βαφτό-τυς!

Το πλάνο του ντε Μαν ιπόσχετε επίσις κε μια σιρά άλα καλά σσέα: «λιγόστεμα του εργατικύ κερύ», «νορμαλιζάτσια του μεροκάματυ», «μίνιμυμ μεροκάματυ» «οργάνοσι βσεομπιέμλιυστζει σιστίματος κινονικίς ασφάλιας», πλάτεμα τον εφχολιόν του ζίσιμυ σαν αποτέλεζμα του κενύριυ χτίσιμυ κατικιόν κ. τ. λ. 'Ολα αφτά ίνε αρατέματα, πυ εμίς ι κομυνιστές, μπορύμε να τα ιποστιρίκσυμε. Εμίς πρέπι να κλόθυμε στις οργανόσις του Βέλγιυ κε να πύμε: ι καπιταλιστές πίρανε άρτα πολά κε μάλιστα άλιαχ πολά. Ελάτε ας αρατέβυμε απτυς σοσιαλ-διμοκράτες μινίστρυς, να

εχτελύνε τις ιποσχέσις-τυς, πυ έδοσαν στυς εργάτες. Ελάτε ας σισπιροθύμε στο ε ν ι έ ο φ ρ ό ν τ ο για τιν ε π ι τ ι χ ι μ έ ν ι ι π ε ρ ά ς π ι ς ι τον σιμφερόντον-μας. Μινίστρ Βαντερβέλτε, εμίς ιποστιρίζυμε τα αρατέματα για τυς εργάτες, πυ ίνε στιν πλατφόρμα-ς α ς, μα εμίς λέγυμε φανερά: αφτά τα αρατέματα τα πέρνυμε στα ς ο β α ρ ά, εμίς θέλυμε δυλιά κε όχι όφκερα λόγια, κε γι' αφτό ενόνυμε εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες σ τ ο π ο λ έ μ ι ζ μ α γι' αφτά τα αρατέματα!

Έτσι στις χόρες, όπυ ίνε σοσιαλ-διμοκρατικί κιβέρνισι ι κομυνιστές, ισςλιτρίζοντας τα αντίςτιχα χοριστά αρατέματα απτις πλατφόρμες τον ίδιον σοσιαλ-διμοκρατικόν πάρτιον κε τις ιποσχέσις τον σοσιαλ-διμοκρατόν μινίστρον στις εκλογές, σαν αφετιρία για τιν πραγματοπίισι τις από κινύ δράσις με τις σοσιαλ-διμοκρατικές πάρτιες κε οργανόσις, θα μπορέσυν ίστερα κι' άλο λαφρά να κσετιλίκσυνε τιν καμπάνια για το στέκσιμο τυ ενιέυ φρόντυ άρτα πάνο στι βάσι μιας σιράς από άλα αρατέματα τον μαζόν στο πολέμιζμα χαρςςύ στιν επίθεσι τυ καπιτάλ, χαρςςύ στο φασιζμό κε στιν απιλί τυ ντυκύςς.

Ίστερα πρέπι να πάρυμε στο ισάπ, ότι αν γενικά ι από κινύ δράσι με τις σοσιαλ-διμοκρατικές πάρτιες κε οργανόσις αρατέβυνε απ τυς κομυνιστές σοβαρί, βασιζμένι κριτικί τυ σοσιαλ-διμοκρατιζμύ, σαν ιδεολογίας κε πραχτικίς τις τακσικίς σινεργασίας με τι μπυρ-ζυαζία κε ακύραστι σιντροφικί εκσίγισι στυς σοσιαλ-διμοκράτες εργάτες τυ προγράματος κε τον λόζυνγ τυ κομυνιζμύ, αφτό το καθίκον ίνε ιδιέτερα σπυδέο στο πολέμιζμα για το ενιέο φρόντο ίσια-ίσια στις χόρες, όπυ ιπάρχυνε σοσιαλ-διμοκρατικές κιβερνίσις.

ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΖΜΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΠΡΟΦ-ΣΟΙΥΖΝΙ ΕΝΟΤΙΤΑ

Σίντροφι, το πιο σπυδέο ετάπ στο δινάμομα τυ ενιέυ φρόντυ πρέπι να νιστί ι πραγματοπίισι τις ενότιτας τον προφσοιύζ στο εθνικό κε ντυνιάτικο μασστάμπ.

Τίλογα το κσέρετε, ι σχιζματικί ταχτικί τον ρεφορμιστικόν αρχιγόν περάχκαντον με τι μεγαλίτερι οκσίτιτα στα προφσοιύζ. Κε αφτό ίνε γρικύμενο: εδό ι πολιτικί-τυς τις τακσικίς σινεργασίας με τι μπυρζυαζία έβρισκε τιν πραχτικί-τις σιντέλεσι άμεσα στιν επιχίρισι, σε βάρος τον ζοτικόν σιμφερόντον τον εργατικόν μαζόν. Αφτό

προκάλεσε, έλμπετ, τιν απότομι κριτικί κε απόκρουσι γι' αφτί τιν πραχτικί απτι μαρέα τον ρεβολιυτσιόνι εργατόν κάτο απτο ρυκοβότστβο τον κομυνιστόν. Νά γιατί στον προφσοιύζνι κλάδο κσετιλίχτικε λον δινατό πολέμιζμα ανάμεσα στυς κομυνιστές κε ρεφορμιστές.

'Οσο βαριά κε πολίπλοκι νίσκαντον ι κατάστασι τυ καπιταλιζμύ, τόσο πιο ρεακτσιόνι ίτανε ι πολιτικί τον αρχιγόν τον προφσοιύζ τυ 'Αμστερνταμ κε τόσο πιο αγρεσίβνι νίσκανταν τα μέτρατυς για όλα τα οποζιτσιόνι ελεμέντα μέσα στα προφσοιύζ. Ακόμα κε το στέκσιμο τις φασιστικίς διχτατορίας στι Γερμανία κε το δινάμομα τις επίθεσις τυ κεφάλευ ς' όλες τις καπιταλιστικές χόρες δε λιγόστεψαν αφτό το αγρεσίβνοστ. Ζερ δεν ίνε χαραχτιριστικό, ότι μόνο στα 1933 στιν Ανκλία, Ολανδία, στο Βέλγιο, στι Σβέτσια εκδίδυντε λον εσχρά τσιρκυλιάρ, πυ ίνε κλοζμένα στο βγάλιμο τον κομυνιστόν κε τον ρεβολιυτσιόνι εργατόν απτα προφσοιύζ;

Στιν Ανκλία στα 1933 βγένι το τσιρκυλιάρ, πυ απαγορέβι να μπένυνε τα ντόπια τμίματα τον προφσοιύζ στις αντιπολεμικές κε άλες ρεβολιυτσιόνι οργανόσις. Αφτό ίτανε πρελιύντια προς το κσακυζμένο «μάβρο τσιρκυλιάρ» τυ Γενεράλνι σοβιέτ τον τρεντ-ιυνιόν, πυ κίριξε εχτός νόμυ το κάθε προφσοβιέτ, πυ θα δύι τζαρά να μπυν στο σοστάβ τον ντελεγάτον ς' αφτύς, «πυ έτσι ίτε άλο λυγαζί ίνε σινδεμένι με τις κομυνιστικές οργανόσις». Τί να λέγυμε άρτα για το ρυκοβότστβο τον γερμανικόν προφσοιύζ, πυ εφαρμόζανε ανίκυστες καταδιόκσις χαρσσύ στα ρεβολιυτσιόνι ελεμέντα στα προφσοιύζ!

Μα ι ταχτικί-μας πρέπι να κσεκινάι όχι απτο πόρεμα τον χοριστόν αρχιγόν τον προφσοιύζ τυ 'Αμστερνταμ τίλογες δισκολίες αφτό το πόρεμα κι' αν θα διμιυργί-πα για το ταχσικό πολέμιζμα, μα πρότα απ' όλα απτο φάκτο: πύ ίνε ι εργατικές μάζες. Κε εδό πρέπι φανερά να λέγυμε: ι δυλιά στα προφσοιύζ ίνε το λον ζοτικό ζίτιμα όλον τον κομυνιστικόν πάρτιον, εμίς πρέπι να πετίχυμε πραγματικό περελόμ στιν προφσοιύζνι δυλιά βάζοντας στο κέντρο το ζίτιμα τυ πολέμιζμυ για τιν προφσοιύζνι ενότιτα.

«Σε τί ίνε ι δίναμι τις σοσιαλ-διμοκρατίας στι Δίσι»,—μας έλεγε ο σίντροφος Στάλιν ακόμα 10 χρόνια πίσο.

«Σ' αφτό, ότι βασιζετε πάνο στα προφσοιύζ.

Σε τί ίνε ι αδιναμία τον κομυνιστικόν-μας πάρτιον στι Δίσι;

Σ' αφτό ότι ακόμα δε ζμίχτανε κε μερικά ελεμέντα

αφτόν τον κομουνιστικόν πάρτιον δε θέλυνε να ζμίχκυντε με τα προφσοιύζ.

Γι' αφτό το βασικό καθίκον τον κομυνιστικόν πάρτιον τις Δίσις στο τορινό μομέντ ίνε στο να αναπτίκσυνε κε να σόσυνε στο μπίτεμα τιν καμπάνια για τιν ενότιτα τυ προφ-κινίματος, να μπένυνε όλι ι κομυνιστές στα προφσοιύζ, να κάνυν εκί σιστιματικί ιπομονιτικί δυλιά για τι σισπίροσι τις εργατικίς τάκσις χαρσσύ στο καπιτάλ κε για να κατορθόσυνε έτσι, πυ να μπορύνε ι κομυνιστικές πάρτιες να βασίζυντε πάνο στα προφσοιύζ.»[1]).

Ζερ εχτέλεσαν αφτί τιν υκαζάνια τυ σιν. Στάλιν; 'Οχι σίντροφι, δεν τιν εχτέλεσαν.

Παραγνορίζοντας τιν έλκσι τον εργατόν στα προφσοιύζ κε βρισκόμενι μπροστά στις δισκολίες τις δυλιάς μέσα στα προφσοιύζ τυ 'Αμστερνταμ πολί σίντροφί-μας αποφασίσανε να περνύνε από σιμά απ' αφτό το πολίπλοκο καθίκον. Αφτί όλο λέγανε για τιν οργανοτικί κρίσι τον προφσοιύζ τυ 'Αμστερνταμ για το φέκσιμο τον εργατόν απτα προφσοιύζ κε δεν ίδανε, όταν, ίστερα απτο μερικό χάλαζμα τον προφσοιύζ στιν αρχί τις ντυνιάτικις ικονομικίς κρίσις, αφτά πάλι άρχισαν να υσέβυνε. Ι ιδιομορφία τυ προφεσιονάλνι κινίματος ίτανε στο ότι ι επίθεσι τις μπυρζυαζίας πάνο στα προφ-σοιύζνι δικεόματα, ι απόπιρα σε μια σιρά χόρες να υνιφικάρυν τα προφσοιύζ (Πολονία, Βένγρια κ.τ.λ.), το στένεμα τις κινονικίς ασφά-λιας, το λίστεμα τυ μεροκάματυ παρ' όλι τιν έλιπσι αντίστασις απτι μαρέα τον ρεφορμιστικόν αρχιγόν τον προφσοιύζ, ανάνκαζαν τυς εργάτες κι' άλο ζλιχτά να ζμίχκυντε λόρια στα προφσοιύζ, γιατί ι εργάτες ίθελαν κε θέλυνε να δύνε στο προφσοιύζ το μα-χιτικό ιπερασπιστί τον λον ζοτικόν-πυς ταχσικόν σιμφερόντον. Μ' αφτό εκσιγίτε το φάκτο, ότι τα περισότερα προφσοιύζ τυ 'Αμστερ-νταμ—στι Γαλία, Τζεχοσλοβακία, Βέλγιο, Σεβέτσια, Ολανδία, Σβθειτσάρια κ.τ.λ.—στα στερνά τα χρόνια ποσοτικά όσεπσαν. Ι αμερικανικί φεντεράτσια τις εργασίας επίσις πολί σιμαντικά αρτράισε τον αριθμό τον τζλένον-τις στα στερνά διο χρόνια.

'Εντιριμ ι γερμανί σίντροφι καλίτερα θα αγρίκαναν το κα-θίκον τις προφσοιύζνι δυλιάς, για τιν οπία πολές φορές τυς έλε-

---

[1]) ΣΤΑΛΙΝ —«Ζιτίματα τυ λενινιζμύ», Σοτσεκγίζ, 1931, σελ. 150-151.

γε ο σιν. ΤΕΛΜΑΝ, πρέπι θα ίχαμε καλίτερι κατάστασι στα προφσοιύζ, παρά αφτί, πυ τιν ίχαμε στιν πράξι στον κερό τυ ερχομό τις φασιστικίς διχτατορίας. Στο μπίτεμα τυ 1932 μόνο κανά 10% απτυς τζλένυς τις πάρτιας ίτανε στα λέφτερα προφσοιύζ. Κε αφτό ίτανε παρ'όλο πυ ι κομυνιστές ίστερα απτο έχτο κονκρέσο τις Κομιντέρνας ίτανε επικεφαλίς σε μια σιρά απεργίες. Στον τίπο ι σιντρόφι-μας έγραφαν, ότι ίνε χριαζόμενο να χορίσυμε τα 90% τον δινάμεόν-μας για τι δυλιά στα προφσοιύζ, μα στιν πράξι όλο σορέφκαντον λόρια στι ρεβολιυτσιόνι προφοποζίτσια, λόρια στο ΡΓΟ, πυ φακτίτζεσκι υρνέφκεντον να αντικαταστίσι τα προφσοιύζ. Το λιπόν, μα ίστερα όταν πίρε τιν εκσυσία ο Γίτλερ; Στον κερό τον διο χρόνον πολί σιντρόφι-μας πιζματόδικα κε σιστιματικά αντιστεκόντανε χαρσσύ στο σοστό λόζυνγ τυ πολέμιζμυ για τιν επανόρθοσι (βοστανόβλενιε) τον λέφτερον προφσοιύζ.

Εγό θα μπόρινα να φέρο ανάλογα παραδίγματα σκεδόν για όλες τις άλες καπιταλιστικές χόρες.

Μα εμίς έχυμε άρτα κε το πρότο σοβαρό ακτίβ στο πολέμιζμα για τιν ενότιτα τυ προφεσιονάλνι κινίματος στις εβροπαικές χόρες. Εγό έχο στο νύ-μυ τι μικρί Αφστρία, πυ απτιν ινιτσιατίβα τις κομυνιστικίς πάρτιας διμιυργίθικε βάσι για το παράνομο προφεσιονάλνι κίνιμα. 'Ιστερα απτις μάχες τυ Φλεβάρι ι σοσιαλ-διμοκράτες με επικεφαλίς τον 'Οττο Μπάυερ έριξαν το λόζυνγ: «Τα λέφτερα προφσοιύζ μπορύν να επανορθοθύν μόνο ίστερα απτο νκρέμιζμα τυ φασιζμύ». Ι κομυνιστές άρχισαν τι δυλιά για τιν επανόρθοσι τον προφσοιύζ. Κάθε φάσι αφτίς τις δυλιάς ίτανε κομάτι τυ ζοντανύ ενιέυ φρόντυ τυ αφστριακύ προλεταριάτυ. Ι επιτιχιμένι επανόρθοσι τον λέφτερον προφσοιύζ στιν παρανομία ίτανε σοβαρί ίτα τυ φασιζμύ. Ι σοσιαλ-διμοκράτες βρισκόντανε μπροστά στα δίλιμα. Το ένα μέρος απ'αφτύς ίθελε να κάνι διαπραγματέφσις (περεγοβόρι) με τιν κιβέρνισι. Το άλο μέρος, βλέποντας τις επιτιχίες-μας, διμιύργισε παράλιλα τα δικά-τυ παράνομα προφσοιύζ. Μα ι στράτα μπορύσε να ίνε μόνο μια: ίτε καπιτυλιάτσια μπροστά στο φασιζμό, ίτε από κινύ πολέμιζμα χαρσσύ στο φασιζμό—προς τιν ενότιτα τον προφσοιύζ. Κατο απ' τιν πίεσι τον μαζόν το κλονιζόμενο ρυκοβοτστβο τον παράλιλον προφσοιύζ, πυ τα διμιύργισαν ι εμπριζνί προφσοιύζνι αρχιγί, αποφάσισε να νιστί χαίλ με τιν ένοσι. Ι βάσι αφτίς τις ένοσις ίνε

το αδιάλαχτο (νεπριμιρίμι) πολέμιζμα χαρςςύ στιν επίθεσι τυ καπιτάλ κε τυ φασιζμύ κε ι εκςασφάλισι τις διμοκρατίας στα προφςοιύζ. Εμίς χερετίζυμε αφτό το φάκτο, σίντροφι, πυ ίνε πρότο απτον κερό τυ φορμάλνι σχίζματος τυ προφκινίματος ίστερα απτο ντυκύςς κε γι' αφτό έχι ντυνιάτικι σιμασία.

Το ενιέο φρόντο στι Γαλία αναμφίβολα νίςτεν γιγαντένιο ςπρόκσιμο για τιν πραγματοπίίσι τις προφςοιύζνι ενότιτας: ι ρυκοβοντίτελι τις Γενικίς κονφεντεράτςιας τις εργασίας λυγάς-λυγάς πατζαρίζανε κε πατζαρίζυν τιν προφςοιύζνι ενότιτα, βάλοντας χαρςςύ στο βασικό ζίτιμα για τιν τακςικί πολιτικί τον προφςοιύζ τα ζιτίματα, πυ έχυνε ιποταγμένι, δεφτεροβάθμια γιά φορμάλνι σιμασία. Αναμφίβολι επιτιχία τυ πολέμιζμυ για τιν ενότιτα τον προφςοιύζ ίτανε ι διμιυργία τον ενιέον σοιύζ στο ντόπιο μαςςτὰμπ, πυ χαπάτεπςαν για παράδιγμα στυς σιδιροδρομικύς σχεδόν τα τρία τὲταρτα τυ τζλένςκι ςοςτάβ κε τον διο προφςοιύζ.

Εμίς ίμαςτε αποφασισιστικὰ για τιν επανόρθοσι τις ενότιτας τον προφςοιύζ σε κάθε χόρα κε στο ντυνιάτικο μαςτάμπ, εμίς ίμαςτε για το ενιέο πρὸφςοιύζ σε κάθε παραγογί, εμίς ίμαςτε για τιν ενιέα ένοσι τον προφςοιύζ σε κάθε χόρα, εμίς ίμαςτε για τιν ενιέα ντυνιάτικι ένοσι τον προφςοιύζ στις παραγόγές, εμίς ίμαςτε για το ενιέο Ιντερνατςιονάλ τον προφςοιύζ πάνο στι βάσι τυ τακςικύ πολέμιζμύ. Εμίς ίμαςτε για τα ενιέα τακςικά προφςοιύζ, σαν ένα άπτα λον ςοβαρά οπλότ τις εργατικίς τάκςις χαρςςύ στιν επίθεσι τυ καπιτὰλ κε τυ φασιζμὺ. Αντάμα μ'αφτό εμίς βάλυμε μόνο τον όρο για τιν ένοσι τον προφοργανόσεον: το πολέμιζμα χαρςςύ στο καπιτάλ, το πολέμιζμα χαρςςύ στο φασιζμό κε τι διμοκρατία μέσα στα προφςοιύζ.

Ο κερός δεν περιμένι. Για μας το ζίτιμα για τιν ενότιτα τυ προφκινίματος τίλογα στο εθνικό, έτσι κε στο ντυνιάτικο μαςτάμπ ίνε ζίτιμα τις μεγάλις ιπόθεσις τις ένοσις τις τάκςις-μας σε ισχιρές ενιέες προφοργανόσις χαρςςύ στον τακςικό ντυςςμάνο. Εμίς χερετίζυμε τιν έκλισι τυ Κόκινυ ιντερνατςιονάλ τον προφςοιύζ στο ιντερνατςιονάλ τυ 'Αμςτερνταμ—λίγο έμπρο απτιν πρότι τυ Μάι τυ φετιζνύ χρόνυ—με τιν πρότασι να μελετίσυνε ὲνα τόπο το ζίτιμα για τυς όρυς, τις μέθοδες κε φόρμες τις

ἑνοσις τυ ντυνιάτικυ προφκινίματος. Ι αρχιγί τυ ιντερνατσιονάλ τυ 'Αμστερνταμ δε νίσταν χαίλ μ'αφτί τιν πρότασι με τιν πρόφασι τυ τριμένυ αργυμέντυ, ότι ι ενότιτα τυ προφκινίματος έχι τζαρά να νιστί μόνο στις γραμές τυ ιντερνατσιονάλ τυ 'Αμστερνταμ, πυ, πρέπι να λέγο, ενόνι σχεδόν εκσερετικά τις προφσοιύζνι οργανόσις ενός μέρυς τον εβροπαικόν χορόν.

Μα ι κομυνιστές δυλέβοντας στα προφσοιύζ, πρέπι ακύραστα να κυτέβυνε το πολέμιζμα για τιν ενότιτα τυ προφκινίματος. Το καθίκον τον κόκινον προφσοιύζ κε τις Προφιντέρνας ίνε να κάμυνε όλα, πυ εκσαρτιύντε απ' αφτύς για να έρχετε γλίγορα ι όρα τυ στέκσιμυ τυ από κινύ (σοβμέστνι) πολέμιζμυ όλον τον προφσοιύζ χαρσσύ στιν επίθεσι τυ καπιτάλ κε τυ φασιζμύ, για να διμιυργιθί ι ενότιτα τυ προφκινίματος, παρ'όλι τιν πιζματόδικι αντίδρασι τον ρεακτσιόνι αρχιγόν τυ ιντερνατσιονάλ τυ 'Αμστερνταμ. Τα κόκινα προφσοιύζ κε ι Προφιντέρνα πρέπι να πάρυνε το με κάθε μέσο γιαρντίμ-μας σ'αφτί τιν κατέφθινσι.

Εμίς σιστίνυμε (ρεκομέντυιεμ) στις χόρες, όπυ ίνε μικρά κόκινα προφσοιύζ, να κατορθόσυνε να μπένυνε αφτά στα μεγάλα ρεφορμιστικά προφσοιύζ, αρατέβοντας τι λεφτεριά τις ιποστίριχσις τον αντιλίπσεόν-τυς κε το πάριμο ακσαπίσο τον βγαλιμένον, κε στις χόρες, όπυ ίνε παράλιλα μεγάλα κόκινα κε ρεφορμιστικά προφσοιύζ, — τι σίνκλισι (σόζιβ) ενοτικύ σινέδριυ πάνο στι βάσι τις πλατφόρμας τυ πολέμιζμυ χαρσσύ στιν επίθεσι τυ καπιτάλ κε τις εκσασφάλισις τις προφσυιύζνι διμοκρατίας.

Πρέπι να λέγυμε με τον πιο κατιγοριματικό τρόπο, ότι εκίνος ο εργάτις-κομυνιστίς, εκίνος ο ρεβολιυτσιόνι εργάτις, πυ δεν μπένι στο μαζικό προφσοιύζ τις προφέσιάς-τυ, πυ δεν πολεμίζι για τι μετατροπί τυ ρεφορμιστικύ προφσοιύζ σε πραγματικά ταχσικί προφοργάνοσι, πυ δεν πολεμίζι για τιν ενότιτα τυ προφκινίματος πάνο στι βάσι τυ ταχσικύ πολέμιζμυ,—εκίνος ο εργάτις κομυνιστίς, εκίνος ο ρεβολιυτσιόνι εργάτις δεν εχτελί το λον πρότο-τυ προλεταριακό καθίκον (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

ΤΟ ΕΝΙΕΟ ΦΡΟΝΤΟ ΚΕ Ι ΓΙΑΣΣΛΑΡΙ

Εγό άρτα έδιχνα, σίντροφι, τίλογο ρόλο έπεξε το τράβιγμα τον γιασσλάρον στις φασιστικές οργανόσις για τι νίκι τυ φασιζμύ. Λέγοντας για τυς γιασσλάρυς, εμίς πρέπι φανερά να λέγυμε: εμίς

περιφρονύςαμε (πρενεμπρεγάλι) το καθίκον-μας τυ τράβιγμυ τον μαζόν τον δυλεφτάδικον γιαςςλάρον ςτο πολέμιζμα χαρςςύ ςτιν επίθεςι τυ καπιτάλ, χαρςςύ ςτο φαςιζμό κε ςτιν απιλί τυ ντυκύςς, περιφρονύςαμε ςε μια ςιρά χόρες αφτά τα καθίκοντα. Εμίς ιποτιμύςαμε τιν άλιαχ μεγάλι ςιμαςία τον γιαςςλάρον ςτο πολέμιζμα χαρςςύ ςτο φαςιζμό. Εμίς όχι πάντα πέρναμε ςτο ιςάπ τα ιδιέτερα ικονομικὰ, πολιτικά κε κυλτύρνικα ςιμφέροντα τον γιαςςλάρον. Εμίς δε δίναμε επίςις τι χριαζύμενι προςοχί ςτι ρεβολιυτςιόνι διαπεδαγόγιςι τον γιαςςλάρον.

'Ολα αφτά άλιαχ μπαςςχαριμένα τα ιςςλιτράιςε ο φαςιζμός· τράβιξςε ςε μερικές χόρες, χοριςτά ςτι Γερμανία, μεγάλα μέρι τον γιαςςλάρον ςτι ςτράτα χαρςςύ ςτο προλεταριάτο. Πρέπι να έχυμε ςτο νύ-μας, ότι ο φαςιζμός τραβάι τυς γιαςςλάρυς όχι μόνο με τι μιλιταριςτικί ρομαντικί. Αφτός κάπιο τον φαίζι, τον φοριάζι ςτα τάγματα, ςε κάπιο δίνι δυλιά, διμιυργί ακόμα κε τα τίλογα ονομάζοντε κυλτύρνικα καθιδρίματα για τυς γιαςςλάρυς, μαγανὲβοντας έτςι να εμπνέψι (βνυςςίτ) ςτυς γιαςςλάρυς, ταχάτ αφτός πραγματικά θέλι κε μπορί να φαίζι, να φοριάζι, να μαθίζι κε να εξςαςφαλίςι με δυλιά τι μάζα τον δυλεφτάδον γιαςςλάρον.

Τα κομυνιςτικά-μας ςοιύζ τον γιαςςλάρον ςε μια ςιρά καπιταλιςτικές χόρες όλο ακόμα ίνε κιρίος ςεχταριςτικές οργανόςις, πυ ίνε χοριςτές απτις μάζες. Ι βαςικί-τυς αδιναμία ίνε ςτο ότι ακόμα μαγανέβυνε ν' αντιγράπςυνε τις κομυνιςτικές πάρτιες, τις φόρμες κε τις μέθοδες τις δυλιάς-τυς, λιζμονόντας, ότι το κομςομόλ ίνε όχι κομυνιςτικί πάρτια τον γιαςςλάρον. Αφτί δεν πέρνυνε αρκετά ςτο ιςάπ, ότι αφτί ίνε οργάνοςι με τα δικά-τις ιδιέτερα καθίκοντα. Ι δικές-τις μέθοδες κε ι φόρμες τις δυλιάς, τις διαπεδαγόγιςις, τυ πολέμιζμυ πρέπι να ίνε προςαρμοζμένες (πριςποςόμπλενι) ςτο κονκρέτνι επίπεδο κε τα αρατὲματα τον γιαςςλάρον.

Ι κομςομόλι-μας έδιξςαν αλιζμόνιτα ιποδίγματα ιροιζμύ ςτο πολέμιζμα χαρςςύ ςτι φαςιςτικί βία κε χαρςςύ ςτι μπυρζυαζικί ρεάκτςια. Μα αφτί δεν έχυνε τόςο μπαςςχαρία να καταχτύν κονκρέτνο κε πιζματόδικα τις μάζες απτι ντυςςμάνικι επιροί. Αφτό δίχνι τιν ανιπέρβλιτι ος τόρα αντίςταςι χαρςςύ ςτι δυλιά ςτις φαςιςτικές μαζικές οργανόςις, το όχι πάντα ςοςτό πόρεμα προς τυς ςοςιαλιςτές κε τυς άλυς μι κομυνιςτές γιαςςλάρυς.

Γ' αφτὰ όλα, ελμπὲτ, έχυνε μεγάλι εφθίνι κε ι κομυνιςτικές

πάρτιες, πυ πρὲπι να κάμυνε ρυκοβοντίτ κε να κάμυνε γιαρντίμ το κομσομόλ στι δυλιά-τυ. Μπαρόχ το πρόβλιμα τον γιασσλάρον ίνε όχι μόνο κομσομόλικο πρόβλιμα. Αφτό ίνε πρόβλιμα όλυ τυ κομυνιστικύ κινίματος. Στον κλάδο τυ πολέμιζμυ για τυς γιασσλάρυς ι κομυνιστικές πάρτιες κε ι κομσομόλικες οργανόσις πρέπι να κάνυν στιν πράκσι αποφασιστικί στροφί (στβιγ). Το κιριότερὸ καθίκον τυ κομυνιστικύ κινίματος τον γιασσλάρον στις καπιταλιστικές χόρες ίνε να πάγυνε άφοβα στι στράτα τις πραγματοπίισις τυ ενιέυ φρόντυ, στι στράτα τις οργάνοσις κε ένοσις τις δυλεφτάδικις νέας γενιὰς. Τίλογι άλιαχ μεγάλι επιροί έχι αφτό το καθίκον για το ρεβολιυτσιόνι κίνιμα τον γιασσλάρον δὶχνυνε τα παραδίγματα τις Γαλίας κε τον Ενομὲνον Πολιτιόν στο στερνό τον κερό. Έσοσε μόνο σ' αφτές τις χόρες να αρχίσυνε τιν οργάνοσι τυ ενιέυ φρόντυ, τίλογα άμαν νίσταν σιμαντικές επιτιχὶες. Ίνε άκσιο ακόμα προσοχίς στο ὸμπλαστ τυ ντυνιάτικυ ενιέυ φρόντυ ι επιτιχιμένι ινιτσιατίβα τυ παρισινύ αντιφασιστικύ κε αντιπολεμικύ κομιτέτ για τι διμιύργισι τις ντυνιάτικις σινεργασίας όλον τον μι φασιστικόν οργανόσεον τον γιασσλάρον.

Αφτά τα επιτιχιμένα βίματα στο κίνιμα τυ ενιέυ φρόντυ τον γιασσλάρον στο στερνό τον κερό δίχνυνε ακόμα, ότι τις φόρμες τυ ενιέυ φρόντυ τον γιασσλάρον πρέπι να τις εφαρμόζυμε όχι με σσαμπλόν, δεν ίνε ιποχρεοτικό εκίνες τις ίδιες, τίλογες ίνε στιν πραχτικί τον κομυνιστικόν πάρτιον. Τα κομυνιστικά σοιύζ τον γιασσλάρον πρέπι όσο μπορύνε να μαγανέβυν προς τιν ένοσι τον δινάμεον όλον τον μι φασιστικόν μαζικόν οργανόσεον τον γιασσλάρον ος τι διμιυργία λυγάς-λυγάς γενικόν οργανόσεον για το πολέμιζμα χαρσσύ στο φασιζμό, χαρσσύ στιν ανίκυστι έλιπσι δικεομάτον κε τι μιλιταριζάτσια τον γιασσλάρον, για τα ικονομικά κε κυλτύρνικα δικεόματα τις νέας γενιάς, για το τράβιγμα στι μαρέα τυ φασιστικύ φρόντυ αφτὸν τον γιασσλάρον, όπυ κι' αν βρίσκυντε-πα: στις επιχιρίσις, στα λάγερ τις ανανκαστικίς δυλιάς, στις μπίρζζες τις εργασίας, στις καζάρμες κε στο στόλο (φλοτ), στα σκολιά ίτε στις διάφορες σποριτίβνι, κυλτύρνικες κε άλες οργανόσις.

Αναπτίσοντας κε διναμὸνοντας το κομσομόλ, ι κομσομόλι-μας πρέπι να πετίχυνε να διμιυργίσυνε αντιφασιστικές ασοτσιάτσιες (ενόσις κε ενιέες οργανόσις) τον κομυνιστικόν κε σοσιαλιστικόν σοιύζ τον γιασσλάρον πάνο στιν πλατφόρμα τυ ταχσικὺ πολέμιζμυ.

ΤΟ ΕΝΙΕΟ ΦΡΟΝΤΟ ΚΕ Ι ΓΙΝΕΚΕΣ

'Οχι μικρότερι ιποτίμισι, σίντροφι, παρά για τυς γιασσλάρυς φανερόθικε κε στι δυλιά ανάμεσα στις εργαζόμενες γινέκες—ανάμεσα στις εργάτριες, στις άνεργες γινέκες, τις χοριάτισες κε τις σπιτονικοκιρές. Μα έντιριμ απτυς γιασσλάρυς ο φασιζμός λον πολά πέρνι, τι γινέκα αφτός ιδιέτερα αχίεφτα κε κινικά (τσινίτζνο) τι σκλαβόνι, μπέζοντας πάνο στα λον λεπτά εσθίματα τις μάνας, τις νικοκιράς, τις μοναχικίς εργάτριας, πυ δεν ίνε βέβεες για τιν αβριανί μέρα. Ο φασιζμός εμφανιζόμενος στο ρόλο τυ εβεργέτι (μπλαγοντέτελ), πετάι ζιτιλιάνκι ελειμοσίνι στιν πιναζμένι ταιφά, μαγανέβοντας να πνίκσι μ' αφτό το χασιβέτ, πυ προκαλίτε ιδιέτερα στις δυλεφτάδικες γινέκες, απτιν ανίκυστι σκλαβιά, πυ φέρνι γι' αφτές ο φασιζμός. Αφτός καρτακολί τις εργάτριες απτιν παραγογί. Αφτός βίεα πιλίγι τα άπορα κορίτσια στο χοριό, τα καταδικάζι να δυλέβυν δίχος καπίκια γιαλτζάβες για τον κυλάκο κε πομέστζικο. Ιποσχόμενος στι γινέκα βαχτλίδκο οτζάγ ταιφάς, αφτός, τίλογα κανένα καπιταλιστικό ρεζζίμ, καρτακολί τι γινέκα στι στράτα τις προστιτύτσιας.

Ι κομυνιστές, κε λον σιφτέ ι κομυνίστριές-μας, πρέπι να θιμύντε, ότι δεν μπορί να ίνε επιτιχιμένο πολέμιζμα χαρσσύ στο ντοκύσς δίχος το τράβιγμα σ' αφτό τον πλατιόν μαζόν τον γινεκόν. Μα αφτό μόνο με τιν αγιτάτσια δεν ίνε τζαρά να το επιτίχυμε. Εμίς πρέπι να βρίσκυμε τζαρά, πέρνοντας στο ισάπ κάθε κονκρέτνι ομπστανόβκα, να κάνυμε μομπιλιζάτσια τις μάζες τον εργαζομένον γινεκόν λόρια στα ζοτικά-τυς σιμφέροντα κε αρατέματα χαρσσύ στιν ακρίβια για το αρτράιμο τυ μεροκάματυ πάνο στι βάσι: «τυ ίσυ πλυγάριζμυ, για ίσι δυλιά», χαρσσύ στα μαζικά βγαλέματα απτι δυλιά, χαρσσύ σε κάθε φανέρομα τις ανισόνομις κατάστασίς-τυς κε τυ φασιστικύ σκλαβόματος.

Μαγανέβοντας να τραβίξυμε τις εργαζομένες γινέκες στο ρεβολιυτσιόνι κίνιμα, εμίς δεν πρέπι να φοβύμαστε να διμιυργίσυμε γι' αφτό το σκοπό κε χοριστές γινεκίες οργανόσις εκί, όπυ αφτό θα χριαστί. Ι πρόλιπσι, ταχάτ πρέπι να λικβινταρίσυμε τις οργανόσις τον γινεκόν, πυ ίνε κάτο απτο ρυκοβότστβο τον κομπάρτιον, στις καπιταλιστικές χόρες για το όνομα τυ πολέμιζμυ με το «γινεκίο σεπαρατιζμό» στο εργατικό κίνιμα, αφτί ι πρόλιπσι πιχτά έφερνε μεγάλο ζαράρ.

Πρὲπι να χαντρέβουμε τις λον απλές έφστροφες φόρμες για το στέκσιμο κοντάκτ κε από κινύ πολέμιζμα τον ρεβολιυτσιόνι, σοσιαλ-διμοκρατικόν κε τον προγρεσίβνι αντιπολεμικόν κε αντιφασιστικόν οργανόσεον τον γινεκόν. Εμίς πρέπι να κατορθόσυμε τι κι' αν ίνε-πα, όστε ι εργάτριες κε ι εργαζόμενες γινέκες να πολεμύνε αμπλάτι με αμπλάτι αντάμα με τα τακσικά αδέρφια-τυς στις γραμές τυ ενιέυ φρόντυ τις εργατικίς τάκσις κε τυ αντιφασιστικύ λαικύ φρόντυ.

ΤΟ ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΝΙΕΟ ΦΡΟΝΤΟ

Εκσερετικί σοβαρότιτα σχετικὰ με τι ντυνιάτικι κε εσοτερικί ομπστανόβκα, πυ μεταλάστεν, ς' όλες τις απικιακές κε μισοαπικιακές χόρες πέρνι το ζίτιμα για το αντιιμπεριαλιστικὸ ενιέο φρόντο.

Στον κερὸ τις διμιυργίας τυ πλατιύ αντιιμπεριαλιστικύ ενιέυ φρόντυ τυ πολέμιζμυ στις απικίες κε μισοαπικίες πρὲπι λον σιφτέ να πάρυμε στο ισάπ τιν ιδιομορφία τον σινθικόν, στις οπίες περνάι το αντιιμπεριαλιστικό πολέμιζμα τον μαζὸν, το διάφορο βαθμό τυ ορίμαζμυ τυ εθνικο-απελεφθεροτικύ κινίματος, το ρόλο τυ προλεταριάτυ ς' αφτό κε τις επιροίς τις κομυνιστικίς πάρτιας πάνο στις πλατιές μάζες.

Το ζίτιμα μπένι άλο λυγάς στι Βραζιλία, παρά στιν Ινδία κε Κίνα κ.τ.λ.

Στι ΒΡΑΖΙΛΙΑ ι κομυνιστικί πάρτια, πυ έβαλε σοστί αρχί στιν ανάπτικσι τυ ενιὲυ αντιιμπεριαλιστικύ φρόντυ με τι διμιυργία τυ εθνικο-απελεφθεροτικύ αλιὰνς, πρέπι να βάλι όλες τις δινάμις στο παραπέρα πλάτεμα αφτύ τυ φρόντυ, με το τράβιγμα λον σιφτέ τον πολιεκατομίριον μαζόν τον χοριατόν, πάγοντας τιν ιπόθεσι προς τι διμιυργία τμιμάτον τις λαικο-ρεβολιυτσιόνι άρμιας, πυ ος το μπίτεμα ίνε αφοσιομένα στι ρεβολιύτσια, κε προς τιν πραγματοπίισι τις εκσυσίας τυ εθνικο-απελεφθεροτικύ αλιάνς.

Στιν ΙΝΔΙΑ ι κομυνιστές πρέπι να πάρυνε μέρος, να ιποστιρίζυνε κε να πλατένυνε όλες τις αντιιμπεριαλιστικὲς μαζικές εκσορμίσις, δίχος να εκσερέσυν αφτές, όπυ ίνε επικεφαλίς ι νατσιοναλρεφορμιστές. Σαχιντραίζοντας τιν πολιτικί κε τιν οργανοτικί-τυς σαμοστοιάτελνοστ, αφτί πρέπι να κάνυνε δραστίρια δυλιά μέσα στις οργανόσις, πυ σιμετέχυνε στο εθνικό κονκρέσο τις Ινδίας, χάμοντας

Πρέπι να χαντρέβουμε τις λον απλές έφστροφες φόρμες για το στέκσιμο κοντάκτ κε από κινύ πολέμιζμα τον ρεβολιουτσιόνι, σοσιαλ-διμοκρατικόν κε τον προγρεσίβνι αντιπολεμικόν κε αντιφασιστικόν οργανόσεον τον γινεκόν. Εμίς πρέπι να κατορθόσουμε τι κι' αν ίνε-πα, όστε ι εργάτριες κε ι εργαζόμενες γινέκες να πολεμόνε αμπλάτι με αμπλάτι αντάμα με τα τακσικά αδέρφια-τους στις γραμές τυ ενιέυ φρόντυ τις εργατικίς τάκσις κε τυ αντιφασιστικύ λαικύ φρόντυ.

ΤΟ ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΝΙΕΟ ΦΡΟΝΤΟ

Εκσερετικί σοβαρότιτα σχετικά με τι ντυνιάτικι κε εσοτερικί ομπστανόβκα, πυ μεταλάστεν, σ' όλες τις απικιακές κε μισοαπικιακές χόρες πέρνι το ζίτιμα για το αντιιμπεριαλιστικό ενιέο φρόντο.

Στον κερό τις διμιουργίας τυ πλατιύ αντιιμπεριαλιστικύ ενιέυ φρόντυ τυ πολέμιζμυ στις απικίες κε μισοαπικίες πρέπι λον σιφτέ να πάρυμε στο ισάπ τιν ιδιομορφία τον σινθικόν, στις οπίες περνάι το αντιιμπεριαλιστικό πολέμιζμα τον μαζόν, το διάφορο βαθμό τυ ορίμαζμυ τυ εθνικο-απελεφθεροτικύ κινίματος, το ρόλο τυ προλεταριάτυ σ' αφτό κε τις επιροίς τις κομυνιστικίς πάρτιας πάνο στις πλατιές μάζες.

Το ζίτιμα μπένι άλο λυγάς στι Βραζιλία, παρά στιν Ινδία κε Κίνα κ.τ.λ.

Στι ΒΡΑΖΙΛΙΑ ι κομυνιστικί πάρτια, πυ έβαλε σοστί αρχί στιν ανάπτικσι τυ ενιέυ αντιιμπεριαλιστικύ φρόντυ με τι διμιουργία τυ εθνικο-απελεφθεροτικύ αλιάνς, πρέπι να βάλι όλες τις δινάμις στο παραπέρα πλάτεμα αφτύ τυ φρόντυ, με το τράβιγμα λον σιφτέ τον πολιεκατομίριον μαζόν τον χοριατόν, πάγοντας τιν ιπόθεσι προς τι διμιουργία τμιμάτον τις λαικο-ρεβολιουτσιόνι άρμιας, πυ ος το μπίτεμα ίνε αφοσιομένα στι ρεβολιούτσια, κε προς τιν πραγματοπίισι τις εκσυσίας τυ εθνικο-απελεφθεροτικύ αλιάνς.

Στιν ΙΝΔΙΑ ι κομυνιστές πρέπι να πάρυνε μέρος, να ιποστιρίζυνε κε να πλατένυνε όλες τις αντιιμπεριαλιστικές μαζικές εκσορμίσις, δίχος να εκσερέσυν αφτές, όπυ ίνε επικεφαλίς ι νατσιοναλ-ρεφορμιστές. Σαχιντραίζοντας τιν πολιτικί κε τιν οργανοτική-τυς σαμοστοιάτελνοστ, αφτί πρέπι να κάνυνε δραστίρια δυλιά μέσα στις οργανόσις, πυ σιμετέχυνε στο εθνικό κονκρέσο τις Ινδίας, κάμοντας

γιαρντίμ στιν κριςταλιζάτςια ανάμεςά-τυς τυ εθνικο-ρεβολιυτςιόνι κριλό για το παραπέρα κςετίλιγμα τυ εθνικο-απελεφθεροτικύ κινίματος τον λαόν τις Ινδίας χαρςςύ στο βρετανικό ιμπεριαλιζμό.

Στιν ΚΙΝΑ, όπυ το λαικό κίνιμα έφερε άρτα στι διμιυργία τον ςοβιετικόν ραιόν ςε ςιμαντικί τεριτόρια τις χόρας κε στιν οργάνοςι τις ιςχιρίς Κόκινις άρμιας, ι λιςτρικί επίθεςι τυ γιαπονέζικυ ιμπεριαλιζμύ κε ι προδοςία τις νάνκινςκι κιβέρνιςις έβαλε κάτο απτιν απιλί τιν εθνικί ίπαρκςι τυ μεγάλυ κινέζικυ λαύ. Μόνο τα κινέζικα ςοβιέτ, μπορύν να εκςορμύν σαν ενοτικό κέντρο στο πολέμιζμα χαρςςύ στο ςκλάβομα κε μὶραζμα τις Κίνας αππυς ιμπεριαλιςτές, σαν ενοτικό κέντρο, πυ θα ςορέβι όλες τις αντιιμπεριαλιςτικές δινάμις για το εθνικό πολέμιζμα τυ κινέζικυ λαύ.

Εμίς ενκρίνυμε γι' αφτό τιν ινιτςιατίβα τις ανδρίας αδερφικίς-μας κινέζικις κομπάρτιας στι διμιυργία τυ λον πλατιύ αντιιμπεριαλιστικύ ενιέυ φρόντυ χαρςςύ στο γιαπονέζικο ιμπεριαλιζμό κε τυς κινέζικύς-τυ άγεντυς μ' όλες εκίνες τις οργανομένες δινάμις, πυ ιπάρχυνε στιν τεριτόρια τις Κίνας, πυ ίνε έτιμες πραγματικά να πολεμίςυν για το χυτχαράιμο τις χόρας-τυς κε τυ λαύ-τυς. Ίμε βέβεος, ότι θα εκφράςο τα εςθίματα κε τα νυνίζματα όλυ τυ κονκρέςυ-μας, έντιριμ αν λέγο: εμίς στέλνυμε φλογερό αδερφικό χερετιζμό απτο όνομα τυ ρεβολιυτςιόνι προλεταριάτυ όλυ τυ ντυνιά ς' όλα τα ςοβιέτ τις Κίνας, στον κινέζικο ρεβολιυτςιόνι λαό. (Θιελόδικα χιροκροτίματα, στι ζάλα όλι ςικόνυντε). Εμίς στέλνυμε φλογερὸ αδερφικό χερετιζμό στιν ντινκαιμένι ςε χιλιάδες μάχες ιροικί Κόκινι άρμια τις Κίνας. (ΘΙΕΛΟΔΙΚΑ ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ). Κε εμίς υςςαντρέβυμε τον κινέζικο λαό για τι σταθερί-μας αποφαςιςτικότιτα να ιποςτιρίκςυμε το πολέμιζμά-τυ για τιν πλέρια απελεφθέροςί-τυ απ' όλυς τυς ιμπεριαλιςτές άρπαγες κε τυς κινέζικύς-τυς άγεντυς.

(Θιελόδικα χιροκροτίματα, όλι στι ζάλα ςικόνυντε. Κάμποςα λεφτά κυτέβυνε θοριβόδικες οβάτςιες. Νταύςςα χερετιζμύ απτι μαρέα όλον τον ντελεγάτον.).

ΓΙΑ ΤΙΝ ΚΙΒΕΡΝΙΣΙ ΤΥ ΕΝΙΕΥ ΦΡΟΝΤΥ

Σίντροφι! Εμίς πίραμε αποφασιστικό, τολμιρό κύρσο στο ενιέο μέτοπο τις εργατικίς τάξσις, κε ίμαστε έτιμι να το εφαρμόσυμε (προβοντίτ) με όλι τι σινέπια.

Αν θα μας ροτίσυνε, στεκόμαστε εμίς, ι κομυνιστές, πάνο στο έδαφος τυ ενιέυ μέτοπυ μ ό ν ο στο πολέμιζμα για τα μερικά αρατέματα ίτε ίμαστε έτιμι να μιραστύμε τιν εφθίνι ακόμα κε τότες, όταν ο λόγος θα γίνετε για τι διμιύργισι κ ι β έ ρ ν ι σ ι ς πάνο στι βάσι τυ ενιέυ μέτοπυ, τότες εμίς θα πύμε με πλέρια σινίδισι τις εφθίνις: νε, εμίς πέρνυμε στο ισάπ, ότι μπορί ν' αρθί τέτια κατάστασι, όταν ι διμιύργισι τις κιβέρνισις τυ προλεταριακύ ενιέυ μέτοπυ γιά τυ αντιφασιστικύ λαικύ μέτοπυ θα νίσσκετε όχι μόνο δινατί (βοζμόζζνι), μα κε χριαζόμενι για τα σιμφέροντα τυ προλεταριάτυ. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ). Κ' εμίς σ' αφτί τιν περίστασι δίχος καναλυγάς κλονιζμό θα εκσορμίσυμε για τι διμιύργισι τις τέτιας κιβέρνισις.

Εγὸ λέγο εδό όχι για τιν κιβέρνισι, πυ μπορί να σκιματιστί (ομπραζόβανα) ί σ τ ε ρ α αττι νίκι τις προλεταριακίς επανάστασις. Έλμπετ δεν εκσερίτε, ότι σε κάπια χόρα άμαν ίστερα απτο επαναστατικό νκρέμιζμα τις μπυρζυαζίας μπορί να σκιματιστί ι σοβιετικί κιβέρνισι πάνο στι βάσι τυ κιβερνιτικύ σιναςπιζμύ τις κομυνιστικίς πάρτιας με οριζμένι (οπρετελιόνι) πάρτια (γιά με το αριστερό-τις χριλό), πυ πέρνι μέρος στιν επανάστασι. Ι πάρτια τον ρόσον μπολσσεβίκον, πυ νίκισε, όπος το κσέρυμε, ίστερα αττιν Οχτοβριανί επανάστασι πίρε στι σοβιετικί κιβέρνισι επίσις κε αντιπροσόπυς τον αριστερόν εσέρον. Αφτό ίτανε ι ιδιομορφία (οσόμπενοστ) τις πρότις σοβιετικίς κιβέρνισις ίστερα αττι νίκι τις Οχτοβριανίς επανάστασις.

Ο λόγος ίνε όχι για τιν τέτια περίστασι (σλύτζαι), μα για τι δινατότιτα τυ σκιματιζμύ τις κιβέρνισις τυ ενιέυ μέτοπυ στις παραμονές κε πριν αττι νίκι τις σοβιετικίς επανάστασις.

Τί κιβέρνισι ίνε αφτί; Κε σε πια σιτυάτσια μπορί να γίνι λόγος γι' αφτίνα;

Αφτί ίνε προτ' απ'όλα κιβέρνισι τυ πολέμιζμυ χαρσσύ στο φασιζμό κε στιν αντίδρασι (ρεάκτσιι). Αφτί πρέπι να ίνε κιβέρνισι, πυ οργανόθικε σαν αποτέλεζμα τυ κινίματος τυ ενιέυ μέτοπυ κε πυ

χανα-λυγάς-πα δεν περιορίζι (ογρανίτζιβαιυστζεε) τι δράσι τις κομυνιστικίς πάρτιας κε τον μαζικόν οργανόσεον τις εργατικίς τάκσις, μα αντίθετα, πυ πέρνι αποφασιστικά μέτρα χαρςςύ στυς αντεπαναστάτες φινάνςοδι μαγνάτυς κε τυς φασιςτικύς-τυς άγεντυς.

Στιν κατάλιλι στιγμί—στιριζόμενι πάνο στο κίνιμα τυ ενιέυ μέτοπυ, πυ μεγαλόνι, ι κομυνιστικί πάρτια τις δομένις χόρας θα εκςορμίςι για τι διμιύργιςι τις τέτιας κιβέρνιςις πάνο στι βάςι οριζμένις (οπρεντελιόνι) αντιφασιστικίς πλατφόρμας.

Σε πιες ομπιεκτίβνι ςινθίκες μπορί να ςκιματιστί τέτια κιβέρνιςι; Σ' αφτό το ζίτιμα με τι λον γενικί φόρμα μπορύμε να απαντίςυμε: στις ςινθίκες τις π ο λ ι τ ι κ ί ς κ ρ ί ς ι ς, όταν ι τάκςις, πυ κιριαρχύνε άρτα δεν ίνε ςε θέςι να τα βγάλυνε πέρα με τιν ιςχιρί άνοδο τυ μαζικύ αντιφασιςτικύ κινίματος. Μα αφτό ίνε μόνο γενική περςπεκτίβα, δίχος τιν οπία ίνε ζίτιμα αν θα μπορέςυμε στιν πράκςι να ςκιματίςυμε κιβέρνιςι τυ ενιέυ μέτοπυ. Μόνο ι ίπαρκςι οριζμένον ι δ ι έ τ ε ρ ο ν (οςόμπιχ) π ρ ο ι π ο θ έ ς ε ο ν μπορί να βάλι στιν ιμεριςία διάτακςι το ζίτιμα για τι διμιύργιςι αφτίς τις κιβέρνιςις σαν πολιτικά χ ρ ι α ζ ύ μ ε ν ο πρόβλιμα. Μυ φένετε, ότι ς' αφτό τι λον μεγάλι προςοχί χριάζετε να τι δόςυμε στις τέτιες προιποθέςις:

π ρ ό τ ο, όταν το κρατικό απαράτ τις μπυρζυαζίας άρτα αρκετά ίνε κ ς ε χ α ρ β α λ ο μ έ ν ο κε π α ρ α λ ι μ έ ν ο, έτςι όςτε ι μπυρζυαζία δε μπορί να πατζαρίςι στι διμιύργιςι τις κιβέρνιςις τυ πολέμιζμυ χαρςςύ στιν αντίδραςι κε στο φαςιζμό,

δ έ φ τ ε ρ ο, όταν ι λον πλατιές μάζες τον δυλεφτάδον, ιδιέτερα τα μαζικά προφςοιύζ, θιελόδικα κςεςικόνυντε χ α ρ ς ς ύ σ τ ο φ α ς ι ζ μ ό κε στιν α ν τ ί δ ρ α ς ι, μα ακόμα δεν ίνε έτιμες να ςικοθύν στιν εκςέγερςι, για να πολεμίςυνε κάτο απτιν καθοδίγιςι τις κομυνιστικίς πάρτιας για τιν κατάχτιςι τις ςοβιετικίς εκςυςίας,

τ ρ ί τ ο, όταν ι διαφοροπίιςι κε ι αριςτεροπίιςι στις γραμές τις ςοςιαλ-διμοκρατίας κε στις άλες πάρτιες, πυ πέρνυνε μέρος στο ενιέο μέτοπο, άρτα έφεραν ς' αφτό, ότι το ςιμαντικό-τυς μέρος αρατέβι αχίεφτα μέτρα χαρςςύ στυς φαςίςτες κε στυς άλυς αντιδραστικύς, πολεμίζι μαζί με τυς κομυνιστές ενάντια στο φαςιζμό κε φανερά κςεςικόνετε χαρςςύ στο αντιδραςτικό, εχτρικό στον κομυνιζμό μέρος τις δαφτί-τυς πάρτιας.

Πότε κε ςε πιες χόρες φακτίτζεςκι θα έρθι τέτια κατάςταςι,

ςτιν οπία αφτές ι προιποθέςις θα ίνε όςο χριάζετε δομένες, — αφτό έμπρο-μέρα δε μπορύμε να το πύμε, μα ότι ι τέτια δινατότιτα δεν εκςερίτε σε καμιά καπιταλιςτική χόρα-πα, εμίς αφτό πρέπι να το πάρυμε ςτο ιςάπ κε όχι μόνο δαφτί-μας πας αφτί να προςανατολιζόμαςτε (οριεντίροβατςια) κε να προετιμαζόμαςτε, μα ανάλογα να προςανατολίζυμε κε τιν εργατική τάκςι.

Το, ότι εμίς ςίμερα γενικά ςιζιτύμε αφτό το ζίτιμα, αφτό ίνε γρικύμενο, ίνε ςιδεμένο με τιν εχτίμιςί-μας τις κατάςταςις κε τις ςιμότερις περςπεκτίβας τις ανάπτικςις, κε επίςις με το φακτίτζεςκι όςιμο τυ κινίματος τυ ενιέυ μέτοπυ ςτις ένα γράδα χόρες ςτο ςτερνό κερό. Πολά απτυ δέκα χρόνια ι κατάςταςι ςτις καπιταλιςτικές χόρες ίτανε τέτια, όςτε δεν ερχότανε ραςτ το Κομυνιςτικό Ιντερνατςονάλ να ςιζιτίςι τέτια ζιτίματα.

Εςίς το έχετε ςτο νύ-ςας, ςίντροφι, ότι ςτο IV κονκρέςο-μας ςτα 1922 κε ακόμα ςτο V κονκρέςο ςτα 1924 ςιζιτύςαμε το ζίτιμα για το λόζυνγ τις εργατικίς ίτε εργατο-χορικίς κιβέρνιςις. Εδό ςιφτέ ο λόγος γινότανε σκεδόν για το ζίτιμα, πυ ίτανε ανάλογο μ'αφτό, πυ βάλυμε εμίς ςίμερα. Ι ςιζιτίςις, πυ νίςςκανταν τότες ςτο Κομυνιςτικό Ιντερνατςιονάλ λόρια ς'αφτό το ζίτιμα, κε ιδιέτερα τα πολιτικά κ ς ε χ ά ζ μ α τ α, πυ ς'αφτό ίτανε, ακόμα κε τόρα έχυνε ςιμαςία για το κοφτέρομα τυ ςαχτλίχ-μας ςχετικά με τον κίνδινο τον υκλόν ςτα δεκςιά κε «αριςτερά» απτι μπολςςεβίκικι γραμί ς'αφτό το ζίτιμα. Γι' αφτό εγό κοντά θα δίχνο πας τα κάμποςα απ'αφτά τα κςεχάζματα για να βγάλυμε απ'αφτά τα μαθίματα, πυ χριαζόμαςτε για τιν τορινί πολιτική τον πάρτιόν-μας.

Ι π ρ ό τ ι γράδα τον κςεχαζμάτον ίτανε απ'αφτό, ότι το ζίτιμα για τιν εργατική κιβέρνιςι καθαρά κε δινατά δεν ίτανε ςιδεμένο με τιν ίπαρκςι τις πολιτικίς κρίςις. Χάρι ς'αφτό ι δ ε κ ς ι ί ο π ο ρ τ υ ν ι ς τ έ ς μπόριναν να ερμινέπςυν (ιςτολκοβάτ) τι δυλιά έτςι, όςτε για τι διμιύργιςι τις εργατικίς κιβέρνιςις, πυ τιν ιποςτιρίζι ι κομυνιςτική πάρτια, πρέπι να μαγαναέβυμε ςτιν τίλομι κι'αν ίνε-πα, ας πύμε, «νορμάλνι» κατάςταςι. Ι ύλτρα-αριςτερί, αντίθετα, αναγνορίζανε μόνο τιν τέτια εργατική κιβέρνιςι , πυ μπορί να οργανοθί μόνο με ένοπλι εκςέγερςι, ίςτερα απτο νκρέμιςμα τις μπορζυαζίας. Κε αφτό κε τ'άλο δεν ίτανε ςοςτό, κε γι' αφτό για ν'αποφίγυμε τιν επανάλιπςι τον τέτιον κςεχαζμάτον εμίς τόρα έ τ ς ι τ ο ν ί ζ υ-

με στο τότζνι υτζότ τον ιδιέτερον κονκρέτνι ςινθικόν τις πολιτικίς κρίςις κε τις ανόδυ τυ μαζικύ κινίματος, με τις οπίες ι διμιύργιςι τις κιβέρνιςις τυ ενιέυ μέτοπυ μπορί να ίνε δινατί (δοζμόζζνι) κε πολιτικά χριαζόμενι.

Ι δέφτερι γράδα τον κςεχαζμάτον ίτανε απ' αφτό, ότι το ζίτιμα τις εργατικίς κιβέρνιςις δεν ίτανε ςινδεμένο με τιν ανάπτικςι τυ μαχιτικύ μαζικύ κινίματος τυ ενιέυ μέτοπυ τυ προλεταριάτυ. Γι' αφτό ι δεκςιί οπορτυνιςτές μπόρεναν να παραμορφόςυν το ζίτιμα, αναγοντάς-το (ςβοτιά) στιν μπεςπριντςίπνι ταχτικί τυ ςιναςπιζμύ με τις ςοςιαλ-διμοκρατικές πάρτιες πάνο στι βάςι τον καθαρά παρλαμενταρικόν κομπινάτςιον. Ι υλτρα-αριςτερί, αντίθετα, φονάζανε: «Κανά-λυγάς ςιναςπιζμύς-πα με τιν αντεπαναςτατικί ςοςιαλ-διμοκρατία!», ντρανόντας στιν υςία πας όλυς τυς ςοςιαλ-διμοκράτες ςαν αντεπαναςτάτες.

Κε αφτό κε τ'άλο δεν ίτανε ςοςτό, κ'εμίς τόρα το χαράζυμε, από μια μαρέα, ότι εμίς δε θέλυμε κανά-λυγάς-πα τιν τέτια «εργατική κιβέρνιςι», πυ θα ίτανε μόνο πλατιά ςοςιαλ-διμοκρατική κιβέρνιςι. Εμίς ακόμα προτιμύμε να αρνιθύμε απτο όνομα «εργατικί κιβέρνιςι» κε λέγυμε για τιν κιβέρνιςι τυ ενιέυ μέτοπυ, πυ στον πόλιτικό-τις χαραχτίρα ίνε τεκμίλ άλι, πριτςιπιάλνο άλι, παρό όλες ι ςοςιαλ-διμοκρατικές κιβερνίςις, πυ ςινίθος, ονομάζυν το δαφτό-τυς «εργατικί κιβέρνιςι». Στον κερό, όταν ι ςοςιαλ-διμοκρατικί κιβέρνιςι ίνε όπλο τις ταχςικίς ςινεργαςίας με τι μπυρζυαζία για το ςαχιντράιμο τυ καπιταλιςτικύ στρόι, ι κιβέρνιςι τυ ενιέυ μέτοπυ ίνε όργανο τις ςινεργαςίας τυ επαναςτατικύ αβανγάρτ τυ προλεταριάτυ με τις άλες αντιφαςιςτικές πάρτιες για τα ςιμφέροντα όλυ τυ δυλεφτάδικυ λαύ, κιβέρνιςι τυ πολέμιζμυ χαρςςύ στο φαςιζμό κε στιν αντίδραςι. Φανερό ίνε, ότι αφτά τα διο πράματα έχυν ριζικό μπιλνί.

Απ' τιν άλι μαρέα, εμίς χαράζυμε τιν ανάνκι να ντρανύμε το μπιλνί ανάμεςα στα διο διάφορα λάγερ τις ςοςιαλ-διμοκρατίας. Τίλογα εγό άρτα έδιχνα ιπάρχι το αντιδραςτικό λάγερ τις ςοςιαλ-διμοκρατίας, μα ιπάρχι, κε υςέβι μαζί μ'αφτό το λάγερ τον αριςτερόν ςοςιαλ-διμοκρατόν (δίχος ιςαγογικά), τον εργατόν, πυ επαναςτατικοπιύντε. Το αποφαςιςτικό μπιλνί ανάμεςα-τυς στιν πράκςι ίνε στο πόρεμα προς το ενιέο μέτοπο τις εργατικίς τάκςις. Ι αντιδραςτικί ςοςιαλ-διμοκράτες ίνε χαρςςύ στο ενιέο μέτοπο, αφτί

ςικοφαντύνε το κίνιμα τυ ενιέυ μέτοπυ, το ςαμποτέρνυν κε το παραλίυν, πος να λέις αφτό χαλάνι τιν πολιτικί-τυς το νίςτιμυ χαίλ με τι μπυρζυαζία. Ι αριςτερί ςοςιαλ-διμοκράτες ίνε για το ενιέο μέτοπο, αφτί ιπεραςπίζυνε, αναπτίςυνε, διναμόνυνε το κίνιμα τυ ενιέυ μέτοπυ. Φόντις το κίνιμα τυ ενιέυ μέτοπυ ίνε μαχιτικό κίνιμα χαρςςύ ςτο φαςιζμό κε ςτιν αντίδραςι, αφτό θα ινε παντοτινί κινιτίρια δίναμι, πυ θα ςπρόχνι τιν κιβέρνιςι τυ ενιέυ μέτοπυ ςτο πολέμιζμα χαρςςύ ςτιν αντιδραςτικί μπυρζυαζία. Όςο κι' άλο δινατά θα κςετιλίζετε αφτό το μαζικό κίνιμα, τόςο κι' άλο μεγάλι δίναμι αφτό θα μπορέςι να δόςι κε ςτιν κιβέρνιςι για το πολέμιζμα χαρςςύ ςτυς αντιδραςτικύς. Κε όςο καλίτερα αφτό το μαζικό κίνιμα θα ίνε οργανομένο απ' κάτο, όςο κι'άλο πλατί θα ίνε το δίχτι τον βνεπαρτίινι τακςικόν οργάνον τυ ενιέυ μέτοπυ ςτις επιχιρίςις, ανάμεςα ςτυς άνεργυς, ςτα εργατικά κβαρτάλ, ανάμεςα ςτο μικρόκοζμο τις πόλις κε τυ χοριύ, τόςο περιςότερες θα ίνε ι γαράντιες χαρςςύ ςτιν πιθανί βιροζζντένια τις πολιτικίς τις κιβέρνιςις τυ ενιέυ μέτοπυ.

Ι τρίτι γράδα τον κςεχαζμάτον, πυ φανερόθανε ςτις εμπριζνές ςιζιτίςις, τιέφκινταν ίςια-ίςια ςτιν πραχτικί πολιτικί τις «εργατικίς κιβέρνιςις». Ι δεκςιί οπορτυνιςτές θάρνανε, ότι «ι εργατικί κιβέρνιςι» πρέπι μπικιτραίχκετε «ςτις ράμκες τις μπυρζυαζικίς διμοκρατίας» ςινεπύμενα δεν πρέπι να κάνι τίποτα, πυ βγένι όκςο απ' αφτές τις ράμκες. Ι υλτρα-αριςτερί, αντίθετα, φακτίτζεςκι αρνιθίκανε απτο τίλογο κι'αν ίνε-πα μαγανάιμα τις διμιύργιςις τις κιβέρνιςις τυ ενιέυ μέτοπυ.

Στα 1923 ςτι Σακςονία κε Τιυρινκία μπόρινες να ντράνανες τι φανερί χαρτίνα τις δεκςιο-οπορτυνιςτικίς πραχτικίς τις «εργατικίς κιβέρνιςις». Το έμπαμα τον κομυνιςτόν ςτι ςακςονικί κιβέρνιςι μαζί με τυς αριςτερύς ςοςιαλ-διμοκράτες (ι γρύπα τυ Τςέιγνερ) από δαφτό-τυ δεν ίταν κςέχαζμα, αντίθετα, ι επαναςτατικί κατάςταςι ςτι Γερμανία ταμάμ δικεολογύςε αφτί τιν πράκςι. Μα πέρνοντας μέρος ςτιν κιβέρνιςι, ι κομυνιςτές έπρεπε να χριςιμοπιύςυνε τις ποζίτςιές-τυς προτ' απ' όλα για να οπλίςυνε το προλεταριάτο. Αφτί αφτό δεν το έκαναν. Αφτί επίςις δεν έκαναν ρεκβιζίτςια ύτε κανά απτα ςπίτια τον πλύςιον, αν ίτανε-πα τυ ςπιτί ι ανάνκι για τυς εργάτες τόςο μεγάλι, όςτε πολί απ' αφτύς μαζί με τα μορά-τυς κε τις γινέκες-τυς μένανε δίχος ςπί-

τια. Αφτί δεν έκαναν επίςις τίποτες για τιν οργάνοςι τυ επαναςτατικύ μαζικύ κινίματος τον εργατόν. Αφτί γενικά πυρέφκινταν, ςαν ζαυριάντνι παρλάμεντςκι μινίςτρι «μέςα ςτις ράμκες τις μπυρζυαζικίς διμοκρατίας». Τίλογα το κςέρυμε, αφτό ίτανε το αποτέλεζμα τις οπορτυνιςτικίς πολιτικίς τυ Μπράντλερ κε τον ομόφρονόν-τυ. Στο τέλος βγίκε τέτια χρεοκοπία, όςτε εμίς κε τόρα ακόμα ίμαςτε ανανκαζμένι να αναφερόμαςτε (ςιλάτςα) ςτι ςακςονικί κιβέρνιςι ςαν ςε κλαςικό παράδιγμα τυ ότι τίλογα ι επαναςτάτες δεν πρέπι να πυρέφκυντε ςτιν κιβέρνιςι.

Σίντροφι, εμίς αρατέβυμε απτιν κάθε κιβέρνιςι τυ ενιέυ μέτοπυ τεκμίλ/άλι πολιτικί. Εμίς αρατέβυμε απ' αφτίνα να περάζι οριζμένα ριζικά, επαναςτατικά αρατέματα, πυ αντιςτιχύν με τιν κατάςταςι, για παράδιγμα, το κοντρόλ πας τιν παραγογί, το κοντρόλ πας τις μπάνκες, τι διάλιςι τις πολίτςιας, το μετάλαγμά-τις με οπλιζμένι εργατικί μιλίτςια κ. τ. λ.

Ο Λένιν 15 χρόνια πίςο μας έλεγε να ςινκεντρόςυμε όλι τιν προςοχί ςτο «έβριμο τις φόρμας για το πέραζμα ίτε το ςίμομα ςτιν προλεταριακί επανάςταςι». Μπέλτιμ-ι κιβέρνιςι τυ ενιέυ μέτοπυ ςτις ένα γράδα χόρες θα νιςτί ι μια απτις πιο ςοβαρές μεταβατικές φόρμες. Ι «αριςτερί» ντοκτρινέρι πάντα-πα πέραναν αβλάχ απ' αφτί τιν ιπόδικςι τυ Λένιν, αφτί ςαν περιοριζμένι προπαγαντιςτές έλεγαν μόνο για το «ςκοπό», καμία-πα δε νιάςςκινταν για «τις φόρμες τυ πέραζμυ». Ι δεκςιί οπορτυνιςτές μαγανάιβαν να ςτέκςυνε ιδιέτερο «διμοκρατικό ενδιάμεςο ςτάδιο» ανάμεςα ςτι διχτατορία τις μπυρζυαζίας κε ςτι διχτατορία τυ προλεταριάτυ για να μπάςυν ςτυς εργάτες τιν ιλιύζια τυ ιρινικύ παρλάμεντςκι πράτιμυ απ' τι μια διχτατορία ςτιν άλι. Αφτό το φικτίβνι «ενδιάμεςο ςτάδιο» αφτί το ονομάςανε επίςις «μεταβατικί φόρμα» κε τζαχ αναφερόντανε ςτο Λένιν! Μα αφτί τιν κατεργαριά δεν ίτανε βαρί να τι φανερόςυμε, μπαρόχ ο Λένιν έλεγε για τι φόρμα τυ πέραζμυ κε ςίμομυ ςτιν «προλεταριακί ρεβολιύτςια», διλ. ςτο νκρέμιζμα τις μπυρζυαζικίς διχτατορίας, μα όχι για τιν κανα-λυγάς μεταβατικί φόρμα ανάμεςα ςτι μπυρζυαζικί κε προλεταριακί διχτατορία.

Γιατί ο Λένιν έδινε τέτια πολί μεγάλι ςιμαςία ςτι φόρμα τυ πέραζμυ ςτιν προλεταριακί επανάςταςι; Γιατί αφτός πέριςκε ςτο

τςάπ «το βαςικό νόμο όλον τον μεγάλον επαναςτάςεον», αφτό το νόμο, ότι μόνο μια προπαγάντα κε αγιτάτςια δε μπορύνε να μεταλάζυν στις μάζες τι δαφτί-τυς πολιτικί πίρα, όταν ο λόγος γίνετε για το τράβιγμα τον πραγματικά πλατιόν μαζόν τον δυλεφτάδον στι μαρέα τυ επαναςτατικύ αβανγάρτ, δίχος το οπίο δε μπορί να ίνε το νικιφόρο πολέμιζμα για τιν εκςυςία. Το ςινιθιζμένο κςέχαζμα τυ αριςτερικύ τολκ—ίνε ι αντίλιπςι, ότι, άμαν τίλογα θα αρχίςι ι πολιτικί (γιά επαναςτατικί) κρίςι, θα ίνε αρκετό για το κομυνιςτικό ρυκοβότςτβο να βάλι το λόζυνγ τις επαναςτατικίς εκςέγερςις, κε ι πλατιές μάζες θα πάνε από πίςο-τυ. Όχι, ακόμα κε ς' αφτί τιν κρίςι ι μάζες πολά δεν ίνε πάντα-πα έτιμες γι' αφτό. Εμίς το ίδαμε αφτό στο παράδιγμα τις Ιςπανίας. Να κάνυμε γιαρντίμ στις εκατομίριες μάζες όςο μπορύν κι' άλο τζάλκα να μάθυν με τι δαφτί-τυς πίρα, τί να κάνυνε, πύ να έβρυνε τιν αποφαςιςτικί διέκςοδο, πιά πάρτια ίνε άκςια τις εμπιςτοςίνις-τυς,—νά γιατί ίνε χριαζύμενα μετακςί άλον τίλογα τα μεταβατικά λόζυνγ έτςι κε ι ιδιέτερες «φόρμες τυ πέραζμυ γιά ςίμομυ στιν προλεταριακί επανάςταςι». Άλο-λυγάς ι λον πλατιές λαικές μάζες, όταν βρίςκυντε στο πλεν τον μικρομπυρζυαζικόν διμοκρατικόν ιλιύζιον κε παραδόςεον, μπορύνε επίςις κε όταν ίνε επαναςτατικί κατάςταςι να ταλαντέβυντε (κολεμπάτςα), να αργοπορύν κε να περιπλανόντε, μι βρίςκοντας το δρόμο προς τιν επανάςταςι,—κε ίςτερα να κατεβένυνε κάτο απ' τα χτιπίματα τον φαςιςτικόν διμίον.

Γι' αφτό εμίς χαράζυμε τι δινατότιτα τις διμιύργιςις στις ςινθίκες τις πολιτικίς κρίςις κιβέρνιςις τυ αντιφαςιςτικύ ενιέυ μέτοπυ. Εφόςο ι τέτια κιβέρνιςι πραγματικά θα πολεμάι χαρςςύ στυς ντυςςμάνυς τυ λαύ, θα δίνι τιν ελεφθερία δράςις στιν εργατικί τάκςι κε στιν κομυνιςτικί πάρτια, εμίς, ι κομυνιςτές, με όλα τα μέςα θα τιν ιποςτιρίζυμε κε ςα στρατιότες τις επανάςταςις θα πολεμύμε στιν πρότι γραμί τις φοτιάς. Μα εμίς φανερά λέγυμε στις μάζες: το τελεφτέο γλίτομα αφτί ι κιβέρνιςι δε μπορί να το φέρι, αφτί δεν έχι τι δινατότιτα να νκρεμίςι τιν τακςικί κιριαρχία τον εκμεταλεφτόν, κε γι' αφτό δε μπορί τελιοτικά να γιαγαλατρέβι κε τον κίνδινο τις φαςιςτικίς αντεπανάςταςις. Σινεπύμενα ίνε χριαζύμενο να προετιμαζύμαςτε για τι ςοςιαλιςτικί επανάςταςι! Το γλίτομα θα

το φέρι μόνο κε μόνο ι σοβιετικί εκσυσία!

Εχτιμόντας τιν τορινί ανάπτικσι τις ντυνιάτικις κατάστασις, εμίς βλέπυμε, ότι οριμάζι ι πολιτικί κρίσι σε ολάκερι γράδα χόρες. Μ' αφτό ίνε σινδεμένι ι μεγάλι ακτυάλνοστ κε ι σοβαρότιτα τις σταθερίς απόφασις τυ κονκρέσυ-μας στο ζίτιμα για τιν κιβέρνισι τυ ενιέυ μέτοπυ.

Αν ι πάρτιές-μας θα μπασσχαρέβυνε μπολσσεβίκικα να χρισιμοπιίσυνε τι δινατότιτα τις διμιύργισις τις κιβέρνισις τυ ενιέυ μέτοπυ, το πολέμιζμα λόρια στι διμιύργισί-τις, καθός κε τον ερχομό στιν εκσυσία τις τέτιας κιβέρνισις για τιν επαναστατικί προετιμασία τον μαζόν, σ' αφτό θα ίνε κε ι λον καλίτερι πολιτικί δικεολόγισι τυ κύρσυ-μας στι διμιύργισι τις κιβέρνισις τυ ενιέυ μέτοπυ.

ΓΙΑ ΤΟ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΠΟΛΕΜΙΖΜΑ ΧΑΡΣΣΥ ΣΤΟ ΦΑΣΙΖΜΟ

Ι μια απτις λον αδίνατες μαρέες τυ αντιφασιστικύ πολέμιζμυ τον πάρτιόν-μας ίνε στο ότι αφτές ανεπάρκετα κε όχι στον κερό αντιδρύνε στι διμαγογία τυ φασιζμύ κε κυτέβυνε ος τόρα να περιφρονύν τα ζιτίματα τυ πολέμιζμυ με τι φασιστικί ιδεολογία. Πολί σίντροφι δεν το πίστεβαν, ότι μια τόσο αντιδραστικί ιδιομορφία τις μπυρζυαζικίς ιδεολογίας, σαν τιν ιδεολογία τυ φασιζμύ, πυ στις παραλογίες-τις πιχτά σόνι ος τιν παλαβομάρα, γενικά μπορί να καταχτίσι μαζικί επιροί. Αφτό ίτανε μεγάλο κσέχαζμα. Το σάπιζμα τυ καπιταλιζμύ, πυ προχόρισε πολί μπένι ος τιν χαρδιά στις ιδεολογίας-τυ κε τις κυλτύρας, κε ι απελπιστικί κατάστασι τον πλατιόν λαικόν μαζόν κάνι οριζμένα στρόματά-τυς επιδεχτικά για μόλιζμα με τα ιδεολογικά απορίματα αφτύ τυ σαπίζματος.

Αφτί τι δίναμι τις ιδεολογικίς ζαράζας τυ φασιζμύ εμίς κανα-λυγάς-πα δεν πρέπι να τιν ιποτιμύμε. Εμίς πρέπι, αντίθετα, απτι μαρέα-μας να κσετιλίκσυμε πλατί ιδεολογικό πολέμιζμα πάνο στι βάσι φανερίς, ποπυλιάργι αργυμεντάτσιας κε σοστύ, καλά νονιζμένυ φέρσιμυ στιν ιδιομορφία τις εθνικίς πσιχολογίας τον λαικόν μαζόν.

Ι φασίστες τραντάζυνε όλι τ ι ν ι σ τ ο ρ ί α τυ κάθε λαύ για να δίχνυντε σαν κλιρονόμι κε προντολζζάτελι όλυ τυ μεγάλυ κε ιροικύ στο περαζμένο-τυ, κε όλα, όσα ίτανε ταπινοτικά κε

προζδλιτικά για τα εθνικά εςθίματα τυ λαύ, τα χρισιμοπιύνε σαν όπλο χαρςςύ στυς εχτρύς τυ φασιζμύ. Στι Γερμανία τιπόνυντε εκατοντάδες διδλία, πυ έχυνε μόνο ένα σκοπό—τιν πλαστογραφία με φασιςτικό τρόπο τις ιςτορίας τυ γερμανικύ λαύ. Ι φρεσκοπςιμένι νατςιοναλ-σοςιαλιςτές ιςτορικί μαγαναέδυν να δίχσυνε τιν ιςτορία τις Γερμανίας έτςι, ταπλός για κάπια «ιςτορικί ζακονομέρνοςτ» κε μόνο ςτον κερό διο χιλιάδον χρόνον περνά με κόκινο ράμαι γραμί τις ανάπτιξςις, πυ έφερε ςτιν ιςτορικί στςένα τον εθνικό «σοτίρα», το «μεςία» τυ γ ε ρ μ α ν ι κ ύ λαύ, το γνοςτό «εφφρέιτορ» τις α φ ς τ ρ ι α κ ί ς καταγογίς! Σ' αφτά τα διδλία παραςτένυντε ι μεγαλίτερι ντέγιατελι τυ γερμανικύ λαύ στα περαζμένα χρόνια σα φαςίςτες κε τα μεγάλα χοριάτικα κινίματα—σαν άμεςι πρόδρομι τυ φαςιςτικύ κινίματος.

Ο Μυςολίνι δινατά μαγαναέδι να πάρι καπιτάλ απτο ιροικό όμπραζ τυ Γαριμπάλντι. Ι γάλι φαςίστες δίχνυνε σα δαφτί-τυς ιροίδα τι Ζζαν ντ' Αρκ. Ι φαςίστες τις Αμερικίς κάνυν έκλιςι στις παραδόςις τον αμερικανικόν πολέμον για τιν ανεκςαρτιςία, στις παραδόςις τυ Βαςςινγτόν, τυ Λίνκολν. Ι δύλγαρι φαςίςτες χρισιμοπιύνε το εθνικο-απελεφθεροτικό κίνιμα τον 70 χρόνον κε τυς αγαπιμένυς απ' το λαό ίροες—το Βαςίλ Λέδςκι, το Στεφάν Καρατζζά κ. τ. λ.

Εκίνι ι κομυνιςτές, πυ νυνίζυνε, ότι αφτά όλα δεν τιέφχυντε ςτιν ιπόθεςι τις εργατικίς τάκςις, πυ δεν κάνυνε τίποτες για να δίκσυνε ιςτορικά σοςτά, γνίςια μαρκςιςτικά, λενινιςτικα-μαρκςιςτικά, λενινιςτικα-ςταλινικά στις δυλεφτάδικες μάζες το περαζμένο τυ δαφτύ-τυς λαύ, για να δέςυνε το τορινό-τυς πολέμιζμα, με τις επαναςτατικές-τυ παραδόςις στο περαζμένο,—αφτί ι κομυνιςτές θελιματικά δίνυνε στυς φαςίςτες πλαστογράφυς όλα, όςα ίνε ακριδά ςτο ιςτορικό περαζμένο τυ έθνυς για τιν εκςαπάτιςι τον λαικόν μαζόν. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

'Οχι! Σίντροφι! Σε μας τιέφκιτε το κάθε σοδαρό ζίτιμα όχι μόνο τυ τορινύ κε μέλοντος, μα κε τυ περαζμένυ τυ δικύ-μας λαύ. Μπαρό εμίς, ι κομυνιςτές, δεν περάζυμε ςτενί πολιτικί τον ςινεργιακόν ςιμφερόντον τον εργατόν. Εμίς δεν ίμαςτε περιοριζμένι ντέιατελι τον τρεντ-ιυνιόν γιά ρυκοδοντίτελι τον μεςεονικόν νκιλτ τον ρεμέςλενικον κε καλφάδον. Εμίς ίμαςτε αντι-

πρόσοπι τον ταξικόν σιμφερόντον τις πιο σπυδέας, τις μεγαλίτερις τάξεις τις τορινίς κινονίας—τις εργατικίς τάξεις, πυ έχι προορισμό να απελεφθερόσι τιν ανθροπότιτα απτα βάσανα τυ καπιταλιζμύ, πυ άρτα στο $^1/_6$ τυ ντυνιά νκρέμισε το ζιγό τυ καπιταλιζμύ κε πυ ίνε κιβερνύσα τάξι. Εμίς ιπερασπίζυμε τα ζοτικά σιμφέροντα όλον τον εκμεταλεβομένον δυλεφτάδικον στρομάτον, διλαδί τις τεράστιας πλιοπσιφίας τυ λαύ στιν κάθε καπιταλιστικί χόρα.'

Εμίς, ι κομυνιστές, ίμαστε αδιάλαχτι πριντσιπιάλνι αντίπαλι τυ μπυρζυαζικύ νατσιοναλιζμύ ς'όλες-τυ τις ιδιομορφίες. Μα εμίς δεν ίμαστε οπαδί τυ εθνικύ νιχιλιζμύ κε καμία-πα δεν πρέπι να εμφανιζόμαστε σαν τέτιι. Το καθίκον τις διαπεδαγόγισις τον εργατόν κε όλον δυλεφτάδον με το πνέβμα τυ προλεταριακύ ιντερνατσιοναλιζμύ ίνε ένα απτα βασικά καθίκοντα κάθε κομυνιστικίς πάρτιας. Μα αφτός, πυ νομίζι, ότι αφτό τον δίνι υκύμ κε επίσις τον ανανκάζι να φτι ς' όλα τα εθνικά εσθίματα τον πλατιόν δυλεφτάδικον μαζόν, αφτός ίνε μακριά απ-το γνίσιο μπολσεβιζμό, τίποτες δεν έμαθε απ' τι διδασκαλία τυ Λένιν κε Στάλιν στο εθνικό ζίτιμα. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Ο Λένιν, πυ πάντα-πα αποφασιστικά κε ποσλέντοβατελνο πολέμιζε με το μπυρζυαζικό νατσιοναλιζμό, μας έδικσε το παράδιγμα τυ σοστύ φέρσιμυ στο ζίτιμα για τα εθνικά εσθίματα στο άρθρο-τυ «Για τιν εθνικί περιφάνια τον μεγαλορόσον», πυ το έγραψε στα 1914.

Νά τι έγραφε:

«Ξερ ξένο ίνε σε μας, στυς μεγαλορόσυς σινιδιτύς προλετάριυς, το έσθιμα τις εθνικίς περιφάνιας; Ελμπέτ, όχι! Εμίς αγαπύμε τι γλόσα-μας κε τιν πατρίδα-μας, εμίς λον το πολά δυλέβυμε ς' αφτό για να σικόσυμε τις δυλεφτάδικές-τις μάζες (διλ. τα 9/10 τυ πλιθιζμύ-τις) ος τι σινιδιτί ζοί τον διμοκρατόν κε σοσιαλιστόν. Εμίς λον πολά πονύμε να ντρανύμε κε να εσθανύμαστε, σε πια βία, καταπίεσι, κε κοροιδίες ιποβάλυν τιν ορέα-μας πατρίδα ι τσαρικί δίμιι, ι ντβοριάνι κε καπιταλιστές. Εμίς μεγαλέφκυμες για το ότι αφτί ι βία προκαλύσε απόθισι από μας, απ-τυς μεγαλορόσυς, ότι αφτί ι σρεντά ανέδικσε τον Ραντίστζεβ, τυς δεκαμπρίστες, τυς επαναστάτες ραζνοτζίντσυς τον 70 χρόνον, ότι ι μεγαλοροσικί εργατικί τάξι διμιύργισε στα 1905 τιν ισχιρί επαναστατικί πάρτια τον μαζόν... Εμίς ίμαστε γεμάτι από έσθιμα εθνικίς περιφάνιας, γιατί το μεγαλοροσικό έθνος επίσις διμιύργισε τιν επανα-

ςτατικί τάκςι, **επίςις** απέδιξε, ότι αφτό μπορί να δόςι στιν ανθρωπότιτα, μεγάλα ιποδίγματα πολέμιζμυ για τι λεφτεριά κε για το ςοςιαλιζμό, κε όχι μόνο μεγάλα πογρόμ, γράδες από κρεμάλες, μπυντρύμια, μεγάλες πίνες κε μεγάλι δυλοπρέπια μπροστά στυς παπάδες, τςάρυς, πομέςτζικυς κε καπιταλιςτές.

Εμίς ίμαςτε γεμάτι από έςθιμα εθνικίς περιφάνιας, κε ίςια-ίςια γι' αφτό **ιδιέτερα** μιςύμε το δυλικό-μας περαζμένο κε το δυλικό-μας τορινό, όταν ι ίδιι τςιφλικάδες, πυ ςινοδέβυντε από τυς καπιταλιςτές, μας πιγένυν ςτο ντυκύςς για να πνίγυμε τιν Πόλςςα κε τιν Υκρανία, για να ζλίςυμε το διμοκρατικό κίνιμα στιν Περςία κε ςτο Κιτάι, για να διναμόςυμε τι ςςάικα τον Ρομάνοβ, Μπόμπρινςκι, Πυριςςκέβιτζ[1], πυ ντροπιάζι το μεγαλοροςικό-μας εθνικό ντοςτόινςτβο».

Νά τίλογα έγραφε για τιν εθνικί περιφάνια ο Λένιν.

Νομίζο, ςίντροφι, ότι δεν έκαμα παρακάτα στο προτςές στο Λέιπτςιγ, όταν στο μαγανάιμο τον φαςιςτόν να ςικοφαντίςυν το βυλγαρικό λαό ςαν βαρβαρικό, ιπεραςπίςτικα τιν εθνικί τιμί τον δυλεφτάδικον μαζόν τυ βυλγαρικύ λαύ, πυ με αφοςίοςι πολεμίζυν χαρςςύ στυς φαςίςτες υζυρπάτορες, ς' αφτύς τυς αλιθινύς βάρβαρυς κε αγριάνθροπυς (ΘΙΕΛΟΔΙΚΑ ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝΕ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ), κε όταν ίπα, ότι εγό δεν έχο κανάλυγάς βάςις να ντρέπυμε, ότι ίμε βύλγαρος, μα αντίθετα, εγό μεγαλέφκυμε μ' αφτό, ότι ίμε γιος τις ιροικίς βυλγαρικίς εργατικίς τάκςις (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Σίντροφι! Ο προλεταριακός ιντερνατςιοναλιζμός πρέπι, ςα να πύμε, να κάνι «ακλιματιζίροβατςα» στιν κάθε χόρα, για να πιλί βαθιές ρίζες στον καρδιακό πάτο. Ι **εθνικὲς φόρμες** τυ προλεταριακύ τακςικύ πολέμιζμυ κε τυ εργατικύ κινίματος τον χοριςτόν χορόν δεν ίνε χαρςςύ στον προλεταριακό ιντερνατςιοναλιζμό, αντίθετα, ίςια-ίςια ς' αφτές τις φόρμες έχι τζαρά επιτιχιμένα να ιπεραςπίζυμε κε τα ντυνιάτικα ςιμφέροντα τυ προλεταριάτυ.

'Ινε γρικύμενο, πρέπι παντύ κε ς' όλες τις περιςτάςις να φανερόνυμε κε κονκρέτνο να δίχνυμε μπροστά στις μάζες, ότι ι φαςιστικί μπυρζυαζία με τιν πρόφαςι τις ιπεράςπιςις τον πανεθνικόν ςιμφερόντον περάζι τιν εγοιςτικί-τις πολιτικί τις καταπίεςις κε τις εκμετάλεψςις τυ δαφτύ-τις λαύ, τίλογα κε τι λιςτία κε ςκλαβιά τον άλον λαόν. Μα δεν πρέπι μ' αφτό να **περιοριζόμαςτε**.

---

[1]) Λένιν, τ. XVIII ςελ. 81.

Ίνε χριαζύμενο ς' αφτό τον κερό με το πολέμιζμα τις εργατικίς τάκςις κε με τις εκςορμίςις τον κομονιστικόν πάρτιον να δίκςυμε, ότι το προλεταριάτο, κςεςικονόμενο χαρςςύ σε τίλογι κι' αν ίνε-πα ςκλαβιά κε εθνικί καταπίεςι, ίνε ο μοναδικός καθαφτό αγονιςτίς για τιν εθνικί λεφτεριά κε για τιν ανεκςαρτιςία τυ λαύ.

Τα ςιμφέροντα τυ ταξικύ πολέμιζμυ τυ προλεταριάτυ χαρςςύ στυς εκμεταλεφτές κε καταπιεςτές τις πατρίδας δεν πάγουνε χαρςςύ στα ςιμφέροντα τυ λέφτερυ κε βαχτλίδικυ μέλοντος τυ έθνυς. Αντίθετα: ι ςοςιαλιςτικί επανάςταςι θα ςιμένι γλίτομα τυ έθνυς κε θα τυ ανίκςι στράτα για κι' άλο αψιλί άνοδο. Μ' αφτό, ότι ι εργατικί τάκςι τόρα χτίζι τις ταξικές-τις οργανόςις κε διναμόνι τις ποζίτςιές-τις, ότι ιπεραςπίζι απ το φαςιζμό τα διμοκρατικά δικεόματα κε τι λεφτεριά, ότι πολεμίζι για το νκρέμιζμα τυ καπιταλιζμύ, άρτα μ' αφτό πολεμίζι γι' αφτό το μέλον τυ έθνυς.

Το επαναστατικό προλεταριάτο πολεμίζι για το γλίτομα τις κυλτύρας τυ λαύ, για τιν απελεφθέροςι απ'τα δεζμά τυ μονοπολιστικύ καπιτάλ, πυ ςαπίζι, απ το βαρβαρικό φαςιζμό, πυ το εκβιάζι. Μόνο ι προλεταριακί επανάςταςι μπορί να αποτρέπςι το χάςιμο τις κυλτύρας, να τι ςικόςι ος τιν λον αψιλί ακμί ςαν καθαφτό λαικί κυλτύρα—εθνικί στι φόρμα κε ςοςιαλιςτικί στο περιεχόμενο, —πυ έμπρο στα μάτια-μας κάτο απτιν καθοδίγιςι τυ ΣΤΑΛΙΝ πραγματοπιίτε στιν Ένοςι τον Σοβιετικόν Σοςιαλιςτικόν Διμοκρατιόν (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Ο προλεταριακός ιντερνατςιοναλιζμός όχι μόνο δεν ίνε χαρςςύ στο πολέμιζμα τον δυλεφτάδον τον χοριςτόν χορόν για τιν εθνικί, ςοςιάλνι κε κυλτύρνικι λεφτεριά, μα κε εκςαςφαλίζι χάρι στι ντυνιάτικι προλεταριακί αλιλενκίι κε στι μαχιτικί ενότιτα τιν ιποςτίριξι, πυ χριάζετε για τι νίκι ς' αφτό το πολέμιζμα. Μόνο το λον στενό ςοιύζ με το προλεταριάτο τις μεγάλις Σοβιετικίς Ένοςις, πυ νίκιςε, ι εργατικί τάκςι τον καπιταλιςτικόν χορόν μπορί να νικίςι. Μόνο πολεμίζοντας χέρι με χέρι με το προλεταριάτο τον ιμπεριαλιςτικόν χορόν, ι απικιακί λαί κε ι καταπιεζόμενες εθνικές μιονότιτες μπορύνε να πετίχυνε τιν απελεφθέροςί-τυς. Μόνο με το επαναστατικό ςοιύζ τις εργατικίς τάκςις τον ιμπεριαλιςτικόν χορόν με το εθνικο-απελεφθεροτικό κίνιμα τον απικιόν κε τον εκςαρτιμένον χορόν βρίςκετε ο δρόμος τις νίκις τις προλεταριακίς επανάςταςις στις ιμπεριαλιςτικές χόρες, γιατί, τίλογα μας

μάθιζε ο ΜΑΡΚΣ, «δε μπορί να ίνε λέφτερος ο λαός, πυ καταπιέζι άλυς λαύς».

Μπαρό δε μπορύνε ι κομυνιςτές, πυ ανίκυνε ςτο καταπιεζόμενο εκςαρτιμένο έθνος, με επιτιχία να εκςορμύν χαρςςύ ςτο ςοβινιζμό ςτις γραμές τυ έθνυς-τυς, έντιρ:μ αφτί ς' αφτό τον κερό δε δίχνυνε ςτιν πράκςι τυ μαζικύ κινίματος, ότι αφτί ςτιν πραγματικότιτα πολεμίζυνε για τιν απελεφθέρυςι τυ έθνυς-τυς απτιν κςένι καταπίεςι. Μπαρό δε μπορύνε πάλι, απτιν άλι τι μαρέα, ι κομυνιςτές τυ καταπιέζοντος έθνυς να κάνυνε ότι ίνε χριαζύμενο για τι διαπεδαγόγιςι τον δυλεφτάδικον μαζόν τυ έθνυς-τυς με το πνέβμα τυ ιντερνατςιοναλιζμύ, αν δε θα περάζυνε αποφαςιςτικό πολέμιζμα χαρςςύ ςτιν καταπιεςτικί πολιτικί τις «δικίς-τυς» μπυρζυαζίας, για το δικέομα για τιν πλέρια ςαμοοπρεντελένια τον εθνόν, πυ αφτί τυς ιποδύλοςε. Αν αφτό δε θα το κάνυνε, δε θα λαφρένυνε κε τυς δυλεφτάδες τυ καταπιεζόμενυ έθνυς να ιπερνικίςυνε τις νατςιοναλιςτικές-τυς πρεντραςύτκες.

Αν εμίς θα εκςορμύμε μ' αφτό το πνέβμα, αν εμίς ς' όλι-μας τι μαζικί δυλιά μπιλτραιμένα θα δίκςυμε, ότι εμίς ένα-λυγάς ίμαςτε λέφτερι τίλυγα απτον εθνικό νιχιλιζμό, έτςι κε απτο μπυρζυαζικό νατςιοναλιζμό, μόνο ς' αφτί τιν περίπτοςι θα μπορύμε να περάζυμε πραγματικά επιτιχιμένο πολέμιζμα χαρςςύ ςτι ςςοβινιςτικί διμαγογία τον φαςιςτόν.

Γι' αφτό έτςι διπλά ςοβαρί ίνε ι ςοςτί κε κονκρέτνι εφαρμογί τις λενινιςτικο-ςταλινικίς εθνικίς πολιτικίς. Αφτό τεν να λέις-πα ίνε χριαζύμενι προιπόθεςι για το επιτιχιμένο πολέμιζμα χαρςςύ ςτο ςςοβινιζμό—αφτό το κιριότερο όπλο τις ιδεολογικίς επιροίς τυ φαςιζμύ ςτις μάζες. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

III. ΤΟ ΔΙΝΑΜΟΜΑ ΤΟΝ ΚΟΜΠΑΡΤΙΟΝ ΚΕ ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΖΜΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΠΟΛΙΤΙΚΙ ΕΝΟΤΙΤΑ ΤΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΥ

Σίντροφι! Στον αγόνα για τι διμιύργισι τυ ενιέυ μέτοπυ ι σιμασία τυ ρυκοβοντιάστζι ρόλυ τις κομυνιστικίς πάρτιας υσέβι τίλογα δεν ίτανε καμία. Ο ινιτσιάτορας, οργανοτίς, ι κινιτίρια δίναμι τυ ενιέυ μέτοπυ τις εργατικίς τάκσις χάλις ίνε μόνο ι κομυνιστικί πάρτια.

Ι κομυνιστικές πάρτιες μπορύνε να εκσασφαλίζυνε τι μομπιλιζάτσια τον λον πλατιόν μαζόν τον δυλεφτάδον στο ενιέο πολέμιζμα χαρσσύ στο φασιζμό κε στιν επίθεσι τυ καπιτάλ μόνο με το δινάμομα τον γράδον-τυς απ' όλες τις μαρέες, με τιν ανάπτικσι τις ινιτσιατίβας-τυς, με το πέραζμα τις μαρκσιστικο-λενινιστικίς πολιτικίς κε τις σοστίς έφστροφις ταχτικίς, πυ πέρνι στο ισάπ τιν κονκρέτνι κατάστασι κε τι ραστανόβκα τον τακσικόν δινάμεον.

ΤΟ ΔΙΝΑΜΟΜΑ ΤΟΝ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΟΝ ΠΑΡΤΙΟΝ

Στιν περίοδο ανάμεσα στο VI κε VII κονκρέσο ι πάρτιές-μας στις καπιταλιστικές χόρες τεν να λέις-πα όσιπσαν κε σιμαντικά ατσαλόθικαν. Μα θα ίτανε λον φοβερό κσέχαζμα, αν πας αφτό θα πιφερὲναμε. 'Οσο πολά θα πλατένι το ενιέο μέτοπο τις εργατικίς τάκσις, τόσο πολὰ θα γενισσκύντε μπροστά-μας κενύργια πολὶπλοκα προβλίματα, τόσο πολά εμίς θα πρέπι να δυλέβυμε στο πολιτικό κε οργανοτικό δινάμομα τον πάρτιόν-μας. Το ενιέο μέτοπο τυ προλεταριάτυ χορίζι τιν άρμια τον εργατόν, πυ θα μπορέσι να εχτελέσι τι μίσιά-τις, αν επικεφαλίς αφτίς τις άρμιας θα στὲκετε εμπρολάτικι δίναμι, πυ θα δίχνι το σκοπό κε τι στρὰτα. Τέτια εμπρολάτικι δίναμι μπορί να ίνε μόνο ι δινατί προλεταριακί επαναστατικί πάρτια.

'Οταν εμίς, ι κομυνιστές, βάλυμε όλες τις δινάμις-πα για τι διμιύργισι τυ ενιέυ μέτοπυ, αφτό εμίς το κάνυμε όχι απτι στενί άποψι τις βερμπόβκας κενύργιον τζλένον στις κομυνιστικές πάρτιες.

Μα εμίς πρέπι απ' όλες τις μαρέες-πα να δυναμόνουμε τις κομουνιστικές πάρτιες κε να αρτραέβουμε το αριθμιτικό-τυς όσιμο ίσια-ίσια απ'αφτό, ότι εμίς ςοβαρά θέλουμε το δυνάμομα τυ ενιέυ μέτοπυ. Το δυνάμομα τον κομουνιστικόν πάρτιον αποτελί όχι στενό παρτίνι ενδιαφέρο, μα ενδιαφέρο όλις τις εργατικίς τάκςις.

Ι ενότιτα, ι επαναςτατικί ςιςπίροςι κε ι μαχιτικί προετιμαςία τον κομουνιστικόν πάρτιον—αφτό ίνε το λον ακριβό καπιτάλ, πυ ανίκι όχι μόνο ςε μας, μα κε ς' όλι τιν εργατικί τάκςι. Τιν ετιμότιτά-μας να πιγένουμε μαζί με τις ςοςιαλ-διμοκρατικές πάρτιες κε με τις οργανόςις στο πολέμιζμα χαρςςύ στο φαςιζμό εμίς τιν ςινδιάζαμε (ςοτζετάλι) κε θα τι ςινδιάζυμε με το αδιάλαχτο πολέμιζμα χαρςςύ στο ςοςιαλ-διμοκρατιζμό, ςαν ιδεολογία κε πραχτικί τυ νίςτιμυ χαίλ με τι μπυρζυαζία κε, επίςις με τα λυγάς-λυγάς μπαςέματα αφτίς τις ιδεολογίας μέςα στις δικές-μας γραμές.

Στο αφόβιτο κε αποφαςιστικό πέραζμα τις πολιτικίς τυ ενιέυ μέτοπυ εμίς ςιναντύμε στις δικές-μας γραμές εμπόδια, πυ χριάζετε εμίς, τι κι' αν ίνε-πα, να τα χάςυμε στο λον κοντό κερό.

'Ιςτερα απτο VI κονκρέςο τις Κομιντέρνας ς' όλες τις κομουνιστικές πάρτιες τον καπιταλιστικόν χορόν ίτανε επιτιχιμένο πολέμιζμα χαρςςύ στιν τεντέντςια τις οπορτυνιστικίς πριςποςομπλένιας στις ςινθίκες τις καπιταλιστικίς σταμπιλιζάτςιας κε χαρςςύ στο μόλιζμα με ρεφορμιστικές κε λεγαλιστικές αφταπάτες. Ι πάρτιές-μας τεμιζλαίζανε τις γραμές-τυς απτυς λυγάς-λυγάς δεκςιύς οπορτυνιστές, δυναμόνοντας μ' αφτό τι μπολςςεβίκικί-τυς ενότιτα κε τι μαχιτικότιτα. Κι' άλο λίγο επιτιχιμένα πέρανε, κε πολές φορές ίτζ-πα δεν πέρανε το πολέμιζμα χαρςςύ στο ςεχταριζμό. Ο ςεχταριζμός φανερονότανε άρτα όχι στις πριμιτίβνι φανερές φόρμες, τίλογα στα πρότα χρόνια τις ίπαρκςις τυ Κομουνιστικύ Ιντερνατςιονάλ, μα μυλονότανε με τι φορμάλνι αναγνόριςι τον μπολςςεβίκικον θέςεον κε εμπόδιζε τιν κςετίλικςι τις μπολςςεβίκικις μαζικίς πολιτικίς. Στον κερό-μας αφτό άρτα πιχτά δεν ίνε «πεδικί αρόςτια», τίλογα έγραφε ο Λένιν, μα ίνε πορόκ, πυ ι ριζόθικε, πυ αν δε γλιτόςυμε απ'αφτό δεν έχι τζαρά να λίςυμε το πρόβλιμα τις διμιύργιςις τυ ενιέυ μέτοπυ τυ προλεταριάτυ κε τυ πάιμυ τον μαζόν απτις ποζίτςιες τυ ρεφορμιζμύ στι μαρέα τις επανάςταςις.

Στιν τορινί κατάςταςι ο ςεχταριζμός, ο αφτάρεςκος ςε-

-χταριζμός, τίλογα εμίς το λέγουμε στο προέκτο τις ρεζολιύτσιας, λ ο ν ς ι φ τ έ πατζαρίζι το πολέμιζμά-μας για τιν πραγματοπίισι τυ ενιέυ μέτοπυ.

Ο σεχταριζμός, πυ ίνε εφχαριστιμένος απτο ντοχτρινέρσκι-τυ περιοριζμό, με το στέκσιμο ς' ένα μαρέα απτιν πραγματικί ζοί τον μαζόν, πυ ίνε εφχαριστιμένος απτις απλοπιιμένες-τυ μέθοδες τυ λίσιμυ τον λον πολίπλοκον ζιτιμάτον τυ εργατικύ κινίματος πάνο στι βάσι τον βγαλμένον απτο ίδιο καλύπι σχιμάτον,—ο σεχταριζμός, πυ μετράι, ότι όλα-πα τα κσέρι κε μεγαλέφκετε να μαθένι απτις μάζες, πάνο στα μαθίματα τυ εργατικύ κινίματος,—με λίγα λόγια ο σεχταριζμός, πυ τίλογα λέγυνε, καρφί δεν τυ κέετε. Ο αφτάρεσκος σεχταριζμός δε θέλι κε δε μπορί να μάθι, ότι ι καθοδίγισι τις εργατικίς τάκσις απτι μαρέα τις κομυνιστικίς πάρτιας δεν κερδίζετε με το σαμοτιόκ. Τον εμπρολάτικο ρόλο τις κομυνιστικίς πάρτιας στις μάχες τις εργατικίς τάκσις πρέπι να τον καταχτίσυμε. Γι' αφτό πρέπι όχι να κάμυμε ντεκλαμάτσιες για τον εμπρολάτικο ρόλο τον κομυνιστόν, μα με τιν καθιμερινί μαζικί δυλιά-μας κε με τι σοστί πολιτικί να γίνυμε άκσιι, να καταχτίσυμε τιν εμπιστοσίνι τον εργατικόν μαζόν. Αφτό μπορί να ίνε μόνο τότες, αν εμίς, ι κομυνιστές, στιν πολιτικί-μας δυλιά σοβαρά θα πέρνυμε στο ισάπ το πραγματικό επίπεδο τις τακσικίς σινίδισις τον μαζόν, το βαθμό τις επαναστατικότιτάς-τυς, αν εμίς θα εχτιμύμε ανιχτά τιν κονκρέτνι κατάσταςι όχι πάνο στι βάσι τον θέςεόν-μας, μα πάνο στι βάσι αφτύ, πυ πραγματικά ίνε. Εμίς πρέπι από βίμα σε βίμα σαμπυρλύδκα να λαφρένυμε στις πλατιές μάζες το πέραζμα στις ποζίτσιες τυ κομυνιζμύ. Εμίς καμία-πα δεν πρέπι να ζμονύμε τα λόγια τυ Λένιν, πυ μ' όλι τι δίναμι μας έλεγε, ότι

> «ι δυλιά ταμάμ ίνε ς' αφτό για ν α μ ι ν πέρνυμε το περαζμένο γ ι α μ α ς για περαζμένο γ ι α τ ι ν τ ά κ σ ι, για περαζμένο γ ι α τ ι ς μ ά ζ ε ς»[1]).

Ζερ τόρα, σίντροφι, ακόμα λίγα τέτια ντοχτρινέρσκι ελεμέντα ίνε στις γραμές-μας, πυ στιν πολιτικί τυ ενιέυ μέτοπυ πάντα κε πανύ έχυνε στο νύ-τυς μόνο στυς κινδίνυς; Γι' αφτύς τυς σιντρόφυς όλο το ενιέο μέτοπο—ίνε ένας σπλοσνί κίνδινος. Μα αφ-

[1]) ΛΕΝΙΝ, Ι πεδικί αρόστια τυ «αριστεριζμό» στον κομυνιζμό, τομ. XXV, σελ. 202.

τό το σεχταριστικό «πριντσιπιάλνοστ» ίνε μόνο πολιτικί μπεσπόμοστζνοστ μπροστά στις δισκολίες τις άμεσις καθοδίγισις τυ πολέμιζμυ τον μαζόν.

Ο σεχταριζμός ιδιέτερα ίνε ι ιπερτίμισι τις επαναστατικότιτας τον μαζόν, ι ιπερτίμισι τυ τέμπο τυ γιαγαλάιμύ-τυς απτις ποζίτσιες τυ ρεφορμιζμύ, τα μαγανέματα τυ πέραζμυ απτα δίσκολα ετάπ κε απτα πολίπλοκα προβλίματα τυ κινίματος. Ι μέθοδες τις καθοδίγισις τον μαζόν στιν πράχσι πιχτά μεταλάχκιντaν με τις μέθοδες τις καθοδίγισις τις στενίς παρτίινι γρύπας. Ιποτιμότανε ι δίναμι τις τραντιτσιόνι σίδεσις τον μαζόν με τις οργανόσις κε καθοδιγίσις-τυς, κε όταν ι μάζες αφτές τις σιδέσις άμαν δεν τις κόβανε, μ' αφτές άρχιζαν να φέρυντε έτσι απότομα (ρέζκο), τίλογα κε με τυς αντιδραστικύς καθοδιγιτές-τυς. 'Εβγεναν απ'το ίδιο καλύπι ι ταχτικί κε τα λόζυνγ για όλες τις χόρες, δεν πέρισσχαν στο ισάπ τις ιδιότιτες τις κονκρέτνι κατάστασις στιν κάθε χοριστί χόρα. Παραγνόριζαν τιν ανάνκι τυ πιζματόδικυ πολέμιζμυ μέσα στα σπλάχνα τις ίδιας τις μάζας για τιν κατάχτισι τις εμπιστοσίνις τον μαζόν, περιφρονύσαν το πολέμιζμα για τα μερικά αρατέματα τον εργατόν κε τι δυλιά στα ρεφορμιστικά προφσοιύζ κε στις φασιστικές μαζικές οργάνοσις. Ι πολιτικί τυ ενιέυ μέτοπυ πιχτά μεταλάχκιντον με γιμνά πριζίβ κε με οτβλετζόνι προπαγάντα.

'Οχι λιγότερο πατζάριζαν κε ι σεχταριστικές υστανόβκες στο σοστό μπέλιζμα τον ανθρόπον, στι διαπεδαγόγισι κε στο υστράιμα τον κάδρον, πυ ίνε σινδεμένα με τις μάζες, πυ έχυν τιν εμπιστοσίνι τον μαζόν, κάδρον πυ ίνε επαναστατικά βίντερζζανι κε ντινκαιμένα στις ταχσικές μάχες, πυ μπορύνε να σινδιάσυν (σοτζετάτ) τιν πραχτικί πίρα τις μαζικίς δυλιάς με τιν πριντσιπιάλνι σταθερότιτα τυ μπολσσεβίκυ.

Ο σεχταριζμός έτσι σιμαντικά στέγνισσκε το όσμο τον κομυνιστικόν πάρτιον, δισκόλεβε το πέραζμα τις αλιθινίς μαζικίς πολιτικίς, πατζάριζε στι χρισιμοπίισι τον δισκολιόν τυ ταχσικύ ντυσμάνυ για το δινάμομα τον ποζίτσιον τυ επαναστατικύ κινίματος, πατζάριζε στι δυλιά τις κατάχτισις τον πλατιόν προλεταριακόν μαζόν στι μαρέα τον κομυνιστικόν πάρτιον.

Πολεμίζοντας λον αποφασιστικά για το χσερίζομα κε για τιν ιπερνίκισι τον στερνόν απομινάριον τυ αφτάρεσκυ σεχταριζμύ, εμίς πρέπι με όλα τα μέσα να δινάμοσυμε το σαχτλίχ-μας κε το πο-

λέμιζμα χαρςςύ στο δεξιό οπορτονιζμό κε χαρςςύ ς' όλα-τυ τα κονκρέτνι φανερόματα, έχοντας στο νύ-μας, ότι ο κίνδινός-τυ θα υςέδι όςο θα κςετιλίζετε το πλατί ενιέο μέτοπο. 'Αρτα ίνε τεντέτςιες, που κατεδάζυνε κάτο το ρόλο τις κομουνιςτικίς πάρτιας στις γραμές τυ ενιέυ μέτοπυ κε στο υιόςςιμο με τι ςοςιαλ-διμοκρατικί ιδεολογία. Χριάζετε να μι ζμονύμε, ότι ι ταχτικί τυ ενιέυ μέτοπυ ίνε μέθοδος τυ φανερύ μπιλτράιμυ τον ςοςιαλ-διμοκρατόν εργατόν στο ότι ίνε ςοςτί ι κομουνιςτικί κε δεν ίνε ςοςτί ι ρεφορμιςτικί πολιτικί, κε όχι υιόςςιμο με τι ςοςιαλ-διμοκρατικί ιδεολογία κε πραχτικί. Το επιτιχιμένο πολέμιζμα για το στέκςιμο τυ ενιέυ μέτοπυ ιποχρεοτικά αρατέδι παντοτινό πολέμιζμα μέςα στις γραμές-μας χαρςςύ στιν τεντέντςια για το χαμίλομα τυ ρόλυ τις πάρτιας, χαρςςύ στις λεγαλιςτικές αφταπάτες, χαρςςύ στιν υςτανόδκα για το στιχίινοςτ κε τον αφτοματιζμό τίλογα στι δυλιά τυ λικδιντάριζμυ τυ φαςιζμύ, έτςι κε στο πέραζμα τυ ενιέυ μέτοπυ χαρςςύ στους λον μικρύς κλονιζμύς στο μομέντο τις αποφαςιςτικίς δράςις.

«'Ινε χριαζύμενο—μας μαθίζι ο σίντροφος Στάλιν—να μπορί ι πάρτια στι δυλιά-τις να ςινδιάζι το ανότατο πριντςιπιάλνοςτ (να μιν το ταράζετε με το ςεχταριζμό!) με το μάκςιμυμ τον ςινδέςεον κε κοντάκτ με τις μάζες (να μιν το ταράζετε με το χδοστιζμό), δίχος το οπίο δε θα μπορί ι πάρτια όχι μόνο να μαθίζι τις μάζες, μα κε να μαθένι απ'αφτές, όχι μόνο να οδιγάι τις μάζες κε να τις ςικόνι ος το επίπεδο τις πάρτιας, μα κε να φυκριςςκάτε τι φονί τον μαζόν κε να μαθένι τα ζοτικά-τυς αρατέματα. [1])»

Ι ΠΟΛΙΤΙΚΙ ΕΝΟΤΙΤΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΙΣ ΤΑΚΣΙΣ

Σίντροφι, ι ανάπτικςι τυ ενιέυ μέτοπυ τυ από κινύ πολέμιζμυ τον κομουνιςτικόν κε ςοςιαλ-διμοκρατικόν εργατόν χαρςςύ στο φαςιζμό κε στιν επίθεςι τυ καπιτάλ βάλι επίςις το ζίτιμα για

[1]) ΣΤΑΛΙΝ. Για τις περςπεκτίβες τις ΓΚΠ κε για τι μπολςςεδικοπίιςι, «Πράδτα» № 27 απτις 3 τυ Φλεδάρι τυ 1925.

τιν πολιτικί ενότιτα, για τιν ενιέα μαζικί πολιτικί πάρτια τις εργατικίς τάξις. Ι σοσιαλ-διμοκράτες εργάτες όλο πολά στιν πίρα μαθένουνε, ότι το πολέμιζμα χαρσσύ στον ταξικό ντουσσμάνο αρατέθι ενιέα πολιτικί καθοδίγισι, γιατί ι διτότιτα τις καθοδίγισις διςκολέβι τιν παραπέρα ανάπτιξι κε το δινάμομα του ενιέυ πολέμιζμυ τις εργατικίς τάξις.

Τα σιμφέροντα του ταξικύ πολέμιζμυ του προλεταριάτυ κε ι επιτιχίες τις προλεταριακίς επανάστασις λέγουνε για τιν ανάνκι να ίνε στιν κάθε χόρα ενιέα πάρτια του προλεταριάτυ. Να κερδίσυμε αφτό, ελμπέτ, δεν ίνε έτσι λαφρό κε απλό. Αφτό θα αρατέθι πιζματόδικι δυλιά κε πολέμιζμα κε θα ίνε κατ' ανάνκι πολά γιά λίγο μακρί προτσές. Ι κομυνιστικές πάρτιες πρέπι, βασιζόμενες στιν έλξι (τιάγα) τον εργατόν, πυ υσέβι για τιν ένοσι τον σοσιαλ-διμοκρατικόν πάρτιον γιά τον χοριστόν οργανόσεον με τις κομυνιστικές πάρτιες, να πάρυνε δινατά κε πιστιματικά στα χέριατυς τιν ινιτσιατίβα στιν ιπόθεσι αφτίς τις ένοσις. Ι ιπόθεσι τις ένοσις τον δινάμεον τις εργατικίς τάξις ς' ενιέα επαναστατικί προλεταριακί πάρτια στο μομέντο, όταν το ντυνιάτικο εργατικό κίνιμα μπένι στιν περίοδο τυ λικβιντάριζμυ τυ ρασκόλ,— ίνε δ ι κ ί - μ α ς ιπόθεσι, ίνε ιπόθεσι τυ Κομυνιστικύ Ιντερνατσιονάλ.

Μα αν για το στέξιμο του ενιέυ μέτοπυ τον κομυνιστικόν κε σοσιαλ-διμοκρατικόν πάρτιον θα σόνι το υιύσσιμο για το πολέμιζμα χαρσσύ στο φασιζμό, στιν επίθεσι τυ καπιτάλ κε τυ ντυχύςς, τότες ι διμιύργισι τις πολιτικίς ενότιτας μπορί να νίσσκετε μόνο πάνο στι βάσι μιας γράδας οριζμένον όρον πριντσιπιάλνι χαραχτίρα. Αφτί ι ένοσι μπορί να νίσσκετε μόνο,

ΠΡΟΤΟ με τον όρο (υσλόβιε) τις πλέριας ανεξαρτισίας απτι μπυρζυαζία κε τυ πλέριυ χόριζμυ τυ σινασπιζμύ τις σοσιαλ-διμοκρατίας με τι μπυρζυαζία,

ΔΕΦΤΕΡΟ, με τον όρο τις προκαταρχτικίς πραγματοπίισις τ ι ς ε ν ό τ ι τ α ς τ ι ς δ ρ ά σ ι ς,

ΤΡΙΤΟ, με τον όρο τις αναγνόρισις τις ανάνκις τυ επαναστατικύ νκρέμιζμυ τις κιριαρχίας τις μπυρζυαζίας κε τυ στέξιμυ τις διχτατορίας τυ προλεταριάτυ με τι φόρμα τον σοβιέτ,

ΤΕΤΑΡΤΟ, με τον όρο τις άρνισις απτιν ιποστίριξι τις μπυρζυαζίας-τυς στο ι μ π ε ρ ι α λ ι σ τ ι κ ό ν τ υ χ ύ σ ς,

τις μπυρζυαζίας κε το ςτέκςιμο τις διχτατορίας τυ προλεταριάτυ με τι φόρμα τις σοβιετικίς εκςυςίας;

Γιατί ι πίρα τις νίκις τις μεγάλις Οχτοβριανίς επανάςτασις από μια μαρέα, κε απ' άλι —τα πικρά μαθίματα τις Γερμανίας, Αφςτρίας κε Ιςπανίας ς'όλι τι μεταπολεμικί περίοδο γιανκιτέν έδικςαν, ότι ι νίκι τυ προλεταριάτυ μπορί να νιςτί μόνο με το επαναςτατικό νκρέμιζμα τις μπυρζυαζίας κε, ότι ι μπυρζυαζία κι' άλο γλίγορα θα φυρκίζι το εργατικό κίνιμα σε γιαλό έματος, παρά θα αφίνι στο προλεταριάτο σχλασςιμένα να στέκςι το σοςιαλιζμό. Ι πίρα τις Οχτοβριανίς επανάςτασις ολοφάνερα έδικςε, ότι το βαςικό περιεχόμενο τις προλεταριακίς επανάςτας'ς ίνε το ζίτιμα για τιν προλεταριακί διχτατορία, πυ έχι σκοπό να πνίκςι τιν αντίςτασι τον νκρεμιζμένον εκμεταλεφτόν, να οπλίσι τιν επανάςτασι για το πολέμιζμα χαρςςύ στον ιμπεριαλιζμό κε να φέρι τιν επανάςτασι στιν πλέρια νίκι τυ σοςιαλιζμύ. Για να πραγματοπιίςυμε τι διχτατορία τυ προλεταριάτυ σα διχτατορία τις καταπλιχτικίς πλιοπςιφίας πάνο στι μιδαμινί μιοπςιφία (νιτζτόζζνι μενςςινστβό) πας τυς εκμεταλεφτές,—κε μόνο σαν τέτια αφτί μπορί-πά να πραγματοπιιθί,—γι' αφτό χριάζυντε τα σοβιέτ, πυ να χαπατέβυνε όλα τα στρόματα τις εργατικίς τάκςις, τις βασικές μάζες τον χοριατόν κε τον άλον δυλεφτάδον, δίχος το γνέφιζμα τον οπίον, δίχος το μπάσιμο τον οπίον στο μέτοπο τυ επαναστατικύ πολέμιζμυ δε θα μπορί να διναμόσι ι νίκι τυ προλεταριάτυ.

Γιατί όρος τις πολιτικίς ενότιτας ίνε ι άρνισι απτιν ιποστίρικςι τις μπυρζυαζίας στο ιμπεριαλιστικό ντυκύςς;

Γιατί ι μπυρζυαζία κάνι το ιμπεριαλιστικό ντυκύςς για τυς αρπαχτικύς-τις σκοπύς χαρςςύ στα σιμφέροντα τις καταπλιχτικίς πλιοπςιφίας τον λαόν, μ'όπιο σκέπαζμα κι'αν νίςςκετε αφτό το ντυκύςς. Γιατί όλι ι ιμπεριαλιστές σινδιάζυν με το πιρετόδικο (λιχοράντοτζνι) ετίμαζμα τυ ντυκύςς το λον μεγάλο δινάμομα τις εκμετάλεψςις κε καταπίεςις τον δυλεφτάδον μέςα στι χόρα. Ι ιποστίρικςι τις μπυρζυαζίας σε τέτιο ντυκύςς σιμένι προδοσία στα σιμφέροντα τις χόρας κε στι ντυνιάτικι εργατικί τάκςι.

Γιατί τέλος όρος τις ενότιτας ίνε ι οργάνοςι τις πάρτιας πάνο στι βάςι τυ διμοκρατικύ τσεντραλιζμύ;

Γιατί μόνο ι πάρτια, πυ ίνε οργανομένι πάνο στι βάςι τυ διμοκρατικύ τσεντραλιζμύ, μπορί να εκςαςφαλίςι τιν ενότιτα τις λεφτεριάς κε δράςις, μπορί να φέρι το προλεταριάτο στι νίκι πά-

νο στι μπυρζυαζία, πυ έχι τόσο ισχιρό όπλο, σαν το τσενταλιζόβανι κρατικό απαράτ. Ι εφαρμογί τυ πρίντσιπ τυ διμοκρατικύ τσεντραλιζμύ ντινκαέφτικε στι φοσερί ιστορικί εκσέτασι πάνο στιν πίρα τις ροσικίς μπολσεβίκικις πάρτιας τυ Λένιν—Στάλιν.

Νε, σίντροφι, εμίς ίμαστε για τιν ενιέα μαζικί πολιτικί πάρτια τις εργατικίς τάκσις. Μα απ' εδό έχυμε ανάνκι, τίλογα λέγι ο σίντροφος Στάλιν,

«από πάρτια μαχιτικί, από πάρτια επαναστατικί, πυ ίνε όσο χριάζετε τολμιρί για να πάγι τυς προλετάριυς στο πολέμιζμα για τιν εκσυσία, πυ ίνε όσο χριάζετε όπιτνι για να κσεδιαλίσι τις πολίπλοκες σινθίκες τις επαναστατικίς κατάστασις, κε πυ ίνε όσο χριάζετε έφστροφι (γίμπκι), για να περνάι αβλάχ από όλυς κε τυς λυγάς-λυγάς ιφάλυς στι στράτα για το σκοπό.»

Νά γιατί χριάζετε να πετίχυμε τιν πολιτικί ένοσι πάνο στι βάσι τον διγμένον όρον.

Εμίς ίμαστε για τιν πολιτικί ενότιτα τις εργατικίς τάκσις! Γι' αφτό εμίς ίμαστε έτιμι λον ζλιχτά να έχυμε αγιαχτασσλίχ μ'όλυς τυς σοσιαλ-διμοκράτες, πυ ίνε για το ενιέο μέτοπο κε αλιθινά ιποστιρίζονε τιν ένοσι με τις διγμένες αρχές. Μα μόνο γιατί εμίς ίμαστε για τιν ένοσι θα πολεμίζυμε αποφασιστικά χαρσσύ σ' όλυς τυς «αριστερύς» διμαγογύς, πυ μαγανέβυνε να χρισιμοπιίσυνε τιν απαγοίτεψι τον σοσιαλ-διμοκρατόν εργατόν για τι διμιύργισι κενύργιον σοσιαλιστικόν πάρτιον γιά ιντερνατσιονάλον, πυ να ίνε πελιμένα χαρσσύ στο κομυνιστικό κίνιμα κε έτσι να βαθένυνε το ρασκόλ τις εργατικίς τάκσις.

Εμίς χερετίζυμε το μαγανάιμο, πυ υσέβι ανάμεσα στυς σοσιαλ-διμοκράτες εργάτες, για το ενιέο μέτοπο με τυς κομυνιστές. Σ'αφτό το φάκτο εμίς ντρχνύμε όσιμο τις επαναστατικίς-τυς σινιδισις κε τιν αρχί τυ χάσιμυ το ρασκόλ τις εργατικίς τάκσις. Μετρόντας, ότι ι ενότιτα τις δράσις ίνε ναστοιάτελνι ανάνκι κε ι λον αλιθινί στράτα στι διμιύργισι κε τιν πολιτικί ενότιτα τυ προλεταριάτυ, εμίς λέγυμε για το ετίμαζμα το Κομυνιστικύ Ιντερνατσιονάλ κε τον σέκτσιόν-το ν'αρχίσυν διαπραγματέψις (περεγοβόρι) με το ΙΙ Ιντερνατσιονάλ κε τις σέκτσιές-το για το στέκσιμο τις ενοτιτας τις εργατικις τάκσις στο πολέμιζμα χαρσσύ στιν επίθεσι το καπιτάλ, χαρσσύ στο φασιζμό κε στιν απιλί (υγρόζι) το ιμπεριαλιστικύ ντυκύσς. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

ΣΙΜΠΕΡΑΣΜΑ

Σίντροφι!

Εγό τελιόνο τιν έκθεςί-μυ. Τίλογα ντρανάτε, πέρνοντας στο ιςάπ τιν κατάςτασι, πυ μεταλάχτε απ'τον κερό τυ VI κονκρέςυ, τα μαθίματα τυ πολέμιζμύ-μας κε βασιζόμενι πάνο στο βαθμό τις κονςολιντάτςιας τον πάρτιόν-μας, πυ τιν πετίχαμε άρτα, εμίς τόρα κενύργια βάλυμε ένα γράδα ζιτίματα κε λον σιφτέ το ζίτιμα για το ενιέο μέτοπο κε για το πόρεμο με τι ςοςιαλ-διμοκρατία, με τα ρεφορμιςτικά προφςοιύζ κε τις άλες μαζικές οργανόςις.

Βρίςκυντε αχιλτάρ, πυ ς' αφτά όλα τυς φέ ιετε ιποχόριςι (οτςτυπλένιε) απτις πριντςιπιάλνι-μας ποζίτςιες, κάπιο κλόσιμο στα δεχςιά απ'τι γραμί τυ μπολςςεβιζμύ. Πός-πα κι! Το πιναζμένο ορνίθι, λέγυνε ςε μας στι Βυλγαρία, πάντα-πα στο όνιρό-τυ κεχρί ντρανά. (ΓΕΛΑΜΟ, ΘΙΕΛΟΔΙΚΑ ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ)

Ας νυνίζυνε έτσι αφτά τα πολιτικά ορνίθια. (ΓΕΛΑΜΟ, ΘΙΕΛΟΔΙΚΑ ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Γι' αφτό εμίς λίγο νυνίζυμε. Σε μας ίνε ςοβαρό, ςοστά να μαθένυνε ι πάρτιές-μας κε ι πλατιές μάζες όλυ τυ ντυνιά, τί εμίς θέλυμε να πετίχυμε.

Εμίς δε θα ίμασταν ρεβολιυτςιόνι μαρκςιςτές λενινιςτές, άκςιι (ντοςτόινι) μαθιτές τυ Μαρκς-'Ενκελς-Λένιν-Στάλιν, αν εμίς δε θα αναδιοργανόναμε τίλογα χριάζετε τιν πολιτικί-μας κε τιν ταχτικί-μας σίμφονα με τι ςιτυάτςια, πυ μεταλάχτε, κε τα κυτζαρέματα πυ νίςςκυντε στο ντυνιάτικο εργατικό κίνιμα.

Εμίς δε θα ίμασταν αλιθινί επαναςτάτες, αν δε θα μαθένιςςκαμε πας δαφτί-μας τιν πίρα κε πας τιν πίρα τον μαζόν.

Εμίς γιρέβυμε να εκςορμύνε κε να δρυν (ντείςτβοβαλι) ι πάρτιές-μας ςαν αλιθινές πολιτικές πάρτιες τις εργατικίς τάκςις στις καπιταλιςτικές χόρες, να πέζυνε αλιθινά το ρόλο π ο λ ι τ ι κ ύ φάκτορ στο ζίςιμο τις χόρας-τυς να περάζυνε πάντα-πα δραςτίρια μπολςςεβίκικι μαζικί

πολιτικί κε να μιν περιορίζοντε με μια προπαγάντα κε κριτικί κε με γιμνές εκλίσις (πριζίβ) στο πολέμιζμα για τιν προλεταριακί διχτατορία.

Εμίς ίμαςτε ντυςςμάνι τυ τίλογο κι' αν ίνε-πα ςχεματίτζνοςτ. Εμίς γιρέβυμε να πέρνυμε ςτο ιςάπ τιν κονκρέτι κατάςταςι πότες κι' αν ίνε-πα κε ςτον κάθε δομένο τόπο, κε να μι δρύμε με ο ρ ι-ζ μ έ ν ο κ α λ ύ π ι πάντύ κε πάντα, να μι ζμονύμε, ότι ςτις λ υ-γ ά ς - λ υ γ ά ς ςινθίκες ι ποζίτςια τον κομυνιςτόν δε μπορί να ίνε ΙΔΙΑ.

Εμίς γιρέβυμε να πέρνυμε νιφάλια (τρέζβο) στο ιςάπ ό λ α τ α ε τ ά π ςτιν ανάπτιχςι τυ ταχςικύ πολέμιζμυ κε ςτο όςιμο τις ταχςικίς ςινίδιςις τον ίδιον τον μαζόν, να μπορύμε να βρίςκυμε κε να λίνυμε ςτο κάθε ετάπ τα κ ο ν κ ρ έ τ ν ι καθίκοντα τυ επαναςτατικύ κινίματος, πυ τ ε ρ ι ά ζ υ ν ε ς' αφτό το ετάπ.

Εμίς γιρέβυμε να έβρυμε κ ι ν ί γ λ ό ς α με τις λον πλατιές μάζες για το πολέμιζμα χαρςςύ ςτον ταχςικό ντυςςμάνο, να έβρυμε τις ςτράτες για το τελιοτικό χάσιμο τις απομόνοςις τυ επαναςτατικύ αβανγάρτ απ'τις μάζες τυ προλεταριάτυ κε όλον τον δυλεφτάδον, έτςι κε για το χάσιμο τις ροκοβόι απομόνοςις τις εργατικίς τάχςις απ'τυς φιςικύς-τις ςοιύζνικυς ςτο πολέμιζμα χαρςςύ ςτι μπυρζυαζία, χαρςςύ ςτο φαςιζμό.

Εμίς γιρέβυμε να τραβίχςυμε ςτο επαναςτατικό ταχςικό πολέμιζμα όλο κε πιο πλατιές μάζες κε να τις φέρυμε ςτιν προλεταριακί επανάςταςι, κςεκινόντας απ' τα ζοτικά ςιμφέροντα κε τις ανάνκες κε πάνο ςτι βάςι τις πίρας-τυς.

Εμίς γιρέβυμε με το παράδιγμα τον δοκςαζμένον-μας ρόςον μπολςςεβίκον, με το παράδιγμα τις εμπρολάτικις πάρτιας τυ Κομυνιςτικύ Ιντερνατςιονάλ—τις κομυνιςτικίς πάρτιας τις Σοβιετικίς 'Ενοςις να ςινδιάςυμε τον επαναςτατικό ιροιζμό τον γερμανόν ιςπανόν, αφςτριακόν κε άλον κομυνιςτόν με τον αλιθινό επαναςτατικό ρεαλιζμό κε να μπιτραέςυμε με τα ςτερνά απομινάρια τις ςχολαςτικίς φαςαρίας (ςυετνί) λόρια ςτα ςοβαρά πολιτικά ζιτίματα.

Εμίς γιρέβυμε απ' όλες τις μαρέες-πα να οπλίζυμε τις πάρτιές-μας για το λίςιμο τον λον πολίπλοκον πολιτικόν καθικόντον, πυ ςτέκυντε έμπρο-τυς. Γι' αφτό όλο κε πιο απςιλά πρέπι να ςικόνυμε το θεοριτικό-τυς επίπεδο, να τις διαπεδαγογύμε με το πνέβμα το ζοντανύ μαρκςιζμύ-λενινιζμύ, κε όχι τυ πεθαμένυ ντοκτρινέρςτβυ.

Εμίς γιρέδυμε να κσεριζόσυμε απ' τις γραμές-μας τον αφτάρεσκο σεχταριζμό, πυ λονσιφτέ φράζι (ζαγοράζζιβαετ) τι στράταμας στις μάζες κε πατζαρίζι στο πέραζμα τις γνίσιας μπολσσεβίκικις μαζικίς πολιτικίς. Εμίς γιρέδυμε μ' όλα τα μέσα να διναμόσυμε το πολέμιζμα χαρσσύ ς' όλα τα κονκρέτνι φανερόματα τυ δεξιύ οπορτυνιζμύ, πέρνοντας στο ισάπ, ότι ο κίνδινος απ' αφτί τι μαρέα θα υσέδι ταμάμ στιν πραχτικί τυ πέραζμυ τις μαζικίς-μας πολιτικίς κε τυ πολέμιζμυ.

Εμίς γιρέδυμε να πέρνυνε κε να ισσλιτρέδυνε στον κερό ι κομυνιστές σε κάθε χόρα όλα τα μαθίματα απ' τι δαφτί-τυς πίρα σαν επαναστατικό αβανγάρτ τυ προλεταριάτυ. Εμίς γιρέδυμε, να μάθυν να γιαλταέδυνε αφτί στα θιελόδικα νερά τυ τακσικύ πολέμιζμυ όσο μπορύνε γλιγορότερα, κε να μιν απομένυνε στιν όχτι (μπέρεγ) σαν παρατιριτές (ναμπλιυντάτελι) κε ρεγιστράτορι τον κιμάτον, πυ τρέχυν, φιλάγοντας να έρτι ο καλός κερός (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Νά τί γιρέδυμε εμίς!

Κε εμίς γιρέδυμε όλα αφτά, γιατί μόνο με τέτιο τρόπο ι εργατικί τάκσι επικεφαλίς όλον τον δυλεφτάδον, σισπιρονόμενι σε μιλιόνι επαναστατικί άρμια, πυ τιν καθοδιγάι το Κομυνιστικό Ιντερνατσιονάλ, κε έχοντας τέτιο μεγάλο, σοφό τιμονιέρι (μύντρι κόρμτζι), σαν τον αρχιγό-μας σίντροφο Στάλιν (θιελόδικα χιροκροτίματα), θα μπορέσι στα σίγυρα να εχτελέσι τιν ιστορικί-τις μίσια — να φκαλί απ' τον πάτο το φασιζμό κε αντάμα μ' αφτό τον καπιταλιζμό!

('Ολι ι ζάλα σικόνετε κε κάνι στο σιν. Διμιτρόφ θιελόδικι οβάτσια. Απ' όλες τις μαρέες σε λυγάς-λυγάς γλόσες ακύυντε νταύσσα τον ντελεγάτον: «Ζίτο, ζίτο ο σίντροφος Διμιτρόφ!»

Ισχιρό τραγύδιμα τυ «ΙΝΤΕΡΝΑΤΣΙΟΝΑΛ» ς' όλες τις γλόσες τυ ντυνιά. Πάλι μπόρα χιροκροτιμάτον.

Νταύσσα: «Ζίτο ο σίντροφος Στάλιν, ζίτο ο σίντροφος Διμιτρόφ!»

Νταύσς: «Στο σίντροφο Διμιτρόφ, στο σιμεοφόρο τις Κομιντέρνας, μπολσσεβίκικο χερετιζμό!»

Νταύςς στι βυλγαρικί γλόςα: «Στο σίντροφο Διμιτρόφ, στον ιροικό αγονιςτί τυ Κομυνιςτικύ Ιντερνατςιονάλ χαρςςύ στο φαςιζμό, ζίτο!»

Ι ντελεγάτςιες τραγυδύνε τα επαναςτατικά-τυς τραγύδια: το ιταλικό—«ΝΠΑΝΤΙΕΡΑ ΡΟΣΑ», το πόλςκι—«ΣΤΙΣ ΜΠΑΡΙΚΑΝΤΕΣ», το γαλικό—«ΚΑΡΜΑΝΙΟΛΑ»,το γερμανικό «ΚΟΚΙΝΟ ΒΕΝΤΙΝΚ», το κινέζικο—«ΜΑΡΣΣ ΤΙΣ ΚΙΝΕΖΙΚΙΣ ΚΟΚΙΝΙΣ ΑΡΜΙΑΣ».).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ТІМІ—60 қап.
ЦЕНА—60 коп.